

აქტიუზისი

საპარტევლოს ახალგაზრდათა ლენინურ კომუნისტურ კავშირის
ცენტრალურ კომიტეტის ორგანო

შინაარსი:

მე-14 პარტკონფერენციის შედეგები გ. კ — რა სთქვა კომკავშირის
მეოთხე კონფერენციამ გ. დარახველიძე. — საქართველოს კომკავ-
შირის სოფლის აქტივის შესახებ ა. გეურჭავიძე. — კომკავშირის
ზოგიერთ ძირითად ამოცანების შესახებ ზაფხულის პერიოდ-
ში შ. ანდლუღაძე. — სააგიტაციო-საპროპაგანდო განყო-
ფილებათა ვაშგეების თათბირის შედეგები გ. ძ. — აშხ.
სტალინი სოფლის ახალგ. ლ. კომკავშირის აქტივის
შესახებ. — ჩვენი კომკავშირის აქტივი ლ. სალუ-
ქვაძე. — „შეტევა“ აქტივზე ვ. გოგეშვილი. —
ჩვენი აქტივის განტვირთვისათვის გ. ჯავა-
ხიძე. — პიონერთა კომუნისტური მოძრაობის
პერსპექტივები ა. მდივანი. — მე-2 ქ. მ.
დ. კ. კ. შორის მომუშავე ჯგუფების
ორგანიზატორთა თათბირების შედე-
გები პატარაია. — მორიგი ამოცანე-
ბი ფიზკულტურის დარგში. ა. პ.
კომკავშირის სოფლად მუშა-
ობის ზოგიერთი საკითხე-
ბი-ე. - ი. — შენიშვნები
ახალი ყოფა-ცხოვრე-
ბის საკითხების შე-
სახებ კომკავშირში.

ტფილისი № 4—5 ივლისი

ჩველდება ხალისმოწარა ჟურნალ

ნ ა ქ ტ ი ვ ი ს ტ - ზე

№ 6

საქართველოს ახალგ. ლენ. კომუნ. კავშირის ცენტრალურ
კომიტეტის ორგანო.

ჟურნალის მიზანია კავშირის აქტივის ფართე მასისათვის პრაქტიკულ ორგანიზაციულ მუშაობის მასალების მიწოდება, კავშირის ხელმძღვანელობაში აქტივისათვის დახმარების გაწევა, დირექტივების და სახელმძღვანელო განმარტებათა მიწოდება იმ კითხვათა გარშემო, რომელნიც უკვე არიან ან იქნებიან გადაწყვეტილი ცეკას და ყრილობების მიერ, ახალი კითხვების წამოყენება, აზრთა ფართე გაცვლა-გამოცვლის წარმოება და კავშირის აქტივის ფართე მასის ჩაბმა მიმდინარე ამოცანების დასახვა-გარკვევაში.

ჟურნალს აქვს შემდეგი მუდმივი განყოფილებანი: 1. კომუნისტური აღზრდის საკითხები, 2. ორგანიზაციული საკითხები, 3. კომკავშირის სოფლად, 4. მოჯამაგირის კუთხე, 5. მუშური და გლეხური ახალგაზრდობის სკოლები, 6. ჯარი და ფლოტი, 7. ჩვენი პრესა, 8. პიონერთა მოძრაობა, 9. ფიზკულტურა, 10. ახალგაზრდობა და ხელოვნება, 11. ახალი ყოფა-ცხოვრება, 12. ადგილების გამოცდილება, 13. აქტივისტის კითხვა-პასუხი, 14. წინადადებათა დაფა, 15. კავშირი საქესთან (ცკ-ს მუშაობა), 16. „აქტივისტის ფოსტა“ და სხვ.

ჟურნალში მონაწილეობენ კავშირის ყველა აქტიური კალეში.

ჟურნალის სარედაქციო კოლეგია:) 1. ვ. დარახველიძე
) 2. ა. კეკელია
) 3. შ. ანდლულაძე

ფასი წლიურათ 4 მან., ნახევარი წლით 2 მან., 3 თვით 1 მან. 50 კაპ. თვითეული ნომრის ფასი 50 კაპ. წლიური ხელისმომწერლები სარგებლობენ შეღავათით: ხელის მოწერისას იხდიან 2 მან. და თითო მანეთს შემდეგ ორ თვეში.

მისამართი: ტფილისი, რუსთაველის პრ. 20, „აქტივისტი“-ს რედაქცია. ხელის მოწერა მიიღება აგრეთვე საქ. კომპარტიის ცეკას გამომცემლობათა პროვინციის კონტრ-აგენტებთან.

დასწივრისწი

გვ. 1

საქართველოს ახალგაზრდათა ლენინური კომუნისტური კავშირის
ცენტრალური კომიტეტის ორგანო

რედაქცია ღიაა ყოველ დღე
9—3 ს. ტელ. 2-21

ტფილისი
ივლისი, 1925 წ.

მისამართი: ტფილისი რუს-
თაველის პრ. 20. „დასწივრის-
ტი“-ს რედაქცია.

მე-14 პარტკონფერენციის შედეგები

უკანასკნელი, მე-14 სრულიად საქავშირო პარტკონფერენცია განსაკუთრებული მნიშვნელობის მატარებელია. ის არ ყოფილა ისეთი კონფერენცია, რომელსაც მოუხდა მხოლოდ „ჩვეულებრივ“, უბრალო პრაქტიკულ საკითხების გადაჭრა, ისეთი საკითხების, რომელნიც არ არიან დაკავშირებული პარტიის პოლიტიკის საგრძნობ ცვლილებასთან. მე-14 პარტკონფერენციაში ჰპოვა გამოხატულება ჩვენი პოლიტიკის გარდატეხის მთელმა პერიოდმა, რაც გამოიხატება იმაში, რომ მან უწინარეს ყოვლისა აუცილებელ საჭიროებად აღიარა საწარმოო ძალების გაშლა სოფლად ახალი ეკონომიური პოლიტიკის საფუძველზე.

გლეხობის მიმართ პოლიტიკის ახალი გეზის აღება ნაკარნახევია ერთი მხრივ დღევანდელი საერთაშორისო მდგომარეობით, ხოლო მეორე მხრივ საბჭოთა კავშირის შინაურ მდგომარეობით, რომლის გაუთვალისწინებლად შეუძლებელია უკანასკნელი პარტკონფერენციის გადაწყვეტილებათა სისწორით გაგება.

საერთაშორისო მდგომარეობა.

კაპიტალიზმის სტაბილიზაცია.

ბოლო დროს ბევრს ლაპარაკობენ კაპიტალიზმის სტაბილიზაციაზე. კომინტერნის უკანასკნელმა გაფართოებულმა პლენუმმა აღნიშნა ფაქტი მსოფლიო კაპიტალიზმის ნაწილობრივი და დროებითი განმტკიცების და ამის მიხედვით გამოიმუშავა მომავალი მოქმედების ხაზი. ეს შეიქმნა ერთ-ერთ გამოსავალ წერტილად აგრედვე მე-14-ე პარტკონფერენციის მუშაობისათვის.

რას ნიშნავს კაპიტალიზმის სტაბილიზაცია, რაში გამოიხატება ის? როგორც ვიცით, მსოფლიო ომიდან ბურჟუაზია ძალზე შერყეული გამოვიდა, მაგრამ მან მაინც მოახერხა ძალაუფლების შენარჩუნება. ვერსალის „ზავის“ წყალობით გერმანიის გაძარცვამ, ომში მშრომელ მასსების დაქანცვამ, მეორე ინტერნაციონალის პარტიების მოღალატეობამ და მრავალ სხვა მიზეზებმა შექმნეს ისეთი მდგომარეობა, რომ პირველ ყოვლისა ზოგიერთ „გამარჯვებულ“ ქვეყნების ბურჟუაზიამ შესძლო თავის გამაგრება და ხელი მოკიდა დანგრეულ კაპი-

ტალისტურ მეურნეობის შეკოწიწებას. პროლეტარიატის რევოლუციონური აღტყინება საერთოდ დაცხრა.

მიუხედავად ამისა, ცალკე ქვეყნებში იმდენად საგრძნობი იყო შემდეგშიც ომით გამოწვეული ეკონომიური კრიზისი, რომ იქ მუშათა კლასი ფართე რევოლუციონურ ბრძოლაზე გადადიოდა. ასე იყო, მაგ., იტალიაში 1920 წელს, როცა მუშებმა ხილთ იგდეს ფაბრიკა-ქარხნები. მაგრამ აჯანყებულ მუშების მიმართ იტალიელ „სოციალისტების“ სამარცხვინო გამცემლობამ ბურჟუაზია იხსნა.

უფრო დიდი რევოლუციონური კრიზისი დატრიალდა გერმანიაში 1923 წლის შემოდგომაზე. ვერსალის ხელშეკრულებამ ქვეყანა განადგურების უკიდურეს წერტილამდე მიიყვანა, საფრანგეთმა მოიწადინა უკანასკნელი წვეწვანის ამოწვნა გერმანიის მეურნეობიდან და ხალხიდან. მარკის კურსი საზღაპროდ დაეცა. მეშათა კლასის მდგომარეობა აუტანელი გახდა. შეიქმნა უშუალო რევოლუციონური განწყობილება. მუშების შეიარაღებულმა აჯანყებამ სერიოზული ზასიათი მიიღო. დღე-დღეზე მოელოდნენ საყოველთაო რევოლუციის ცეცხლის დანთებას. მაგრამ გერმანიის პროლეტარიატი ამ ბრძოლაში დამარცხდა. ამაში ისევ გადამწყვეტი როლი სოციალ-დემოკრატებმა ითამაშეს.

თუ ჩვენ გვანტერესებს კაპიტალიზმის სტაბილიზაციის ნამდვილი დასაწყისი, ასეთად სწორედ ეს მომენტი უნდა ჩაითვალოს.

ბურჟუაზიამ თავისი გამარჯვება პროლეტარიატზე გერმანიაში განამტკიცა ამ ქვეყნის სამეურნეო აღორძინებით. ეს მოხდა ე. წ. დაუესის გეგმის გატარებით. ცხადი გახდა, რომ გაძვალტყავებული, გაღატაკებული გერმანია ვერსალის „ზავით“ მასზე დაკისრებულ მიძიმე ვალდებულებებს ვერ გაანაღდებდა. ამისათვის საჭირო იყო მისი ეკონომიკის აღდგენა და ამ გზით მისთვის ვალების გადახდის უნარის დაბრუნება. ოქროში ჩაფლული ამერიკის ბურჟუაზია, რომელიც ეძებს ადგილს თავის კაპიტალის დასაბანდებლად, გამოვიდა გერმანიის „მანქანის“ როლში. მან დიდძალი კრედიტი გაუხსნა ამ ქვეყანას, რამაც სიკვდილის პირამ-

დე მისული მისი წარმოება გამოაცოცხლა. გერმანიის მთელი სამეურნეო ცხოვრება რამდენიმედ გაჯანსაღდა. მარკის კურსი განმტკიცდა. რა თქმა უნდა, ამერიკის კაპიტალი ქველმოქმედებას არ ეწევა. მისი დახმარება მეტად ძვირად უზის გერმანიას. იგი იხდის დიდ პროცენტებს. გერმანიის მეურნეობასა და ფინანსებზე დაწესებულია უცხოელების კანტროლი. მიუხედავად ამისა, გერმ. ნიამ დაუესის გეგმის წყალობით სული მოითქვა.

ამ გარემოებამ შექმნა პირობები რევოლუციონური ტალის შენელებისათვის და მემარჯვენე ჯგუფების გამარჯვებისათვის. დღეს იქ ლიუტერის მონარქიული მთავრობა მეფობს და პრეზიდენტის სავარძელზე ვილჰელმის გენერალი ჰინდენბურგი ზის.

აღსანიშნავია, რომ აქ დღე რილი ითამაშა სოციალ-დემოკრატებმა, რომელმაც თავისი ბედი საბოლოოდ დაუკავშირა ბურჟუაზიულ წყობილების განმტკიცებას. სოციალ-დემოკრატიის სიცოცხლის უნარი მჭიდროთაა დამოკიდებული ბურჟუაზიული რეჟიმის სიმტკიცეზე.

ბურჟუაზია განმტკიცდა ევროპის სხვა ქვეყნებშიც. ინგლისში კონსერვატორები სრულ ბატონ-პატრონებად გრძნობენ თავს. საფრანგეთში მოხდა მარჯვნივ გადახრა, რაც ერობის დაცემასა და პენლევს გამარჯვებაში გამოიხატა, თუმცა იქ ფინანსიურმა კრიზისმა ღრმად მოიკადა ფეხი. ბალკანეთში მძვინვარებს თეთრი ტერორი და მუშათა კლასი განიცდის სასტიკ დევნას.

საერთო სურათი ისეთია, რომ ყველგან ბურჟუაზია გადასულია შეტევაზე და პროლეტარიატი თავდაცვის მდგომარეობაში იმყოფება.

ამგვარად, ევროპაში საერთოდ უშუალო რევოლუციონური მდგომარეობა არ არის.

კაპიტალიზმის სტაბილიზაციის წინააღმდეგობანი.

მაგრამ კაპიტალიზმის ხანგრძლივი სტაბილიზაცია მხოლოდ ბურჟუაზიის და სოციალ-დემოკრატიის ტკბილი ოცნებაა. თვით კაპიტალიზმის განმტკიცების პროცესში ჩამარხულია ისეთი წინააღმდეგობანი, რომლებიც მას

ძირს გამოუთხრიან და კატასტროფას განუშადებენ.

ამერიკის კაპიტალით აღორძინებული გერმანიის მრეწველობა საშიშ მოქიშვედ მოველინა ინგლისის და საფრანგეთის მრეწველობას. გერმანიის მრეწველობა თავის უკეთესი ტექნიკის და შედარებით იაფი მუშა ხელის წყალობით ამზადებს კარგი ღირსების და იაფ საქონელს, რომელიც იპყრობს მსოფლიო ბაზარს და კრიტიკულ მდგომარეობაში აყენებს ინგლის-საფრანგეთის მრეწველობას.

თვით გერმანიის ბურჟუაზია, რომელმაც 1923 წლის კრიზისის დროს გაზიდა თავისი კაპიტალი უცხოეთში, ისევ დაბრუნდა ჟკან, როცა ამერიკის ფულით მისი „სამშობლოს“ სამეურნეო მდგომარეობა გამოკეთდა, და ვერ ურიგდება უცხო კაპიტალის გაბატონებას.

აგრეთვე ძველის ძველი ამბავია ინგლის-საფრანგეთ შორის არსებულ წინააღმდეგობანი, რომელთაც თავი იჩინეს, სხვათა შორის, ე. წ. საგარანტიო ხელშეკრულების საკითხშიც.

დამოკიდებულება გერმანიასა და ანტანტას, კერძოდ საფრანგეთ შორის ბოლო დროს ისევ დაჟიმულია.

საერთოდ კაპიტალიზმის სტაბილიზაცია თავის თავად ნიშნავს ცალკე კაპიტალისტურ ჯგუფებ შორის წინააღმდეგობათა გაღრმავებას, ვინაიდან კაპიტალიზმი მსოფლიო მოწყვლადი და შეთანხმებული სამეურნეო სისტემა კი არ არის, არამედ ქაოტიური მეურნეობაა, ერთმანეთის წაგლეჯის, ერთმანეთის დაძაბუნების სისტემა.

კაპიტალიზმის განმტკიცება შესაძლებელია მოხდეს მუშათა კლასის გადაქარბებული ექსპლოატაციით, რასაც ჩვენ კიდეც ვამჩნევთ გერმანიაში და სხვაგან. ეს კი ნიდავს უმზადებს რევოლუციონურ მოძრაობის ზრდას. თეთრი ტერორი, რომელიც ჩვეულებრივ მოვლენადაა გადაქცეული მთელ რიგ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, გვიჩვენებს ნუშების უკმაყოფილების ზრდას, გვიჩვენებს იმას, რომ კაპიტალიზმის განვითარება წარმოუდგენელია „ნორმალური“, „მშვიდობიანი“ გზით.

მეორე მხრივ კაპიტალიზმის სტაბილიზაცია ჰგულისხმობს კოლონიების და ნახევრად კო-

ლონიების უფრო მეტ დაჩაგვრას, მათგან მეტი სიმდიდრის ამოქაჩვას, ეს კი აუცილებლად გამოიწვევს დაჩაგრულ ხალხების აღელვებას და აჯანყებას. ამის საკმაო ნიშნები უკვე გვაქვს. ჩინეთის ამბები და ომი მაროკოში შთამბრვნილი შესავალია იმპერიალიზმის წინააღმდეგ დანიშნულ აღმოსავლეთის საყოველთაო ამხედრების.

ანნაირად კაპიტალიზმის სტაბილიზაცია, ასე ვსთქვათ, აგებულია ვულკანზე, რომელიც ადრე თუ გვიან ააფეთქებს მას.

დამოკიდებულება საგარეოთა კავშირთან.

კაპიტალიზმის სტაბილიზაციასთან ერთად ხდება საბჭოთა კავშირის უტყუარი განმტკიცება. ფაქტი საბჭოთა ქვეყნების არსებობის და მათი მეურნეობის აღორძინების თავის თავად წარმოადგენს ჯდიდეს საფრთხეს ბურჟუაზიულ მსოფლიოსათვის, კაპიტალიზმის სტაბილიზაციისათვის. იგი მსოფლიო რევოლუციის მაცოცხლებელი წყაროა. ამიტომაც ბურჟუაზიული ქვეყნიერება ვერ ინელვებს ამას და არაფერს ზოგავს, რათა ხელი შეუშალოს ჩვენს განმტკიცებას.

იგი შეეცადა ჩვენს დამარცხებას იარაღით. მაგრამ შუბლშემტრეფული და უჟუჯეული იქნა. გამოგვიცხადა ეკონომიური ბოიკოტი, რომელიც საერთო დღემდე გრძელდება, მაგრამ აქედან თვითონ უფრო დაზარალდა. ჩვენ საკუთარი საშუალებით შევსძელით ფეხზე წამოდგომა.

დაიწყა საბჭოთა ხელისუფლების იურიდიულ ცნობათა ხანა. ბურჟუაზიას ამ გზით უნდოდა მოეხვია ჩვენთვის მიძიმე ვალდებულებანი, უკანტროლოდ შემოჭრილიყო ჩვენს მიწა-წყალზე, „მშვიდობიანად“ დაეპყრო იგი, შეებლალა საბჭოთა წყობილების პრინციპები და საბოლოო ანგარიშით დაენხო მშრომელთა დიქტატურა.

ეს განზრახვა ძირშივე იქნა აღკვეთილი. მაშინ ისევ იწყება ფართე კამპანია ჩვენს წინააღმდეგ. „მოსკოვს“ ამტყუნებენ ყვილა მომაკვდინებელ ცოდვებში. ჩვენ გვაბრალებენ—თუ სადმე დაიწყება რევოლუციონური მოძრაობა მჩაგვრელ იმპერიალისტების ასალა-

გმავად. არის მრავალი ცდა ერთიანი ანტისაბჭოთა ბლოკის შექმნის, რომელშიც უკანასკნელ ხანებში სურთ გერმანიაც ჩაითრიონ. მაგრამ ეს ცდა ჯერ-ჯერობით მარცხით თავდება. ცალკე კაპიტალისტურ ქვეყნებს შორის არსებული ინტერესთა სხვადასხვაობა საშუალებას არ აძლევს მათ შეთანხმებულად გამოვიდნენ ჩვენს წინააღმდეგ. ამასთან ევროპის მუშათა კლასი ჩვენს მხარეზეა და იმპერიალისტებს ხელფეხს უბორკავს.

ჩვენ გვყავს აგრეთვე ბუნებრივი მოკავშირე მრავალ ასეულ მილიონ დაბეჩავებულ აღმოსავლეთის ხალხების სახით.

ეს გარემოება, ჩვენს ძლიერებასთან ერთად, აიძულებს მსოფლიო მტაცებლებს თავი შეიკავონ ინტერვენციის პოლიტიკისაგან. მათ დარჩენილი აქვთ ერთად-ერთი იარაღი—ფინანსიური ბლოკადა. მაგრამ ევროპა დიდათ საჭიროებს ჩვენს ნედლეულსა და ბაზარს. ეს საჭიროება ბოლოს და ბოლოს გაარღვევს კაპიტალისტების ერთიან ფრონტს. მათი უფრო განიერი ჯგუფები იძულებული იქნებიან დასთანხმდნენ ჩვენთან თანამშრომლობაზე—ორი მხრისათვის მისაღებ პირობებში. ლენინს და ჭიათურის კონცესიები ამის დამამტკიცებელია.

საბჭოთა კავშირის სამეურნეო აღმოსაზრება.

მაინც ჯერ-ჯერობით უცხოეთის ფართე დახმარების იმედი ჩვენ არ უნდა ვიქონიოთ. ბურჟუაზიული მსოფლიო საერთოდ კიდევ დიდ ხანს იქნება საბჭოთა კავშირის დასუსტების მოლოდინში. ჩვენ ისევ საკუთარ საშუალებებს უნდა დავეყაროთ. ამას გვიკარნახებს კაპიტალიზმის სტაბილიზაცია და საერთაშორისო რევოლუციის განვითარების შენელებული ტემპი. ასეთ პირობებში გვიხდება ჩვენ სოციალიზმის შენება.

იბადება კითხვა, შესაძლებელია თუ არა სოციალისტური მშენებლობა ერთ ქვეყანაში, ისიც ჩამორჩენილ ქვეყანაში, როცა გარშემორტყმული ვართ კაპიტალისტური მსოფლიოთი, რომელიც განიცდის ერთგვარ სტაბილიზაციას?

ჩვენი პარტიის შეხედულება ამ კითხვაზე

ცნობილია: რა თქმა უნდა, საბოლოოდ სოციალიზმის გამარჯვება ერთ რომელიმე ქვეყანაში, თუ პროლეტარული რევოლუცია არ მოხდება დანარჩენ ზოგიერთ მსხვილ სახელმწიფოებში მაინც, შეუძლებელია. მაგრამ საკმაოდ დიდი ხნის განმავლობაში წარმატებითი სოციალისტური მშენებლობა მარტო ერთ ქვეყანაშიც, სადაც მუშათა კლასმა ხელთ იგდო ძალაუფლება, სავსებით შესაძლებელია. ამას მჭერმეტყველურად ამტკიცებს საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის თითქმის რვა წელიწადი.

საბჭოთა მრეწველობამ უკვე მიაღწია ომის წინანდელ დროის 70 პროცენტს. 1921 წელს კი იგი შეადგენდა მხოლოდ 20—30 პროც. მიუხედავად მრეწველობის ასეთი სწრაფი ზრდისა, საქონლის ნაკლებობა ამ ბოლოს დროს მეტად საგრძნობია. მოთხოვნილება მასზე მატულობს და ჩვენ ვერ ვაკმაყოფილებთ მას. ეს გვიჩვენებს, თუ რა ფართე პერსპექტივები იშლება წარმოების გასაღივად.

სასოფლო მეურნეობაში გვაქვს ომის წინა დროის 72 პროცენტი. 1921 წ. უდრიდა დაახლოებით 50 პროც. აქ ზრდა ისეთი სისწრაფით არ ხდება, როგორც მრეწველობაში, რაც აიხსნება სასოფლო მეურნეობის ტექნიკის უფრო მეტი ჩამორჩენილობით, კერძოდ კი უკანასკნელი წლის მოუსავლობით. მაგრამ წარმატება მაინც უდავოა.

ყველამ იცის ის ბრწყინვალე გამარჯვება, რომელსაც ჩვენ მივაღწიეთ ფულის რეფორმის დარგში. ბონები, რომლის სიდუხჭირე ყველამ გამოცადად, სრულ დავიწყებას მიეცა და შევქმენით მტკიცე ვალიუტა—ეკონომიური განვითარების ერთი ძირითადი პირობათაგანი.

ფართოვდება ჩვენი სახელმწიფო ბიუჯეტიც 1922—23 წ. იგი უდრიდა 1.300.000.000 მანეთს, მიმდინარე სამეურნეო წელს 2 ნახ. მილიარდ მანეთს აღემატება.

მოკიზი ამოცანები.

დღეს ჩვენს წინაშე წამოჭრილია ამოცანა მრეწველობის და სასოფლო მეურნეობის შემდგომი გაფართოების. ეს კი მოითხოვს სერიოზულ ცვლილებების მოხდენას ჩვენს ეკონომიკაში.

მიურ პოლიტიკაში და მთელ რიგ მნიშვნელოვან ღონისძიებათა მიღებას.

ზევით აღნიშნულ შედეგებს ჩვენ მივალწიეთ მშრომელთა მთელი ენერგიის დაჭიმვით და ჩვენ ტეხნიკურ შესაძლებლობათა მაქსიმალური გამოყენებით. ეხლა ისმება საკითხი მეურნეობის ტეხნიკურ ბაზის გაფართოება-განახლების შესახებ, ძირითადი კაპიტალის დაგროვების შესახებ. საჭიროა ფაბრიკების და ქარხნების გაცვეთილ მოწყობილობის შეცვლა-გაუმჯობესება, ახალ ფაბრიკა-ქარხნების აშენება. საჭიროა ლითონის მრეწველობის—მძიმე ინდუსტრიის ამ ძირითადი დარგის შემდეგი განვითარება.

ამასთან განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს სასოფლო-სამეურნეო ტეხნიკის გაუმჯობესებას, სასოფლო მეურნეობაში მკვდარ და ცოცხალ ინვენტარის გამრავლებას, ურომლისოდ მისი აღორძინება შეუძლებელია.

სოფლის საწარმოო ძალების გაზლა.

ყველაფერი ეს მოითხოვს დიდძალ საშუალებებს. საიდან უნდა ვიშოვოთ ეს საშუალება? უცხოეთიდან მნიშვნელოვანი კრედიტის მიღების იმედი, როგორც უკვე ვსთქვით, არ უნდა ვიქონიოთ. ერთად-ერთი გზაა—სოფლის საწარმოო ძალების გაზლა კაპიტალისტურ მეთოდებით, სასოფლო ნაწარმოებისათვის მეტი საბაზრო ხასიათის მიცემა, ახალი ეკონომიური პოლიტიკის განვითარება სოფლად.

მე-14-ე პარტკონფერენციამ ასეთი გეზი აიღო და სწორედ ამასი გამოიხატება ჩვენი ეკონომიური პოლიტიკის ახალი კურსი. დღემდე ჩვენ გვქონდა ახალი ეკონომიური პოლიტიკა ქალაქად, ქალაქსა და სოფლის ურთიერთ დამოკიდებულებაში, მაგრამ თვით სოფლად მას აღვიღო არ ჰქონია, ყოველ შემთხვევაში მისი ფარგლები ძალზე იყო შეზღუდული.

ამას თავისი საფუძველი ჰქონდა. როცა ჩვენ 1921 წ. შემოვიღეთ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა ქალაქში, იგი მაშინვე რო გაგვევრცელებია სასოფლო მეურნეობაში, ეს საშიში იქნებოდა სოციალისტური ეკონომიკისათვის და საბოლოო ანგარიშით მშრომელთა

დიქტატურისათვის. როცა საბჭოთა მრეწველობა ის იყო სულს ითქვამდა და სხვა „მბრძანებელი მაღლობებიც“ არ იყვნენ განმტკიცებულნი, კაპიტალისტური ელემენტების გაძლიერება სასოფლო მეურნეობაში, ბურჟუაზიულ ურთიერთობის ნაწილობრივ დაშვებასთან ერთად ქალაქში, კაპიტალიზმის რესტავრაციის საფრთხის წინაშე დაგვაყენებდა.

დღეს კი მდგომარეობა სულ სხვანაირია. სახელმწიფო მრეწველობა სწრაფად იზრდება. ბანკები, კრედიტი, საგარეო ვაჭრობა მძლავრი იარაღია სახელმწიფოს ხელში. პროლეტარიატის დიქტატურა არ არის მარტო პოლიტიკური ძალა-უფლება, იგი ამასთან უდიდესი სამეურნეო ორგანიზაციაა, უდიდესი ეკონომიური ფაქტორია, რომელიც თავის გავლენას დაუმორჩილებს, გარკვეულ მიმართულებას მისცემს ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის ნიადაგზე გაშლილ სოფლის საწარმოო ძალებს.

ახალი კურსის შინაარსი.

ამიტომ, დღეს საესებით დროულია და მიზანშეწონილი ის კურსი, რომელიც აიღო პარტიამ სოფლის მიმართ. მაინც რაში გამოიხატება იგი კონკრეტულად?—მიწის იჯარის და დაქირავებული შრომის დაშვება, შინამრეწველთათვის და კერძო ვაჭრობისათვის ფართე შეღავათების მინიჭება სოფლად—ასეთია უმთავრესი ღონისძიებანი.

ექვი არ არის, რომ ეს გამოიწვევს სოფლად შეძლებულ გლეხობის გამრავლებას, „კულაკების“ გაძლიერებას. ჩვენ აქვე უნდა შევნიშნოთ, რომ „კულაკის“ ცნების განსაზღვრაში დიდი არეგ-დარევა სუფევდა სოფლად მომუშავეთა შორის. ხშირად გამრჯელ და ძარღვიან მეურნეს „კულაკს“ აკუთვნებდნენ. ასეთ მდგომარეობაში უარყოფითი შედეგი მოჰქონდა. გლეხს ეკარგებოდა ხალისი სიმდიდრის დაგროვების, თავის მეურნეობის გაუმჯობესების, რადგან მას ეშინოდა „კულაკთა“ სიაში მოხვედრის და ამით გამოწვეულ შევიწროების. ამას ერთხელ და სამუდამოდ ბოლო უნდა მოეღოს. გლეხს უნდა მიეცეს ფართე სამეურნეო გასაქანი.

მაგრამ ნიშნავს ეს „კულაკზე“ კურძის აღე-

ბას? ვინც ასე ფიქრობს, მას არაფერი გაეგება პარტიის ეხლანდელი პოლიტიკის. როგორც ქალაქად ახალი ეკონომიური პოლიტიკის დამყარება არ მოასწავებდა ბურჟუაზიაზე გეზის აღებას, არამედ ეს იყო საშუალება ქვეყნის სიმდიდრის ზრდის, ბურჟუაზიის გამოყენებისა ჩვენი ეკონომიური პოზიციების განსამტკიცებლად, ისე კაპიტალისტური ურთიერთობის დაშვება სოფლად ნიშნავს მხოლოდ დამატებითი ნივთიერ ღირებულებათა შექმნას, სოფლის შეძლებულ ნაწილის გამოყენებას სახელმწიფოს, მშრომელი ხალხის მოთხოვნილებათა დასაკმაყოფილებლად.

ჩვენ შეგვიძლია დავკეტოთ კერძო წარმოება და სავაჭროები, მაგრამ ამით არ შემცირდება ბიუჯეტის საშემოსავლო ნაწილი, ქვეყნის პროდუქტია იკლებს, უმუშევრობა გაიზრდება, საქონლის გასაღების სემპეც დაბრკოლდება.

ჩვენ შეგვიძლია გლეხობის შეძლებულ ელემენტების სამეურნეო საქმიანობა შევზღუდოთ, როგორც იყო დღემდე. მაგრამ ამით დარჩება გაცდენილი მიწები, უმუშევრები სამუშაოს ვერ იშოვიან, სახელმწიფო საღაროს მოაკლდება შემოსავალი, ბაზარზე სასოფლო ნაწარმოები არ გამრავლდება.

ჩვენ 1921 წელს მოვსპეთ სამოქალაქო ომით გამოწვეული სახეიდრო კომუნიზმი. მისი ნაშთები დღემდე დარჩენილი იყო სოფლად. დღეს აქაც ხდება მათი ლიკვიდაცია.

კოლკეპარაცია.

მდიდარ გლეხებს ჩვენ უნდა ვებრძოლოთ არა ადმინისტრაციული ზომებით, არამედ ეკონომიური მეთოდებით, რათა თვითონ შევძლოთ მათი საწარმოო როლის შესრულება. და აქ პირველ რიგში სდგას კოოპერაციის გაძლიერების საკითხი. მთელი გლეხობის კოოპერაციული შეკავშირება, მისი აქტიური ჩაბმა კოოპერაციულ აღმშენებლობაში—ასეთია ჩვენი ამოცანა. კოოპერაციაში გაერთიანებული მოსახლეობა ადვილად შესძლებს სასოფლო სამეურნეო იარაღების და სხვა საჭირო საგნების შეძენას, თავის ნაწარმოების გასაღებას, თავის მეურნეობის გაუმჯობესებას, ამით იგი

შეიზვევა კოლექტიურ საქმიანობასაც. გლეხობას ყველა ამაში ეხმარება სახელმწიფოც იაფი კრედიტის მიწოდებით. მხოლოდ ხაზი უნდა გაესვას, რომ ჩვენს კოოპერაციებს საკუთარი საშუალებები ნაკლებად გააჩნიათ მათ ამაზე უნდა იზრუნონ. კერძოდ საკრედიტო ამხანაგობები თითქმის მარტო ბანკის თანხით სულდგმულობენ. გლეხობა უნდა დავაინტერესოთ თავისუფალ თანხის ამ დაწესებულებებისათვის მიბარებაში.

კოოპერაციის ნაყოფიერი მუშაობა მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეუძლია, როცა მას ნდობა აქვს დამსახურებული მოსახლეობაში. ეს კი მაშინ მოხერხდება, როცა საგვებით იქნება უზრუნველყოფილი არჩევნების თავისუფლება ხელმძღვანელ ორგანოებში, უკანასკნელთა ნამდვილ პასუხისმგებლობა ამომრჩეველთა წინაშე, აგრედვე კოოპერაციის საქმეში ადმინისტრაციული ჩაურევლობა.

ამასთან ყურადღება უნდა მიექცეს სხვადასხვა სახის კოოპერაციის ფუნქციების სასტიკ განსაზღვრას, კოოპერაციის აპარატის გამართვებას, ზედნართი ხარჯების მოსპობას და სხ.

პარტკონფერენცია შეჩერდა კოოპერაციის მნიშვნელობაზე დღევანდელ მომენტში და გრცლად დასახა მისი მორიგი ამოცანები.

საბჭოთა დემოკრატია.

კონფერენციამ განსაკუთრებული ყურადღება მიაქცია აგრედვე სოფლად მართვა-გამგეობის საკითხებს. სოფლის მშრომელი მოსახლეობის პოლიტიკურ-კულტურული აქტივობა გაიზარდა და იგი უშუალოდ ეუფლება ქვეყნის მართველობის საქმეს. საბჭოების გამოცოცხლება, გლეხობის თაოსნობისა და თვითმომქმედებისათვის ფართე გასაქანის მინიჭება, საბჭოთა კანონიერების განმტკიცება, გადაჭრით უარყოფა მბრძანებლობის მეთოდების, საბჭოთა ქვედა-აპარატის გაჯანსაღება—აქეთვე უნდა იყოს ამ დარგში ჩვენი მუშაობა მიმართული. ამ მხრივ კიდევ მრავალ ნაკლს აქვს ადგილი პროვინციაში და მათ აღმოსაფხვრელად უდიდესი მუშაობაა ჩასატარებელი.

პარტიული ხელმძღვანელობა.

პარტიის წინაშე სოფლად დღეს მეთადრთული ამოცანები დგას, რომელთა წარმა-

ტებით გადაჭრა მოითხოვს მისგან მთელი ძალების დაჭიმვას. მთავარია პარტიული ხელმძღვანელობის საკითხი. გლეხობის გაზრდილ პოლიტიკურ და სამეურნეო აქტივობას უნდა მიეყვას განსაზღვრული მიმართულება. და აქ პარტია უნდა მოქმედებდეს დაჯერების მეთოდით. ამისათვის კი საჭიროა, რათა სოფელი კომუნისტები თავისი პოლიტიკური და საქმიანი მომზადებით უპარტიო მასსაზე უფრო მაღლა იდგენ მხოლოდ ამ შემთხვევაში შესძლებენ ისინი ნამდვილი ხელმძღვანელის როლის შესრულებას.

ჩვენ კი ვიცით, რომ სოფლის ორგანიზაციები ამ მხრივ ძალიან მოისუსტებენ. საჭიროა მათი მუშაობის გამოცოცხლება, სოფელ კომუნისტების პოლიტიკურ-კულტურული შეგნების დონის და კვალიფიკაციის აწევა.

სოფლად ბევრგან მეტად მცირეოცხოვანია კომუჯრედების შემადგენლობა, ამავე დროს მშრომელი გლეხობის მოწინავე ელემენტები ილტვიან პარტიისაკენ. მათ უნდა გაუადვილოთ ჩვენს რიგებში შემოსვლა. ამით პარტია უფრო მჭიდროთ დაუკავშირდება უპარტიო გლეხობას და გააძლიერებს თავის ხელმძღვანელობას მასზე.

აქა-იქ სოფლის ორგანიზაციებში, ექვს გარეშეა, ჰოიპოვებიან გამოუსადეგარი პირები, რომელნიც თავისი მოქმედებით სახელს უტეხენ პარტიას. საჭიროა პარტია გაიწმინდოს ასეთ მაგნე ელემენტებისაგან.

კონფერენცია დაწვრილებით შეჩერდა პარტიულ-ორგანიზაციულ საკითხებზე და, სოფლად პარტმუშაობის გამოცხოველების, პარტ-ორგანიზაციების გაძლიერების მიზნით, დაადგინა ქალაქიდან გადაგზავნოს რამოდენიმე ათასი მომზადებული ამხანაგი. ამასთან აუცილებლად აღიარა პარტიის შევსება პროლეტარული ელემენტებით, უშუალოდ წარმოებაში ჩაბმული მუშებით, რომელთა რიცხვი უნდა უდრიდეს პარტიის შემადგენლობის 50 პროც. არა ნაკლებს.

კომკავშირი.

კერძოდ ავლნიშნავთ კონფერენციის გადაწყვეტილებას კომკავშირის შესახებ.

კომკავშირი ამ ბოლო დროს რიცხვობრივად ძალიან გაიზარდა. იგი აღწევს საბჭოთა კავშირის მასშტაბით მილიონ ნახევრამდე. სჭარბობს გლეხური ახალგაზრდობა. ამან წარმოშვა ერთგვარი საფრთხე კავშირის მიერ პროლეტარულ-კლასიურ სახის შეზღუდვის. უნდა განმტკიცდეს მთლიანობა მუშურ-გლეხურ ნაწილებ შორის კომკავშირში და უზრუნველყოფილ იქნეს პროლეტარული ხელმძღვანელობა. ამისთვის საჭიროა თვით პარტიამ გააძლიეროს თავისი ხელმძღვანელობა კომკავშირზე.

კომკავშირში მომუშავე პარტიის წევრთა რიცხვი მეტად მცირეა. ისინიც არ არიან სათანადოთ ჩაბმული პარტიულ მუშაობაში, რაც უარყოფით გავლენას ახდენს მათ მომზადებაზე. შინა-საკავშირო მუშაობა და ახალი ხელმძღვანელების წამოყენება სუსტად მიმდინარეობს. დღეს, როცა კომკავშირი ჩაბმულია აღმშენებლობაში, საჭიროა მისი კვალიფიკაციის აწევა, ამასთან მის მრავალრიცხოვან არმიას ესაჭიროება ხელმძღვანელების საკმაოდ დიდი კადრი.

სწორედ ამ სუსტი ხელმძღვანელობის და ნაკლები მომზადების გამო კომკავშირის მუშაობაში ადგილი ჰქონდა შეცდომებს, როგორცაა საბჭოებში და სხვა სასოფლო ორგანიზაციებში უკანონოდ ჩარევა, ანტისარწმუნოებრივი პროპაგანდის დაუშვებელი ფორმებით წარმოება და სხ.

კონფერენციამ ამ გარემოებას მიაქცია ყურადღება და დასახა ზომები კომკავშირის მუშაობის გასაჯანსაღებლად, მასზე ხელმძღვანელობის გასაძლიერებლად. კერძოდ აღსანიშნავია, რომ ამ შემოდგომისათვის უნდა გაიგზავნოს სოფლად 2,000 კომკავშირელი-მუშაკი საინსტრუქტორო მუშაობისათვის.

სწორი ხელმძღვანელობის განხორციელება პარტიულ, საბჭოთა და საზოგადოებრივ ორგანიზაციების მიმართ, საბჭოთა დემოკრატიის მტკიცე განხორციელება, გლეხობის ნამდვილი კოოპერატიული დარაზმვა, სოფლის საწარმოო ძალების გასაშლელად პარტიის მიერ აღებული კურსის შეთვისება და ამის მიხედვით მუშაობა—უტყუარი საწინდარია გლეხობის და მუშათა კლასის კავშირის უფრო განმტკიცების,

საბჭოთა სახელმწიფოს მეურნეობის შემდგომი აყვავების.

მსოფლიო რევოლუციის ნელი განვითარება და კაპიტალიზმის დროებითი სტაბილიზაცია ჩვენ გვავალებს გაასკეცებულ აღმშენებლობით მუშაობის წარმოებას, ამასთან მეტად ფრთხილი და მოქნილი პოლიტიკის გატარებას მუშათა კლასის ძირითადი მოკავშირის—

გლეხობის მიმართ. ამ გზით საბჭოთა კავშირის სტაბილიზაცია შეუწყველი გახდება. ამასობაში კი კაპიტალიზმის სტაბილიზაციას, რომლის მერყეობა და ხანმოკლეობა ზევით აღვნიშნეთ, ნიადაგი გამოეცლება და დაპყროლავს საერთაშორისო რევოლუციის სილ.

ბ. კ.

რა სთავა კომკავშირის მეოთხე კონფერენციას

კომკავშირის სრულიად საკავშირო მეოთხე კონფერენციის მთელ მუშაობათა მიმართულებას ძირითადად ახასიათებდა ორი მომენტი: პირველი ის, რომ იგი მოჰყვა მე-14 პარტიკონფერენციას და, მეორე, რომ იგი შეიკრიბა მე-VI საკავშირო ყრილობიდან თითქმის ერთი წლის გაელის შემდეგ. ამ ორმა გარემოებამ კონფერენციას დიდი მნიშვნელობა მიაკუთვნა, მნიშვნელობა არა ნაკლები, ვიდრე ჰქონდა კავშირის მრავალ ყრილობას.

იმ ფაქტიდან, რომ კონფერენცია მოჰყვა პარტიულ კონფერენციას, რომელმაც დასახა პარტიის ახალი გეზი საერთაშორისო და შინაური პოლიტიკის მრავალ საკითხებში, გამოდინარეობდა აუცილებლობა პარტიის ახალი გეზის სწორი გამოყენებისა კავშირში და კავშირის მიერვე, საკავშირო კონფერენციის გადაწყვეტილებათა მიხედვით.

და მართლაც, კონფერენციის მიერ გადაწყვეტილ ყველა მნიშვნელოვან საკითხებში კიდევაც მოსჩანს ჩვენი პარტიის დღევანდელი პოლიტიკა. მეორე მხრივ მე-VI საკავშირო ყრილობიდან კავშირმა გაიარა განვითარების დიდი მანძილი. ორგანიზაციიდან, რომელიც თავის რიგებში ითვლიდა უმეტესად მუშებს, იგი გადაიქცა ორგანიზაციად გლეხური უმრავლესობით. ამ ხნის განმავლობაში კავშირი გაიზარდა ერთი-ორად და შეიქმნა ახალგაზრდობის მძლავრ, მილიონნახევრიან არმიად. განუზომლად გაიზარდა კავშირის როლიც და საპასუხისმგებლო შეიქმნენ მისი ამოცანები.

კონფერენციის ყველა გადაწყვეტილებანი ეხებიან ექვს ძირითად და დიდმნიშვნელოვან საკითხს, რომლებს განხილვასაც ჩვენ შევეცდებით ამ წერილში: პირველი—ესაა სოფლის საკითხი; მეორე—კავშირის ძირითადი ბაზის—მუშური ახალგაზრდობის მდგომარეობისა წარმოებაში და სწავლების საკითხი; მესამე საკითხი—პიონერმოძრაობა; მეოთხე საკითხი—ახალგაზრდათა საერთაშორისო მოძრაობა; მეხუთე საკითხი—კავშირის ზრდა და მოძრაობის ხელმძღვანელობა და მეექვსე—აღმზრდელობითი მუშაობის საკითხი კომკავშირში.

სოფელი

სოფელსა და მასთან დაკავშირებულ მრავალ საკითხებს უმთავრესი ადგილი ეჭირათ კონფერენციის მუშაობაში. თითქმის ერთი წლის განმავლობაში წარმოებულ მუშაობის დროიდან, როდესაც გადმოსროლილი იქნა ლოზუნგი—„პირით სოფლისავენ“, კავშირმა შესძლო თავისი რიგების საკმაოდ გადახალისება. ლოზუნგიდან, სოფლად მუშაობის გაძლიერების შესახებ, გამომდინარეობდა სოფელზე კავშირის გავლენის გაფართოებისა და გლეხური ახალგაზრდობის ხარჯზე უფრო ინტენსიური ზრდის ამოცანა. და მართლაც, გლეხურ შიშს, ზრდის შიშს მოეღო ბოლო—ყრილობის შემდეგ კავშირი გაიზარდა სოფლად 14.000 უჯრედითა და 400.000 წევრით.

სოფლად კავშირმა დიდი მუშაობის შესრულება შესძლო, ანვითარებდა რა კულტურულ,

პოლიტიკურ-განმანათლებელ და საზოგადოებრივ მუშაობას. კომკავშირმა შესძლო მრავალ ახალგაზრდების ჩაბმა გლეხკომების, საბჭოების მუშაობაში, სასკოლო აღმშენებლობაში და სხვ. პარტიისათვის კავშირის პრაქტიკულ-პოლიტიკური მნიშვნელობა დღითიდღე იზრდება.

ჩვენი ნაკლულოვანებანი სოფლად

მაგრამ დიდ მიღწევებთან ერთად კავშირი ვერ ასცდა მთელ რიგ შეცდომებს და ვერ შესძლო ამ ნაკლულოვანებათა დაძლევა. ეს ნაკლულოვანებანი იმდენად ბევრია, რომ მას ხშირად არაფრამდი დაჰყავს სოფლის უჯრედის მთელი დადებითი მუშაობა. ჩვენმა უჯრედებმა მრავალ ადგილას ჯერაც ვერ შეითვისეს გლეხებისადმი მიდგომა. თითქმის ყველგან აქვს ადგილი მბრძანებლობას, საზოგადოებრივი ორგანიზაციების საქმიანობაში არაკანონიერ ჩარევას, ყოყოჩობასა და კომკავშირულ მედიდურობას, ადგილი აქვს ანტირელიგიურ პროპაგანდის არასწორ გატარებას, უპარტიო ახალგაზრდობისაგან მოწყვეტას, კარჩაკეტილობას და საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მუშაობის სისუსტეს. სოფლის აქტივიც სუსტია, მისი ზრდა და განვითარება უკან რჩება მთელი კავშირის ზრდას და ამოცანების სირთულეს. სუსტია პარტიის გავლენაც, და სოფლის აქტივიც, თუ არას ვიტყვით მთელი მასის შესახებ, საკმაოდ ცუდათ არის გაცნობილი პარტიისა და კავშირის მნიშვნელოვან ამოცანებს.

ჩვენი ამოცანა სოფლად

კომკავშირის პირველ და მნიშვნელოვან ამოცანად უნდა გახდეს სოფლად კავშირში ახლად შესული გლეხური დიდი მასისა და მთელი საკავშირო მასის, პირველ რიგში კი სოფლის მქტივის მიერ რევოლიუციის მიმდინარე ეტაპში პროლეტარული სახელმწიფოსი და პარტიის ამოცანების სწორი გაგება. ამის გარეშე შეუძლებელია კავშირის შემოქმედებითი მუშაობა, შეუძლებელია ახალი სოფლის შენებაში მისი შეგნებული მონაწილეობა.

კავშირის სოფლური ნაწილი ყოველთვის ვერ ასწრებს ახალი ამოცანების დროზე შე-

თვისებას. ამისი მაგალითები ჩვენ გვქონდა. ამიტომ განსაკუთრებული და დიდი მნიშვნელობა ეძლევა კავშირის სოფლის ორგანიზაციების ხელმძღვანელობის სწორ დაყენებას. ძირითადი საკითხი იმაში მდგომარეობს, რომ კავშირმა შესძლოს სოფლად ახალი გეზით მუშაობა, რაც გამოიხატება ადმინისტრაციული ფუნქციების მითვისების, მედიდურობის და იარაღით, თუ გინდ კულაკის, დაშინების აღმოფხვრაში, და შესძლოს აგრეთვე მოხერხებული დაჯერება, საქმით დამტკიცება, საკუთარ მეურნეობაში ნაყოფიერი მუშაობით, სასოფლო-სამეურნეო წრისა და საცდელი მინდვრის კარგათ დაყენებით, მეურნეობის კულტურულად და მიწის კოლექტიურად დამუშავებით, კოოპერაციაში, არტელში მონაწილეობის მიღებით და სხვ.

მაგრამ ყველა ამის მიღწევა შეიძლება მაშინ, როდესაც დაცული იქნება სამი პირობა. პირველი და ძირითადი პირობა—ესაა კავშირის მიერ პარტიულ ხელმძღვანელობის გაძლიერება, რომელიც უჯრედებში მეტად სავალალო მდგომარეობაშია. მეორე პირობაა ქალაქის ორგანიზაციების მხრივ სოფლის ორგანიზაციებისათვის ყოველგვარი ხელისშეწყობა და ნამდვილ პროლეტარულ ხელმძღვანელობის განხორციელება და, მესამე პირობა,—გლეხური აქტივის მომზადება და მისთვის ფართე გასაქანის მიცემა.

დიდ მნიშვნელობას ღებულობს აგრეთვე საგლეხო ლიტერატურის, გლეხური ახალგაზრდობისათვის სკოლათა მშენებლობის საკითხი და გლეხური ახალგაზრდობის მნიშვნელოვანი ნაწილის ქალაქში სასწავლებლათ გაგზავნა.

მუშური ახალგაზრდობის მდგომარეობა და კავშირის საქალაქო ორგანიზაციები

დღევანდელი მომენტი ხასიათდება მნიშვნელოვანი ცვლილებებით მუშური ახალგაზრდობის მდგომარეობაში. იმ ხანამ, როდესაც მუშური ახალგაზრდობა დაქსაქსული იყო და წარმოებაში მისი რიცხვი სულ უფრო და უფრო კლებულობდა, დიდი ხანია განვლო. მუშური ახალგაზრდობის და მოზარდთა რიცხვი თანდათან იზრდება. ასე, მაგალითად, 1923 წელს

პროფკავშირში მოზარდთა რიცხვი ითვლებოდა 166.680 წევრი, ხოლო 1925 წლის დასაწყისისათვის იგი გაიზარდა 194.500-დ. ხოლო ქალაქისა და სოფლის მეურნეობაში ჩამოთვლულ მოზარდთა ნამდვილი რიცხვი ამჟამად დაახლოებით უდრის 30.000-ს, აქედან 113.000 მოჯამავირება. ეს ციფრები ლაპარაკობენ მუშური ახალგაზრდობის მტკიცე მდგომარეობაზე წარმოებაში და ჩვენი კავშირის პროლეტარული ბაზის ზრდაზე. მაგრამ მრეწველობას არა აქვს შესაძლებლობა მოზარდთა მთელი რიცხვის გამოყენებისა და ამიტომ სამეურნეო ორგანოები და ავრეოვე ცალკე პროფკავშირები აყენებდნენ მოზარდთა შრომის ხელფასის გაცემის სისტემის შეცვლის საკითხს (უფასო სწავლება და სხვ.).

კონფერენციის გადაწყვეტილებანი ეხებიან იმას, რომ დაცული იყოს ყველა ძირითადი ღებულებანი შრომისა და წარმოებაში ახალგაზრდთა სწავლების შესახებ, ნაწილობრივი გამონაკლისის დაშვებით (მოზარდთა ზედმეტი რიცხვის დაშვება წარმოებაში შემცირებული ტარიფით. Сверхброня).

ძირითადი საკითხი იმაში მდგომარეობს, რომ ჩვენი საფაბრიკო-საქარხნო სკოლები, „ფაბზაულები“, მიუახლოვთ თავისი თავის გამოსყიდვას შრომის ნაყოფიერების გაზრდისა და სწავლების ვადის შემოკლების გზით. დიდ მნიშვნელობას ღებულობს შინამრეწველობის წახალისება, როკელშიაც მშვიდობიანი დროის ციფრების მიხედვით ჰონაწილეობდა 100.000 მოწაფეზე მეტი, ხოლო ამჟამად კი ჰონაწილეობს არა უმეტეს 10 ათასისა. შინამრეწველობის სათანადო განვითარებით შესაძლებელი გახდება უქმად დარჩენილ მუშა-მოზარდების საქმიანობაში ჩაბმა.

ჩვენი ქალაქის ორგანიზაციები.

მეექვსე ყრილობამ კავშირის წინაშე დააყენა ამოცანა მთელი მუშური ახალგაზრდობის დაპყრობისა. ეს ამოცანა ჯერ კიდევ სავსებით არ არის შესრულებული, მაგრამ ექვს გარეშეა, რომ კავშირის გავლენა მუშური ახალგაზრდობაზე გაფართოვდა. საქალაქო ორგანიზაციები იზრდებიან და მტკიცდებიან.

კონფერენციის გადაწყვეტილებანი ამ საკითხზე ჰგულისხმობენ მეექვსე ყრილობის ლოზუნგის განხორციელებას. სოფლის ორგანიზაციების ზრდასთან ერთად ინტენსიურად უნდა მიმდინარეობდეს ქალაქის ორგანიზაციების მუშაობა. ვინაიდან სოფლად ჩვენი მიღწევათა საწინდარს წარმოადგენს ქალაქად მუშაობის სწორი დაყენება, ამიტომ ლოზუნგი „პირით სოფლისაკენ“ სრულებითაც არ ნიშნავს, რომ კავშირმა ზურგი მიაქციოს ქალაქს.

პიონერმოძრაობა.

ბავშთა მოძრაობა სწრაფი ნაბიჯით მიდის წინ. მეექვსე ყრილობისათვის ბ. კ. ო. აერთიანებდა 200.000 ბავშს, ხოლო მე-IV კონფერენციისათვის ჯკვე ითვლის 1.300.000-ს. ამ ორგანიზაციაში ჩამოთვლია 400.000 გლეხი-ბავშვი, სკოლებში მოწყობილია 9.000 ფორპოსტი, გვყავს 100.000 ორგანიზაციულად დარაზმული ოქტომბრელი. ამ ციფრებიდან ნათლად სჩანს, თუ რამდენათ გაიზარდა ბავშთა მოძრაობის ხელმძღვანელობის ამოცანა. პიონერ-ორგანიზაცია წარმოადგენს დიდ გამარეგოლიუციონერებელ ფაქტორს ოჯახში, სოფელში, ქუჩაში, სკოლაში. მაგრამ ღღემდის პიონერულ მუშაობას ახასიათებს მრავალი ნაკლი: საკავშირო მუშაობის ფორმებისა და მეთოდების მექანიურად გადაღება, ხელმძღვანელების უყოლობა, კულტურულ ძალების არა სათანადოთ გამოყენება, პარტიისა და კავშირის ხელმძღვანელობის სისუსტე და სხვ.

რა უნდა ვაკეთოთ.

ბავშთა აქტივობა, რომელიც ხანდახან აჭარბებს სრულწლოვანის აქტივობას, აბსოლიუტური სიცხადით ლაპარაკობს იმაზე, რომ ზრდის შეჩერება შეუძლებელია. ამ შემთხვევაში ჩვენი ამოცანა იმაში მდგომარეობს, რომ ბ. კ. ო. რიგების შემდგომი განვითარების დროს, შესძლოთ აღმზრდელობითი მუშაობა დავაყენოთ ბავშვის ჰასაკთან შეფარდებით. საჭიროა უაღრესად მტკიცე კურსის აღება მოზრდილთაში წამბაძველობის აღმოსაფხვრელად, პიონერ-კოლექტივებში მუშაობის მეთოდის გამოცოცხლება და შეფარდება ბავშურ ჰასაკის თავისებურებასა, მოთხოვნილებასა და გაგებას-

თან. პიონერთა საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მუშაობის ფორმაც საეხსებო უნდა შეუფარდეს ბავშურ ჰასას. პარტიამ და კავშირმა, უფრო მეტად ვიდრე ოდესმე, უნდა გააძლიერონ ხელმძღვანელობა პიონერთა ორგანიზაციებში, ვინაიდან მოძრაობა იზრდება, აქტივობა და მოთხოვნა მატულობს და იმისაგან, თუ რამდენათ სწორად იქნება დაყენებული პიონერების მუშაობა და სწავლება, დამოკიდებულია სოციალისტურ საზოგადოებისათვის მტკიცე საფუძვლების ჩაყრის საკითხი.

ახალგაზრდათა საერთაშორისო მოძრაობა და კომკავშირის ამოცანები.

ის გარემოება, რომ ევროპაში აქამდე არ არის უშუალო რევოლუციონური სიტუაცია, რომ მოხდა კაპიტალიზმის ნაწილობრივი სტაბილიზაცია, დიდ გამოხატულობას ჰპოვობს ევროპის ახალგაზრდობის კავშირების მუშაობასა, ტაქტიკასა და მათ სრულ განვითარებაში.

იმ დროს, როდესაც მძვინვარებდნენ რევოლუციონური ტალღები (დღემდე სწორედ ამ პერიოდში წარმოიშვეს და განვითარდნენ კომკავშირის საზღვარგარეთული თითქმის ყველა ორგანიზაციები), ახალგაზრდათა კომუნისტური ინტერნაციონალის წინაშე იდგა ამოცანა მასების მობალანსებისა მომენტის შესაფერლოვნებ კვლევ, შემთანხმებლებსა და რეფორმისტებთან დამოკიდებულების სრული გაწყვეტის და მათთან დაუნიშნებელი ბრძოლის, არსებული წყობილების დამხობის და პროლეტარული დიქტატურის დაუყოვნებლივი განხორციელების ლოზუნგ კვლევ.

მაგრამ რევოლუციონური ტალღა დროებით მიწელდა, დაღლილი მუშათა კლასი აღარ იბრძვის იარაღით ხელში, კაპიტალიზმი დროებით გამაგრდა; ამასთან შეფარდებით უნდა შეცვლილიყო ახალგაზრდათა კომუნისტური ინტერნაციონალის და საზღვარგარეთულ კავშირის ორგანიზაციების ტაქტიკაც. ამოცანა იმაში მდგომარეობს, რომ კავშირმა რევოლუციის დროებითი მიწელების დღეებში შესძლოს ახალგაზრდა მასების ხელმძღვანელობა. ამისათვის აუცილებელია დაანახო მუშურ ახალ-

გაზრდობას, რომ რევოლუციის ტალღების აზვართების დღეებში კავშირს შეუძლია ახალგაზრდობის არამც თუ იერიშზე გადაყვანა, არამედ, ბრძოლაც ცალკე ეკონომიურ მოთხოვნებთან დაკმაყოფილებისათვის რევოლუციის მიწელების ხანაში. მაგრამ, ხომ არ ნიშნავს ეს იმას, რომ ჩვენ ხელს ვიღებთ ჩვენს რევოლუციონურ პროგრამის განხორციელებაზე? არა, არ ნიშნავს. ჩვენ წინანდებურად ვცდილობთ რევოლუციონური პროგრამის სრულ განხორციელებას, მხოლოდ სხვა გზით. ძალაუფლების ხელში ჩასაგდებათ უშუალო ბრძოლის მაგიერ, ჩვენ ვახდენთ მასების მობილიზაციის ეკონომიური ბრძოლის ლოზუნგ კვლევ, ამით ვამზადებთ რა მათ მომავალში მოსალოდნელ გადაწყვეტ ბრძოლებისათვის. ახალგაზრდათა კომუნისტური ინტერნაციონალის ამ ტაქტიკასთან დაკავშირებით სდგას საკითხი პროფკავშირებსა და ყოველგვარ სასპორტო, კულტურულ და ახალგაზრდათა სხვა ორგანიზაციებს შიგნით მუშაობის წარმოების შესახებ.

ამ ორგანიზაციებში თავმოყრილია ახალგაზრდობის დიდი უმრავლესობა, რომელიც იმყოფება ბურჟუაზიულ სახელმწიფოს გავლენის ქვეშ. აქამდის კომკავშირის დამოკიდებულება გამოიხატებოდა მათთან მხოლოდ უშუალო ბრძოლის წარმოებაში. კომკავშირელი ფიქრობდა, რომ მისთვის სრულიადაც არ იყო საჭირო გამხდარიყო შემთანხმებელთა პროფკავშირის წევრად, რათა დაეცვა მუშათა კლასის ინტერესები. ახალი ტაქტიკა კი მოითხოვს წინააღმდეგ: მთელი კომკავშირი უნდა ირიცხებოდეს პროფკავშირებში და ეწეოდეს ავტაციას მასში მუშური ახალგაზრდობის შესასვლელად, რომ ამით, ამ პროფკავშირებშივე და მათივე საშუალებით ეკონომიური მოთხოვნებისათვის ბრძოლის წარმოებით, გაიადვილოს ამ ახალგაზრდობის დაპყრობა. კომკავშირმა უნდა შეჰქმნას საკუთარი ფრაქციები კულტურულ, სასპორტო და ახალგაზრდათა სხვა ბურჟუაზიულ ორგანიზაციებში და ამით დაიპყროს ეს ორგანიზაციები და მიიზნოს ამ ორგანიზაციებში მყოფი პროლეტარული ახალგაზრდობა.

ახალგაზრდათა კომუნისტური ინტერნაციონალისა და საბჭოთა რესპუბლიკების კომკავშირის ამოცანა მდგომარეობს აგრეთვე იმაში, რომ ეკონომიურ და სხვა მუშაობაში მიღებულ გამოცდილებით ჩვენი მდიდარი კავშირი მჭიდროდ დაუახლოოს საზღვარგარეთულ ორგანიზაციებს. ჩვენი კავშირის ცალკე ორგანიზაციებმა უნდა აიღონ შეფოხა საზღვარგარეთულ კავშირებზე.

ზრდისა და მოძრაობის ხელშეწყობის საპირობები.

მე-VI ყრილობისათვის კავშირი თავის რიგებში ითვლიდა 822,000 წევრსა და კანდიდატს, ხოლო 1925 წლის პირველ მაისისათვის 1.503.754 კაცს. მათში მუშა—562 477; გლეხი—575.363. როგორც ამ ციფრებიდან სჩანს, კავშირი გაიზარდა თითქმის 700.000 ახალ შემოსულით, უმთავრესად კი გლეხური ახალგაზრდობის ხარჯზე. კავშირის გლეხური ნაწილი, ყრილობამდე არც თუ ისე დიდი, უკვე შესამჩნევად გაიზარდა და განაგრძობს ზრდას. კავშირი თავისი შემადგენლობით გადაიქცა მუშურ-გლეხურად, და მუშათა კლასსა და გლეხობას შორის არსებულ წინააღმდეგობას ჩვენს ქვეყანაში შეუძლია იპოვოს და ზოგიერთ ადგილას უკვე ჰპოვოლოს კიდევ ნიადაგს კავშირში. იგი გამოიხატება სოფლის ორგანიზაციების უკმაყოფილებაში ქალაქის ორგანიზაციებისადმი, კინკლაობაში იმ თემანზე, რომ ქალაქის კომკავშირელი სარგებლობს ყველა სიკეთით, დაწყებული სოციალდევებიდან და მუშეაქით გათავებული, ხოლო სოფელი კი მოკლებულია ამას და სხვ.

ეჭვს გარეშეა, აქედან გამომდინარეობს კავშირის მუშური და გლეხური ნაწილის ერთიმეორესგან გათიშვის საშიშროება და რამდენათაც ჩვენ გავიზრდებით გლეხური ახალგაზრდობის ხარჯზე, იმდენათ უფრო საგრძნობი შეიქმნება ეს საშიშროება, მაგრამ განა საჭიროა აქედან იმ დასკვნის გამოყვანა, რომ ჩვენ უნდა შევაჩეროთ ან შევკვეცოთ ზრდა გლეხური ახალგაზრდობის ხარჯზე? არა, არავითარ შემთხვევაში. ამაზე ცხადზე-უცხადესაო ლაპარაკობენ მე XIV პარტკონფერენციის გადაწყვეტილებანი და მათგან გამომდინარე

ამოცანები სოფლის მიმართ. გლეხობა ხომ უფრო და უფრო აქტიური ხდება, მისი მოთხოვნილებები იზრდება. კომკავშირი უნდა გახდეს სოფლად პარტიის დამხმარე, პარტიული ხაზის გამტარებელი. ის უნდა გახდეს ერთი იმ მამოძრავებელი ძალთაგანი, რომლის დახმარებითაც პარტია შესძლებს დასძრას გლეხური მეურნეობა სოციალისტური გზით. ამისათვის კი საჭიროა, რომ კავშირმა შესძლოს სოფლის მოზარდ ახალგაზრდობის მილიონების დაპყრობა.

გლეხური ახალგაზრდობის აქტივობა ხომ გიგანტიურად გაიზარდა, და თუ იგი ჩვენ არ დაუშვით კავშირში—ეს აქტივობა წავა სულ სხვა გზით! სოფლად ზრდის მოსპობა შეუძლებელია; მაგრამ ამასთან ერთად, კავშირში გლეხური უმრავლესობის ყოლის პირობებში, განსაკუთრებით ნათლად უნდა იქნეს წარმოდგენილი ჩვენი კავშირის დედა-აზრი, როგორც შემადგენლობით მუშურ-გლეხური, მაგრამ თავისი მიზნებით პროლეტარულ-კომუნისტური ორგანიზაციისა. კავშირში შემსვლელი გლეხური ახალგაზრდობა უნდა გაიმსჭვალოს პროლეტარული, კომუნისტური სულისკვეთებით. მაგრამ იმისათვის, რომ ეს განხორციელდეს და დაეცვათ კავშირში მუშურ გლეხური მთლიანობა, საჭიროა მთელი რიგი პირობებისა.

ძირითადი პირობაა კავშირის მიერ პროლეტარული ხელმძღვანელობის განხორციელებას, რაც უდრის პარტიული ხელმძღვანელობის განხორციელებას, ვინაიდან მხოლოდ კომუნისტური პარტია ატარებს სწორ პროლეტარულ ხაზს. ამ მიმართულებით საჭიროა, რომ ზრდა მუშური ახალგაზრდობის ხარჯზე სწარმოებდეს ინტენსიურად, რომ სწარმოებდეს მუშა-აქტივისტების გზავნა სოფლის სამუშაოებზე, რომ აღიზარდოს და მომზადდეს პარტიულად გამობრძნედილი აქტივი გლეხური ახალგაზრდობიდან. აუცილებელია მჭიდრო კავშირის გაბმა სოფლისა და ქალაქის შორის. პარტიულმა, განსაკუთრებით ქვედა ორგანიზაციებმა, მტკიცე ნიადაგზე უნდა დააყენონ საკავშირო ორგანოების საშუალებით ხელმძღვანელობა და კავშირი. მას-

თან, კომკავშირის პარტიული ნაწილი უნდა გაიზარდოს როგორც რიცხოვნობით, ისე თვისებრივითაც. ღონისძიებათა მთელი ეს სისტემა უზრუნველყოფს კავშირის სოფლური ნაწილის პროლეტარულ ხელმძღვანელობას და კომკავშირში შეპქმნის მუშურ-გლეხური მკლანობის განხორციელების შესაძლებლობას. ამნაირ პირობებში არცერთი ზრდა არაა საშიში, პირიქით, ის იქნება სასარგებლო და აუცილებელიც. მაგრამ ყველა ამის შესრულება შეიძლება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მტკიცე, შემჭიდროებული, მთლიანი იქნება ჩვენი კავშირის ძირითადი ბაზა—ქალაქის პროლეტარული ცენტრები. აქედან კვლავ გამომდინარეობს ამოცანა—პირს იბრუნებ რა სოფლისაკენ, საჭიროა ყოველმხრივ გამაგრება ქალაქის ორგანიზაციების მუშაობისა.

კავშირის აღმზადებლობითი მუშაობის საკითხები.

აღმზადებლობითი მუშაობა წარმოადგენს კავშირის ძირითად ამოცანას. ახალგაზრდობის აქტივობის ზრდასა და ამოცანათა გართულებასთან ერთად ყოველ კომკავშირელს უნდა ჰქონდეს ერთგვარი მომზადება, რომ შესძლოს უპარტიო ახალგაზრდობის ხელმძღვანელობა, რომ შესძლოს გახდეს პარტიის დამხმარე. ჩვენი პარტიის წარსულის შესწავლა, მიმდინარე ამბებში გარკვევა და მნიშვნელოვან საკითხებში პარტიის ხაზის შეთვისება—წარმოადგენენ ყოველი კომკავშირელის უმნიშვნელოვანეს ამოცანას. რევოლუციონური

ტემპის შენელების პერიოდში კომკავშირელმა არ უნდა დაკარგოს მსოფლიო რევოლუციის პერსპექტივა, არ უნდა ჩაეფლოს ვიწრო ნაციონალიზმსა და პრაქტიციზმი, არამედ უნდა ისარგებლოს ამ პერიოდით თავისი ცოდნის და გამოცდილების შესავსებათ მომავალ რევოლუციონურ ქარცეცხლში აღმოცენებულ ამოცანებთან მზად შესახვედრათ. რევოლუციის წინა წლებში თვით ცხოვრება, უმცირესობის, ექსპლუატატორების მიერ უმრავლესობის—მშრომელთა ჩაგვრის გამეფებული სისტემა არევოლუციონერებდა ახალგაზრდობას. დღეს სხვა პირობებია. წარსულის გამოცდილებით, წიგნისა და სკოლაში სწავლების მიხედვით, უცხო ქვეყნებში მშრომელთა მდგომარეობის შესწავლით, ერთ ქვეყანაში სოციალიზმის მშენებლობის პრაქტიკულ მუშაობით უნდა სწავლობდეს და რევოლუციონერდებოდეს ახალგაზრდობა. აქ საჭიროა პარტიისა და კავშირის ყურადღების თაემოყრა. კავშირის მიერ მიღებული პოლიტიკანთლების სისტემა უნდა გაღრმავდეს, პოლიტიკანმანათლებელი მუშაობა სოფლად გაფართოვდეს და ყველა ზოძები იქნეს მიღებული აქტივის მოსამზადებლად. საკავშირო პრესა უნდა გაძლიერდეს. მომენტის ამოცანების მიხედვით უნდა იზრდებოდეს ყოველი აქტივისტის პასუხისმგებლობა კავშირის წინაშე. კავშირი უფლებამოსილია მოსთხოვოს ყოველ აქტივისტ-მუშაკს ცოდნა-გამოცდილება.

ვ. დარაზველიძე.

საქართველოს კომკავშირის სოფლის აქტივის მესახე

კომკავშირის ორგანიზაციის სწრაფი ზრდა და მის წინაშე წამოჭრილ საკითხების სირთულე, ამ უკანასკნელ დროს აიძულებს კავშირის ხელმძღვანელ კადრებს ჩაუფიქრდენ კომკავშირის რიგებში შემომავალ ახალგაზრდობის გარდაქმნის და ლენინურად აღზრდის საკითხს. კომკავშირის მასების ლენინური აღზრდის სა-

კითხი მჭიდროდ არის დაკავშირებული ჩვენი აქტივის სოციალურ და პარტიულ ბუნებაზე, რომელიც როგორც რიცხოვნობივად, ისე თავისი ღირსებით რამოდენიმე ჩამორჩება კავშირის შეუჩერებელ ზრდას.

როცა ჩვენ ვაყენებთ საკითხს აქტივის შესახებ, ჩვენთვის აუცილებელია: თვალი გადა-

ვავლოდ როგორი იყო საქართველოს კომკავშირში აქტივის მდგომარეობა წარსულში, შევაფასოთ მისი ეხლანდელი მდგომარეობა და დაახლოებით გამოვარკვიოთ, როგორი პერსპექტივები გვაქვს ჩვენ მომავლისათვის. ჩვენ აუცილებლად უნდა გამოვარკვიოთ, რომელ სოციალურ ფენებიდან და როგორ აქტივს იძლეოდა განსაზღვრულ პერიოდებში ჩვენი კავშირის განვითარება და რატომ. ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ამ გზით საკმაოდ ნათლად შეგვიძლია გამოვარკვიოთ პირობები, რომელიც საშუალებას მოგვცემს ჩვენს სინამდვილეში სწორი ხელმძღვანელობით წამოვაცნოთ ისეთი აქტივი, რომელიც უზრუნველყოფს პარტიულ ხელმძღვანელობას კავშირის მასების აღზრდაზე.

ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ეს აგრეთვე ბოლოს მოუღებს იმ უსარგებლო ღაპარაკს, რომელსაც ხშირად ვხედავთ ჩვენს პრესაში და რომელიც უმეტეს შემთხვევაში ჰქმნის საკმაო არევის და არ იძლევა პირობების სწორ შეფასებას.

დავიწყოთ თავიდან.

ჩვენი კომკავშირი გამოვიდა არალეგალური მდგომარეობიდან ჯერ-კიდევ ნორჩი, არა საკმაოდ ჩამოყალიბებული მაგრამ ოთხი წლის არალეგალურმა ცხოვრებამ მას მისცა საკმაო კადრი მუშაკებისა, რომლებიც თუმცა არ იყვნენ მომზადებული ლეგალიზაციისათვის, მაგრამ საკმაოდ შეეძლოთ შემდეგი ზრდა და მუშაობის გაღრმავება საქართველოსათვის ახალ საბჭოთა სინამდვილის პირობებში. ორგანიზაციებმა იწყეს სწრაფად ზრდა, განვითარება და ახალი ლეგალური მუშაობის პირობების შეთვისება. მთელი 1921 და 22 წლები წარმოადგენდა კავშირის საკმაოდ ნორმალური მუშაობის პერიოდს, მიუხედავად იმისა, რომ ეს წლები რუსეთის კომკავშირში წარმოადგენს ერთგვარი კრიზისის წლებს.

ეს აიხსნება უსათუოდ იმ გარემოებითაც რომ საქართველოს კომკავშირს არ განუცდია სამხედრო კომუნიზმის ხანა და მას დიდად არ დასჭირვებია გადასვლა ახალ ლიანდაგზე, რომელიც შეჰქმნა ახალი ეკონომიური პოლიტიკის პირობებმა.

საქართველოს გასაბჭოება მოხდა, როცა რუსეთში უკვე დაიწყო ახალი ეკონომიური პოლიტიკა. მაგრამ მაინც ყოველგვარი კრიზისების შესაძლებლობა თავიდან იქნა აცილებული ძლიერი აქტივის შემწვობით, რომელიც საკმაოდ სწორედ ერეოდა კავშირის ახალი ცხოვრების პირობებში.

ვისგან შესდგებოდა ეს აქტივი?

ჩვენი კავშირის ორგანიზაციები არალეგალური მუშაობის დროს შესდგებოდნენ უმთავრესათ ახალგაზრდობისაგან, რომელიც დაკავშირებული იყო სკოლასთან, თუმცა ამ მასის მეტ ნაწილს შეადგენდნენ გლეხები. ამას, რასაკვირველია, თავისი მიზეზები აქვს. კერძოდ და უმთავრესად კი ეს აიხსნება ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკის თავისებურობით.

არალეგალური მუშაობის პირობებში აქტიური მუშაობის საშუალება ჰქონდა ერთის მხრით ნივთიერად უფრო უზრუნველყოფილ ამხანაგს, ხოლო მეორე მხრივ და უმთავრესად ისეთ ამხანაგს, რომელიც შედარებით ადვილად სწყვეტდა კავშირს ოჯახთან. უკანასკნელს ყველაზე ნაკლებად ჰქონდა ადგილი გლეხთა წრეებში.

ამრიგად, ჩვენი აქტივის დიდ უმრავლესობას შეადგენდა ახალგაზრდა მოსწავლე ინტელიგენცია.

იმ პერიოდში, როცა ძირითად საკითხს წარმოადგენდა საბჭოთა ხელისუფლების განმტკიცება და კავშირის ორგანიზაციული ჩამოყალიბება, საკითხი აქტივის შესახებ არ იყო წამოჭრილი ასე მწვავედ, როგორც დღეს, რადგან არალეგალური აქტიური კადრები პირველი ორი წლის განმავლობაში, თითქმის სავსებით აკმაყოფილებდნენ ჩვენი კავშირის მასის მოთხოვნილებას.

ასეთი იყო მდგომარეობა თითქმის 22 წლის მეორე ნახევრამდე.

აქედან იწყება კავშირიდან ძველი მუშების განთავისუფლების პერიოდი. ამხანაგების ერთი ნაწილი მიდის სასწავლებელში, ნაწილიც გადადის პარტიულ, საბჭოთა და სხვადასხვა მუშაობაზე. მხოლოდ მათი მცირე ნაწილი რჩება კავშირის სახელმძღვანელო სამუშაოზე. ამავე პერიოდში კავშირის წინაშე ისმება

უფრო სერიოზული ამოცანები, აუცილებელი ხდება შინა საკავშირო მუშაობის გაღრმავება. ყოველივე ეს აუცილებელს ხდის ახალ აქტიურ ძალების წამოყენებას საკავშირო მასებისაგან. აქტიურ ძალების წამოყენების და მუშაობაში ჩაბმის ფორმები საკმაოდ ვერ იკადრებენ ფეხს; მუშურ და გლეხურ აქტივის წამოყენება ღიბიქმის სავსებით არ ხდება. სუსტი საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მუშაობა, სისტემატიური, სერიოზული შინა-საკავშირო მუშაობის განუვითარებლობა შეუძლებელს ხდის აქტივის წამოყენებას საზოგადოთ და, კერძოდ, უმთავრესად მუშურ-გლეხური აქტივის წამოყენებას.

აქტიურ საკავშირო მუშაობაში უფრო ადვილად ებმება კავშირის მოსწავლე და ინტელიგენტური ნაწილი. ეს ადვილი ასახსნელიც არის.

ახალგაზრდობის ეს ნაწილი კავშირის ამა თუ იმ საკითხებში უფრო ჩქარა ერკვევა და ეჩვევა კულტურულ მუშაობას.

ამრიგად, ჩვენი კავშირი რამოდენიმე ხნით მიდიოდა ნაკლები წინააღმდეგობის ხაზით, აბამდა რა სახელმძღვანელო მუშაობაში კომკავშირელს საშუალო სასწავლებლებიდან. იმის გამო, რომ ჩვენ ყველ ორგანიზაციებში არ გვეყოლია მოსწავლე ახალგაზრდობის საკმაო რაოდენობა, კავშირში ეპიდემიით გადაიქცა დაბალი (რაიონული) მუშაკების გადაყვანა ერთი მაზრიდან მეორეში. მაგალითად, სიღნაღის, თელავის და ნაწილობრივ გორის მაზრებს ემსახურებოდენ უმთავრესად სამეგრელოს და გურიის მაზრების მუშაკები. ჩვენის აზრით, ეს ხდებოდა არა იმიტომ, რომ ამ მაზრებში აქტიური ძალები ბევრი იყო, არამედ იმიტომ, რომ იქ კავშირში მოსწავლე ახალგაზრდობა შეადგენდა საგრძნობ ნაწილს. უნდა აღინიშნოს, რომ იმ დროს აქტივის „წამოყენების ერთ-ერთ ძირითად ფორმას“ წარმოადგენდა კომკავშირის ცეკას აღმრიცხავ-განმანაწილებელი ქვე განყოფილება, რომელიც აგროვებდა აღნიშნულ კატეგორიის ახალგაზრდობას და გზავნიდა სხვა მაზრებში. მოსწავლე აქტივის ერთგვარი დაშორება სისტემატიურ, საზოგადოებრივ-

პოლიტიკურ მუშაობისაგან ჰქმნიდა „კულტურ-როსნობიდან“ გადახრის საფრთხეს. ამის ნიშნები იყო მთელ რიგ მაზრებში, უმთავრესად, დასავლეთ საქართველოში.

ასეთი აქტივის პარტიული გამძლეობის შესახებ ბევრი ლაპარაკი არ არის საჭირო, ძალიან ძლიერი იყო მასზე გავლენა ჩვენი ჰუმანიტარული ტენიკუმებისა, რომელთაც არც კი შეეძლოთ აღეზარდათ მუშათა სახელმწიფოსათვის სასარგებლო მოქალაქე. ამ პერიოდში (22, 23 და 1924 წლის დასაწყისში), ჩვენის აზრით, ჩვენი აქტივი ვერ იყო სოციალური შემადგენლობის მიხედვით დამაკმაყოფილებელი.

ამასთან ერთად კი, საკავშირო მასების აქტივობა, თანდათან იზრდება, იზრდება აგრეთვე საზოგადოებრივ პოლიტიკური მუშაობის საჭიროებაც. საჭაროა მტკიცე ნამდვილი ხელმძღვანელობა აქტივის მხრივ. საჭიროა სოციალურად გამძლე აქტივი. არ ხდება მუშური და გლეხური აქტივის წამოყენება. მრავალ კონფერენციებზე განსაკუთრებით (მე 6-ე ყრილობის წინ) მოსწავლე ახალგაზრდობის აქტივობა ჩრდილავდა აქტიურ მუშაობის გზაზე დამდგარ კომკავშირელ მუშებს და გლეხებს. იქმნება ისეთი ტენდენცია, რომ რაიკომის მდივნად უსათუოდ არჩეული უნდა იქნეს მიტინგებზე კარგად მოლაპარაკე ამხანაგი, უჯრედის მდივნად ისეთი პირი, რომელსაც შეეძლება ხეირიანად შეადგინოს სხდომების ოქმები. ერთი სიტყვით, აღებული იყო კურსი ეგრედწოდებულ „განვითარებულ აქტივზე“.

კავშირის წინაშე უფრო რთულ ამოცანების წამოჭრის და საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მუშაობის გაფართოების პირობებში, ასეთი სახის აქტივი ვერ უზრუნველყოფს პარტიულ ხელმძღვანელობას კავშირის ახალგაზრდა შემადგენლობაზე. ხელმძღვანელ ორგანოების წინაშე პირდაპირ ისმება საკითხი მუშურ-გლეხური აქტივის წამოყენების შესახებ.

ისმება საკითხი აქტივის სოციალური შემადგენლობის გაძლიერების შესახებ. კავშირს პირველად ძალიან უძნელდება ამ კურსის შეთვისება. მაგრამ მუშაობა დაიწყო ამ მხრივ და ამის შედეგები უკვე საგრძნობი ხდება.

ასეთია დაახლოებით მდგომარეობა იმ პერიოდისათვის, როცა პარტია აყენებს ლოზუნგს „პირი სოფლისავენ“. ამ ჟამად ჩვენი კავშირის წინაშე სერიოზულად დაისვა საკითხი სოფლის აქტივისტების ისეთი კადრის შექმნის შესახებ, რომელიც სოფლის რთულ პირობებში შესძლებდა მოხერხებულად გაეტარებია პარტიული ხაზი სოფლის ორგანიზაციებში.

შევსძლებთ ჩვენ ამას?

ამაზე პასუხის გასაცემად საჭიროა გადავავლოთ თვალი ჩვენი კავშირის დაბალ ფენებს, კომკავშირის ორგანიზაციებს სოფლად, სადაც მოიპოვება წყარო კავშირის აქტიურ ძალებისა.

კავშირის საზოგადოებრივ - პოლიტიკური ცხოვრება თანდათანობით აბამს პრაქტიკულ მუშაობაში კომკავშირული ახალგაზრდობის სულ უფრო და უფრო ფართო კადრებს. სოფლების მეტ ნაწილში ჩვენ გვყავს 2—3 და ზოგჯერ მეტი საკმაოდ ჩამოყალიბებული კომკავშირელი—საზოგადოებრივი მუშაკი, რომლებიც დიდ როლს თამაშობენ გლეხთა საზოგადოებრივობის ხელმძღვანელობაში. ჩვენ გვყავს აქტივისტი, რომელიც გამოცდილებას ღებულობს არა ჰუმანიტარული სკოლებიდან, როგორც ეს იყო წინად; პირიქით, ჩვენი აქტივისტი გამოცდილებას იძენს საზოგადოებ-

რივ-პოლიტიკური მუშაობით.

ამრიგად, ეს ბოლოს უღებს იმ უსაფუძვლო აზრს, რომელიც ეხლაც აქვთ ზოგიერთ ამაზნაგებს, თითქოს სოფელი ჩვენ ვერ მოგვცემს კავშირის ხელმძღვანელ აქტიურ ძალებს. აქ აუცილებელია საბოლოოდ უნდა აღმოიფხვრას შიში და უნდობლობა სოფლის აქტივისტისადმი, რომელიც ხელმძღვანელობს მუშაობას.

სოფლის აქტივისტს საშუალება უნდა მიეცეთ უფრო მეტად გააფართოვოს მიღებული გამოცდილება სოფლად მუშაობის გზით. მოჯამაგირე, ღარიბი გლეხი და მასთან ახლო მდგომი საშუალო გლეხი—ამ მშრომელი ახალგაზრდობის ის კატეგორია, რომელიც უნდა ეწეოდეს სახელმძღვანელო მუშაობას სოფლად.

ამასთან დაკავშირებით, ჩვენს წინაშე ისმება ამოცანა მათი პარტიულად გაწვრთნის და პროლეტარულად აღზრდის შესახებ, რასაც ჩვენ შევასრულებთ მათი პარტიაში და პარტიულ მუშაობაში ჩაბმის გზით.

ამრიგად, უზრუნველყოფთ რა ჩვენს კავშირს სოციალურად გამძლე აქტივით, ჩვენ შევძლებთ საღი პარტიული ხელმძღვანელობის გზით წარმატებით გავატაროთ სოფლად ჩვენი პარტიის ხაზი და განვახორციელოთ ჩვენი კომკავშირული ახალგაზრდობის ლენინურად აღზრდის ამოცანა.

ა. გეურქოვი.

კომკავშირის ზოგიერთ ძირითად ამოცანების შესახებ საფუძვლის პერიოდში

კულტურულ-განმანათლებელ მუშაობისათვის სოფლად.

კომკავშირის როლი კულტურულ განმანათლებელ მუშაობის სფეროში, მეტად დიდია. შეიძლება ითქვას, რომ როგორც ქალაქად, ისე განსაკუთრებით სოფლად, კომკავშირი ერთადერთი, ძირითადი კულტურული ძალაა.

დღეს კი, როდესაც პარტიის და საბჭოთა ხელისუფლების მუშაობის სიმძიმის ცენტრი გადატანილია ჩვენი ქვეყნის სოციალისტური აღმშენებლობისაკენ—კომკავშირს, უფრო მე-

ტად ვიდრე ოდესმე, ბარტებს ენერგიულად გააჩაღოს თავისი მუშაობა ამ ფრონტზე.

ეს მით უმეტეს, რომ კომკავშირს, როგორც მუშურ-გლეხურ ახალგაზრდა ლენინურ ორგანიზაციას, ყოველთვის უნდა ახსოვდეს ილიჩის ანდერძი იმის შესახებ, რომ კულტურული რევოლუციის გარეშე შეუძლებელია სოციალიზმის დამყარება, კომუნისტური საზოგადოების შენება, რომლის მთავარი ფაქტორი თვით ის არის.

მაგრამ რაში მდგომარეობს კომკავშირის ძირითადი ამოცანები კულტურულ-განმანათლებელ მუშაობის დარგში სოფლად?

სანამ ამ საკითხზე გავსცემდეთ პასუხს, საჭიროა მოკლედ შევჩერდეთ სოფლის ინტელიგენციაზე, რომელთანაც მჭიდრო კავშირის დამყარებაზე დამოკიდებული სოფლად კულტურულ-განმანათლებელ ამოცანების სასურველად გადაჭრა.

დიდი ხანი არ არის მას შემდეგ, რაც სოფლის ინტელიგენციამ საერთოდ პირი იბრუნა ჩვენსკენ. მან მიიღო საბჭოთა პლატფორმა და ხელი აიღო არსებულ ხელისუფლების წინააღმდეგ ბრძოლაზე. ეს მომენტი უთუოთ უნდა იყოს მიღებული მხედველობაში. კომკავშირმა უნდა იკისროს ინიციატივა, რომ სოფლის ინტელიგენცია სავსებით იყოს გამოყენებული და ჩაბმული სოციალისტურ აღმშენებლობაში. დღეს-დღეობით კი, ეს არავისათვის საიდუმლოებას არ წარმოადგენს, მდგომარეობა ამ მხრივ სასურველთან შედარებით არ არის მაინც და მაინც სახარბელო, როდესაც თვით ამხ. ლენინიც ხაზს უსვამდა იმ გარემოებას, რომ სახალხო მასწავლებელი უნდა დაეაყენოთ ისეთ სიმაღლეზე, რომელზედაც ის არასდროს იდგაო.

მაშ რა გეშარბებს ჩვენ ამ შემთხვევაში?

კომკავშირის პროვინციის ორგანიზაციებმა უნდა დაიჭირონ მჭიდრო კავშირი სოფლის ინტელიგენციასთან. ჩვენ უნდა შევსძლოთ, და ამას ჩვენ კიდევ შევსძლებთ, რომ მასწავლებელი გადავაქციოთ, ლენინური კომკავშირისათვის იმ იარაღად, რომელიც ქმნის ახალ სოფელს, ახალ ქვეყანას.

გარდა ამისა, რომ განათლების ფრონტზე ჩვენ გავიმარჯვოთ, ამასთან ერთად აუცილებელ საჭიროებას წარმოადგენს ანგარიში გაუწიოთ ახალგაზრდა მასწავლებლობის იმ საგრძნობი ნაწილის ლტოლვას კომკავშირისაკენ, რომელსაც დღეს ჩვენ ვამჩნევთ და რომელსაც სჭირდება სათანადო მოწესრიგება. მასწავლებლობას ჩვენ არ უნდა დაუტოვოთ კარები. კომკავშირში უნდა მივიღოთ ახალგაზრდა მასწავლებელთა ის მოწინავე ელემენტები, რომლებიც უმთავრესათ მუშურ-გლეხური წრიდან

არიან გამოსულნი და რომელთა ყოფნა ჩვენს რიგებში მეტად გაგვიადვილებს კომკავშირის გავლენის გატარებას საერთოდ მასწავლებლობაზე, ხელს შეუწყობს მათთან დაახლოებას და მათ ჩაბმას კავშირის ყოველდღიურ პრაქტიკულ საქმიანობაში.

აი, სწორეთ ამ მიზნით ს. ა. ლ. კ. კ. ც. კ. კიდევ განიოტანა შესაფერიო დადგენილება რომელშიაც აღნიშნულია: „თუ დღემდის მასწავლებლებს, რომ გამხდარიყნენ კომკავშირის წევრები, უნდა გაველოთ 1 ნახ. წ. საკანდიდატო სტაჟი, დღეს ცეკა საჭიროდ სცნობს მათ განვლონ ერთი წლის საკანდიდატო სტაჟი და შემდეგ უჯრედის საშუალებით ოლქ-კომში ან მაზრკომში განხილვით ღირსეული მასწავლებლები გადარიცხული იქნენ წევრებათ“.

აი ეს დადგენილება ჩვენ უნდა გავატაროთ ცხოვრებაში. და არამც თუ მარტო ეს, საერთოდ უნდა მოვაგვაროთ სოფლის ინტელიგენციასთან დამოკიდებულების საკითხი, რადგან ჩვენთვის უდავოა ის, რომ სოფლის ინტელიგენციის ამოძრავება ეს ერთი უმთავრესი პირობაა კომკავშირისათვის სოფლად კულტურულ მუშაობის გასაცხოველებლად. ესლა შეგვხოთ თვით საკითხს არსებითათ.

პირველი ამოცანა,—რომელიც სდგას კომკავშირის წინაშე და მოითხოვს პრაქტიკულად გადაჭრას, ეს არის წერა-კითხვის უცოდინარობის წინააღმდეგ ბრძოლა.

როგორც ვიცით, ლენინმა ამ ამოცანის განხორციელება დააკისრა სპეციალურად კომკავშირს და მან ეს კიდევ პირნათლად უნდა შეასრულოს. ოქტომბრის რევოლუციის ათი წლის თავზე არ უნდა იყოს არც ერთი წერა-კითხვის უცოდინარი.

ამისათვის კომკავშირის თაოსნობით ჩვენი სოფელი უნდა დაიქსელოს წერა კითხვის უცოდინარობის წინააღმდეგ მეგრძოლ საზოგადოებებით, რომლებშიაც მიზიდულ უნდა იქნენ მშრომელთა ფართე მასები. მაგრამ, ცხადია, თუ კომკავშირი ჯერ თავის რიგებში ვერ აღმოფხვრის წერა-კითხვის უცოდინარობას და თვით ვერ ისწავლის, ის, რასაკვირველია, ვერაფერს ასწავლის სხვასაც. ეს კარგად უნდა

ახსოვდეს თვითმეუფე ჩვენთაგანს, მით უმეტეს, რომ ამ ბოლო დროს ჩვენი კავშირის ორგანიზაციულ რიცხვობრივ ზრდამ ღარიბი გლეხური ახალგაზრდობის ხარჯზე, შედეგად მოგვცა საგრძნობი ნაწილი წერა-კითხვის უცოდინარ კომკავშირელებისა.

აქ უნდა აღვნიშნოთ შემდეგიც.

მართალია, ზაფხულის პერიოდში ცალკე სალიკვიდაციო სკოლები არ იქნებიან დაარსებული, რადგან ისინიც, რომლებიც უკვე არსებობენ, ამთავრებენ თავიანთ მუშაობას, მაგრამ ეს არა შემთხვევაში არ უნდა ნიშნავდეს იმას, თითქმის ზაფხულში ამ მიმართულებით მუშაობა უნდა მოდუნდეს. პირიქით, დღეს ჩვენ გვმართებს უფრო მეტი ენერგიულობის და ცხოველმყოფელობის გამოჩენა ამ ფრონტზე. მცირე მცოდნეთა და წერა-კითხვის სრულიად უცოდინარ კომკავშირელების მიზაგრება მასწავლებლებზე—აი ის ფორმა, საშუალება, რომლითაც უნდა წარიმართოს ამ მხრივ მუშაობა.

მეორე ამოცანა, რომელსაც უნდა მიექცეს კომკავშირის მიერ განსაკუთრებული ყურადღება—არის ქობ-სამკითხველოები. ქობ სამკითხველოები სოფლად უნდა გარდაიქცნენ პოლიტ განმანათლებელ ცენტრებათ, რომლებშიაც აქტიურად ჩაბმული უნდა იქნან მშრომელი მასები.

რას ნიშნავს ეს?

ეს იმას ნიშნავს, რომ ქობ-სამკითხველოები, გარდა იმისა, რომ ისინი აწყობენ სხვადასხვა საუბრებს, სექტაკლებს, წიგნ-საცავებს,—უნდა აშუქებდნენ ყველა იმ საჭირობოტო ხასიათის საკითხებსაც, მაგ. საბჭოების და მისი მნიშვნელობის, გლეხკომების, კოოპერაციის, სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის და სხვათა შესახებ, რომლებიც უშუალოდ არიან დაკავშირებული სოფლის გლეხკაცობის ყოფა ცხოვრებასთან. ქობ-სამკითხველოების საერთო მუშაობაში განსაკუთრებული ადგილი უნდა დაიკავოს აგრეთვე გლეხობისათვის **ცნობათა მიწოდების** საქმე.

მაგრამ როგორია ამ მხრივ ჩვენი სინამდვილე?

სამწუხაროდ, ქობ-სამკითხველოებში მუშაობის დროს ჩვენ გვაქვს მრავალი ნაკლი.

ხშირია ისეთი მოვლენები, როდესაც ქობ-სამკითხველოები მხოლოდ კომკავშირის უჯრედების ადგილებად არიან გადაქცეულნი, რაც, ცხადია, ქობ-სამკითხველოებიდან აშორებს გლეხურ მასას.

ძლიერ მოისუსტებს ამასთანავე ერთად ჩვენი რიგებიდან სათანადოთ მომზადებულ და ავტორიტეტის მქონე კომკავშირელების ქობ-სამკითხველოებში სამუშაოთ წამოყენების საქმე, იმ კომკავშირელებისა, რომლებიც თავიანთი მოხერხებული მიდგომით, მოქნილობით, არამც თუ დაფრთხობენ გლეხობას, არამედ მიიზიდავენ და გააძლიერებენ მათში ინიციატივას ქობ სამკითხველოების გარშემო დასაზრავად, პასუხს გასცემენ მათ ყოველგვარ კითხვებზე, გაივებენ სოფლის გლეხების სატკივარს, მათ ჭრილობებს და მიიღებენ სათანადო ღონისძიებებს მის განსაკუთრებად.

ჩვენ მოვიკოჭლებთ იმ მხრივაც, რომ ჩვენი კომკავშირის წევრები არ არიან მასსიურად ჩაბმულნი ქობ-სამკითხველოების მუშაობაში.

ამ ზემოაღნიშნულ ანორმალობის თავიდან ასაცილებლად საჭიროა, რომ ერთის მხრივ ჩვენმა უჯრედებმა თავიანთ სამეცადინეო ქობ სამკითხველოები დაიკავონ განსაზღვრულ საათების განმავლობაში და არა მთელი დღეობით, ხოლო მეორეს მხრივ ყოველივე საშუალებები უნდა გამოვიყენოთ იმისათვის, რომ კომკავშირელ ამხანაგებმა მასიურად მიიღონ მზურვალე მონაწილეობა ქობ-სამკითხველოების ყოველგვარ სამუშაოებში.

მესამე ამოცანა—რომელსაც, ზაფხულის პერიოდში არა ნაკლები სერიოზული ყურადღება უნდა მიექცეს, არის აგრო-წრეები, აგრო-ნომიული პროპაგანდა.

აგრო-პროპაგანდის საკითხი ჩვენი კომკავშირის კულტურულ განმანათლებელ მუშაობაში სოფლად ერთი მთავარი და პირველხარისხოვანი საკითხია, რომელსაც უაღრესად საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მნიშვნელობაც აქვს.

როგორც ვიცით, ჩვენი სოფლის გლეხობის უმრავლესობა ძველი მამა-პაპური, პრიმიტიუ-

ლი წესით ამუშავენს თავის მეურნეობას. სასოფლო-სამეურნეო წრეების დაარსებით და მათი გაწვავლებით, რომლის თაოსნობა უნდა აიღონ კომკავშირის ადგილობრივმა ორგანიზაციებმა ადგილობრივ მიწად მოქმედების ორგანოებთან ერთად—შესაძლებელი უნდა შეიქნეს ჩენი მეურნეობის კულტურულ წესით დამუშავებაზე გადასვლა. ცხადია, აქ ამოძრავებულ უნდა იქნან ჩვენი აგრონომები; თუ აქაიქ ასეთები არ მოიპოვებია, გამოყენებული უნდა იქნან სოფლის კარგი მეურნეები, მასწავლებლობა და სტუდენტობა, რომლებიც იცნობენ აგრონომიულ საკითხებს. მაგრამ ამ შემთხვევაში აუცილებელია, რომ აგრო-წრეებში მთელი თავისი შესაძლებლობით ჩავაბათ გლეხობის ფართე მასები.

ახლა საინტერესოა ვიკითხოთ:—როგორია ამ მხრივ მდგომარეობა?

ერთი უმთავრესი ნაკლი, რომელიც თან გვახლავს ამ დარგში, არის ის, რომ აგრო-წრეები გარდაიქცენ მხოლოდ და მხოლოდ კომკავშირის წრეებად. აგროწრეებში შეიქრა ერთგვარი კარჩაქეტილობა და აგრო-პროპაგანდამაც მიიღო ვიწრო ხასიათი. მეორე ნაკლი, ეს ის არის, რომ მრავალ ადგილას აგრო-წრეებს მეცადინეობის დროს ემჩნევათ თეორიული გადაზრა და პრაქტიკული საქმიანობისაგან მოწყვეტა. ყოველივე ეს კი აშორებს აგრო-წრეებს გლეხურ მასას. ამას დღეს უნდა მიექცეს სერიოზული ყურადღება.

აგრო-წრეების თავის სიმაღლეზე დაყენება, მათში გლეხური ფართე მასების ჩაბმა; იქ სადაც აგრო წრეები არ არსებობენ, აგრონომიული პროპაგანდის წარმართვა სასოფლო-სამეურნეო ლექციების, მოხსენებების და საუბრების მოწყობით, გაზ. „ახალი სოფლის“, საბჭოთა კავკასიონის გამოცემათა.

უნდა ვიზრუნოთ ახალგაზრდობის ჯანმრთელობაზე.

ახლახან დამთავრებულმა კომპარტიის საკავშირო №14 კონფერენციამ მიიღო ფრიად საგულისხმევო დადგენილება ახალგაზრდა კომუნისტური გვარდიის შესახებ, რომელშიაც, ნათქვამია, რომ: „როგორც კომკავშირის მუშაობაში, ისე პიონერეთა ორ-

კერძოთ კი „გლეხის ბიბლიოთეკის“ წიგნაკების გავრცელება—აი ზოგადად ყოველივე ის, რაც უნდა გახდეს ამჟამად კომკავშირის უახლოეს და გადაუდებელ ამოცანათ აგრო-პროპაგანდის დარგში.

მეოთხე ამოცანაა—საკითხი ანტირელიგიური პროპაგანდის შესახებ.

დღეს არ შეიძლება თქმა იმისა, რომ ადგილებზე საერთოდ და მთლიანად ანტი-რელიგიური პროპაგანდის ძველი კურსი აღმოფხვრილი არ იყოს. მაგრამ ეს არ კმარა, ეს ძლიერ ცოტაა. ჩვენმა ორგანიზაციებმა და უჯრედებმა ღრმად უნდა შეითვისონ ანტი-რელიგიური პროპაგანდის ახალი კურსი, რადგან საჭიროა ერთი დაუფიქრებელი და უხეში ნაბიჯი ამ მხრივ, რომ მან დიდი ზიანი მოგვითანოს.

რა არის საჭირო ამისთვის?

უნდა მოწყობილ იქნეს მეცნიერული ხასიათის საუბრები ბუნების და ისტორიულ მოვლენების შესახებ, ე. ი. მორწმუნე გლეხებს მატერიალისტურად უნდა აუხსნათ ქვეყნის, ცხოველების და ადამიანების წარმოშობა. მაგრამ ყოველივე ეს იმ რიგათ უნდა ხდებოდეს, რომ არა შემთხვევაში არ გამოვიწვიოთ გლეხობაში ერთგვარი გაღიზიანება, გაბოროტება. ამისათვის კი საჭიროა პარტიის წევრების და მოზარდი ძალების გამოყოფა, რომელთა სწორი მიდგომით და მოქნილობით აღმოვფხვრით ცრუმორწმუნეობას.

აქვე უნდა ვთქვათ ისიც, რომ კავშირმა ანტი-რელიგიურ პროპაგანდის დარგში ერთ-ერთ ძირითად ამოცანად უნდა დაისახოს აგრეთვე რელიგიურ ყოფა-ცხოვრების წინააღმდეგ ბრძოლა ახალი ყოფა-ცხოვრების შემოღების და მის განმტკიცების მიზნით. ცხადია, აქაც საჭიროა ელასტიურობა.

განიზაციების მუშაობაშიაც ყურადღება უნდა მიექცეს თვით ამ მუშაობის მოწესრიგებას. ამის გამო კი საჭიროა გადამწყვეტი ბრძოლა კომკავშირის მუშაკების და პიონერების მუშაობით მეტის-მეტად დატვირთვის წინააღმდეგ და ნამდვილი ზომების მიღება მათი ჯან-

მრთელობის და ნორმალური განვითარების დასაცავად“-ო.

როგორც ვხედავთ, კონფერენციამ აქ ხაზი გაუსვა იმ გარემოებას, რომ აუცილებელ საჭიროებას წარმოადგენს მეტად სერიოზული ყურადღება მიექცეს ჩვენი კომუნისტური ახალგაზრდობის ზედმეტი მუშაობისაგან განტვირთვის და მის ჯანმრთელობის საკითხებს.

ამ დადაგენილების გასატარებლათ ზაფხულში მეტად ნაყოფიერი პირობები იქმნება, სწორედ ამისათვის საზაფხულო მუშაობის უმთავრეს ამოცანას შეადგენს მშრომელი ახალგაზრდობის მასიურ ჯანმრთელობაზე ზრუნვა, ე. ი. მისი ფიზიკური ორგანიზმის გამაგრება და მტკიცედ შეთვისება-შეისახლობრევა დასვენების, მუშაობის და ცხოვრების რეჟიმისა, მისი რაციონალურად გამოყენებისათვის.

აქ, სხვათაშორის, უნდა აღინიშნოს ისიც, რომ კომკავშირის შინაღმზრდელობითი და საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობას, რომელიც წარმოადგენს კომკავშირის ერთადერთ უძირკვარავს ამოცანას საზაფხულო პერიოდში, ახალგაზრდობის მრავალ სამუშაოებისაგან განტვირთვის და მისი ჯანმრთელობის პირობების დაცვის ბეჭედი აზის.

უჯრედის სხდომებზე მხოლოდ უაღრესად საჭირობოროტო და აქტუალური ხასიათის საკითხების წამოყენება, პოლიტ წრეებში შემოდგომამდე მეცადინეობის შეწყვეტა და ამ მხრივ მუშაობის განსაზღვრა მხოლოდ „სახაფხულო-სავალდებულო სამუშაოებით“, აქტივის მაქსიმალურად განტვირთვა თვითგანვითარების სათანადო სიმალლეზე დაყენების მიზნით—და სხვა მრავალი ამის საუკეთესო დამამტკიცებელია.

მაგრამ რით არის გამოწვეული პარტ-კონფერენციის ასეთი დადგენილება და თავის მხრივ საჭიარველოს კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტის მხრივ ასეთივე ყურადღებით მოპყრობა ამ საკითხისადმი?

იმიტომ, რომ ჩვენი ახალგაზრდობის დიდ უმრავლესობას უხდება მუშაობა და ცხოვრება ჯანმრთელობისათვის მეტად არანორმალურ პირობებში.

ახალი თაობა ამა თუ იმ სამუშაოებით

დატვირთულია იმაზე მეტად, რაც აღემატება მის ფიზიკურ შესაძლებლობას და ძალღონეს. ეს მდგომარეობა კი ჩვენი ახალგაზრდა კომუნისტურ თაობის ფიზიკურ ჯანმრთელობაზე, ცხადია, ახდენს უარყოფით ზეგავლენას და ჰქმნის მეტად არახელსაყრელ პირობებს შორეულ პერსპექტივებისათვის.

რომ მომავალმა თაობამ პირნათლად შეასრულოს ის დიდი მისია, საცხებით გაამართლოს ის ამოცანები, რომლებიც დაუსახა მას რევოლუციამ, ცხოვრებაში გაატაროს ილიპის ანდერძები და მით ის ღირსი შეიქნეს ლენინური სახელწოდებისა,—ამისათვის ყოველ მიზეზს გარეშე საჭირო არის, რომ ჩვენ ვიზრუნოთ მუშურ-გლეხური ახალგ. მასის ჯანმრთელობაზე და განვტვირთოთ ის იმ გადაჭარბებულ სამუშაოებისაგან, რომლებიც აღემატება მათ ფიზიკურ ენერგიას.

მხოლოდ ასეთ პირობებში ჩვენ შევძლებთ აღვზარდოთ მტკიცე ნერვების და მაგარი კუნთების მქონე ახალგაზრდობა, რომელიც უფრო მეტის ენერგიულობით და რევოლუციონური ალტყინებით ჩაებმება სოციალისტური აღმშენებლობის საერთო ფერხულში.

მაგრამ რა გვმართებს ჩვენ დღეს—ზაფხულის პერიოდში, რა ღონისძიებებს უნდა მივმართოთ და რას უნდა მივაქციოთ განსაკუთრებული ყურადღება, რომ სასურველად გადავიტაროთ ზემოაღნიშნული ამოცანა?

— აქ პასუხი მხოლოდ ერთია. ჩვენი ახალგაზრდობის ფიზიკური მდგომარეობის გასაჯანსაღებლად საჭიროა ფიზკულტურის მუშაობის გაძლიერება.

დღეს კი ყველასათვის ცხადი უნდა იყოს ის, რომ ამ მხრივ ჯერ-ჯერობით ჩვენ საგრძნობლათ მოვისუსტებთ და მრავალი დეფექტებიც გვაქვს.

თვით ის ფაქტები—რომ: მუშა-ახალგაზრდობის დიდი ნაწილი დარჩენილია ფიზკულტურის წრეების გარეშე, სოფლად ფიზკულტურა ჯერ კიდევ არ შექრილა, კომკავშირელთა და უმთავრესათ აქტივისტთა ჩაბმა ფიზკულტურის წრეებში ვერ იქლევა დანაკმაცოფილებელ სურათს, ფიზიკური აღზრდის

პროპაგანდის საქმე ვერ არის სათანადო დონეზე დაყენებული, ფიზკულტურის წრეების მუშაობაში ადგილი აქვს ცალმხრივობას და საბჭოთა ფიზკულტურის მიზნების დამახინჯებას—მოწმობენ იმას, რომ დღეს-დღეობით ამ მიმართულებით არ არის ყველაფერი რიგზე.

ამას ჩვენ უნდა გაუწიოთ ანგარიში. უნდა ფხიზელი თვალებით შევხედოთ ყველა ამნაკლულოვანებებს და სათანადო ზომები მივიღოთ მის აღმოსაფხვრელათ, განსაკუთრებით კი მიმდინარე ზაფხულის პერიოდში.

სწორედ ამ მიზნით ს. ა. ლ. კ. კ. ცეკამ, რომ მტკიცე საფუძველი ჩაუყაროს მუშურ-გლეხურ ახალგაზრდობის ფიზიკურ აღზრდის შესაფერ დონეზე დაყენების საქმეს,—საჭიროთ მიიჩნია შემდეგი ღონისძიებების გატარება: ზაფხულის განმავლობაში კომკავშირის ორგანიზაციებმა მშრომელ ახალგაზრდობის ფართო მასებში უნდა აწარმოონ პროპაგანდა ფიზკულტურის ამოცანების, მისი როლის და მნიშვნელობის შესახებ; ფიზკულტურის წრეებში მეტადწინეობა სავალდებულო უნდა გახდეს ყველა კომკავშირელისათვის; ენერგიული ბრძოლა უნდა გამოეცხადოს განსაკუთრებით აქტივისტთა გულგრილობას ფიზკულტურისადმი; მთავარი ყურადღება უნდა მიექცეს წრეებში ახალგაზრდობის ორგანიზმის გაჯანსაღებას, მის ჰიგიენის დაცვის საქმეს; ძირ-ფესვიანათ აღმოფხვრილი უნდა იქნას ის გადახრა და ცალმხრივობა, რომელსაც აქა-იქ აქვს ადგილი ფიზკულტურის წრეებში მეცადინეობის დროს; ამასთან ერთად აუცილებელია მასიური ფიზკულტურის განვითარების შესახებ ზრუნვა. კლუბების ინიციატივით მოწყობილი ექსკურსიები, სეირნობები, რომელშიც ჩაბმული უნდა იქნან მუშურ-გლეხური ახალგაზრდობის ფართე მასები, უნდა გახდნენ ფიზკულტურის სწორედ ამ მასიური მოძრაობის მიმცემ ფაქტორებათ, და

ბოლოს, ფიზკულტურის წრეები უნდა გარდაიქცნენ ყველასათვის მაგალითის მაჩვენებლებათ ჯანმრთელობის რეჟიმის დაცვის საქმეში.

აი ზოგადად ზაფხულის პერიოდში ფიზკულტურის მუშაობის ყველა ის მომენტები, რომლებიც პრაქტიკულად უნდა იქნან გატარებული ცხოვრებაში. ჩვენი—კომკავშირის ორგანიზაციები უნდა ანოქმედდნენ და ამოძრავდნენ სწორედ ამ მიმართულებით.

ჩვენ კარგათ უნდა გვახსოვდეს ჯერ რომაელების ძველი ძველი თქმულება, რომ „ჯანსაღ სხეულში ჯანსაღი სულია“-ო.

თვითეულმა კომკავშირელმა უნდა შეისისხლხორცოს და მის ძვალბილში განმტკიცდეს აზრი იმის შესახებ, რომ თუ მან სათანადო მზრუნველობა არ გამოიჩინა, შეგნებულათ არ შეხვდა თავისი ფიზიკური ორგანიზმის ჯანმრთელობის საქმეს,—ის ვერას შემთხვევაში ვერ შესძლებს განახორციელოს ის დიადი ამოცანები, რომლებიც დააკისრა მას ოქტომბრის რევოლუციამ.

ილიჩის სიტყვებს, რომ: „კომკავშირელი არამც თუ მარტო კაპიტალიზმის წინააღმდეგ აქტიური მებრძოლია, არამედ ისტორიის ქეშმარიტი შემომქმედი, კომუნიზმის მშენებელიცაა“-ო,—მაშინ გაეამართლებთ, როდესაც ჩვენ ახალგაზრდათა კომუნისტურ გვარდიას გავამაგრებთ ფიზიკურათ, როგორც აუცილებელ წინაპირობას იმისათვის, რომ კომკავშირი ამით უფრო ენერგიულათ, უფრო მხურვალეთ ჩაებას ქვეყნის სოციალისტური აღმშენებლობის საერთო მუშაობაში.

ამრიგად, დღეს ფიზკულტურის მუშაობის გამოცხოველება, ამ მუშაობაში კომკავშირელთა, მუშურ-გლეხურ ახალგაზრდობის ფართე მასების ჩაბმა მისი ფიზიკურად გაჯანსაღების მიზნით—ჩვენი ერთი უმთავრესი ამოცანათაგანია.

შ ე ფ ო ზ ი ს

კიდევ ერთი უმთავრესი საკითხი, რომელსაც კომკავშირის ყველა ორგანიზაციების მიერ თავიანთ მუშაობის პროცესში დღეს, ზაფხულის პერიოდში უნდა მიექცეს მეტად სერიო-

შ ე ს ა ხ ე ბ.

ზული ყურადღება, არის შეფომა.

არავისათვის საიდუმლოებას არ წარმოადგენს, რომ ამ დარგშიც ჯერ-ჯერობით ჩვენ საგრძნობლად მოვისუსტებთ.

სწორეთ ამით აიხსნება ის გარემოება, რომ საქართველოს კომკავშირის ცენტრალურმა კომიტეტმა, რომელმაც დაამტკიცა სააგიტაციო-საპროპაგანდო მუშაობის საზაფხულო პროგრამა, ქალაქად-საზაფხულო მუშაობის ერთ ძირითად ამოცანათ მიიჩნია: „კულტურული შეფობის გაძლიერება სოფლის უჯრედებზე, სოფლის შესწავლა, მისადმი დახმარება“. და ყოველივე ეს იმიტომ, რომ: „სოფლად მრავალი ახალი ამოცანებია წამოჭრილი, ამავე დროს კი ზაფხულში მუშაობის პირობები გლეხური ახალგაზრდობისათვის ძლიერ ცუდია. ამ შემთხვევაში შეფობის დახმარება უდიდეს ნაყოფს მოიტანს“.

როგორც ვხედავთ, საშეფო მუშაობის გამოცხადების, მისი უფრო გაღრმავების და გაძლიერების საქმე ერთ-ერთ უაღრეს საჭირობო საქმესად არის მიჩნეული. ცხადია, ამ მიმართულებით კიდევ უნდა ამოძრავდენ ჩვენი ორგანიზაციები და ამ მუშაობაში ენერგიულად ჩვაბათ ჩვენი ახალგაზრდათა კომუნისტური გვარდიაც.

მაგრამ რა არის იმისათვის საჭირო, რომ ეს ამოცანა სასურველად გადავტაროთ?

საჭიროა ამ დარგში გასული წლის საზაფხულო მუშაობის გამოცდილებათა შეკრება, მათი მიზანშეწონილად გამოყენება.

მაგრამ, სანამ არსებითად შევეცებოდეთ ამ საკითხს, ე. ი. კონკრეტულად აღვსახედეთ იმ შეცდომებს და ნაკულოვანებებს, რომლებიც თან ახლდნენ ჩვენს საშეფო მუშაობას, — ზედმეტი არ იქნება საზოგადოთ მაინც ხაზი გაუსვათ შეფობის საერთო მნიშვნელობას და მის ღირებულებას ჩვენს სინამდვილეში.

ეს მით უმეტეს, რომ ჩვენი ორგანიზაციის უმთავრესად ქვედა-აქტივი ჯერ კიდევ სავესებით ვერ ერკვევა საშეფო საკითხებში, საშეფო კომისიების მიზნებში და ამოცანებში.

როგორც ვიცით, ქალაქის მუშების სოფლის გლეხაკობასთან დაკავშირება—ეს ილიჩის ერთი უმთავრესი და ძირითადი ანდერძია. პარტიის, კომკავშირის და საბჭოთა ხელისუფლების გასული წლის მთელი მუშაობა ჩატარდა სწორედ ამ ლოზუნგის ცხოვრებაში განხორციელების ქვეშ. ამ მხრივ, თვით „მაკრა-

ტლის“ დაძლევა, ე. ი. სამრეწველო პროდუქტებზე ფასების დაკლება, მტკიცე ვალიუტის შექმნა, შრომის ნაყოფიერების გადიდება, სასოფლო-სამეურნეო ცხოვრების გასაუმჯობესებლად მთელ რიგ ღონისძიების მიღება, ადგილობრივად საბჭოების გამოცოცხლება და საბჭოთა აპარატების გაჯანსაღება, წარმოადგენს დიდ მიღწევას გლეხების და მუშების შრომის მჭიდრო კავშირის დამყარების და გამტკიცების საერთო საქმეში.

დღესაც, მთელი ჩვენი ყურადღების და მუშაობის სიმძიმის ცენტრი გადატანილია ამ ფრონტზე, მაგრამ გარდა სახელმწიფოებრივი ხასიათის ზომებისა სოფლის დასაკავშირებლად ქალაქთან არის კიდევ სხვა საშუალებები და ღონისძიებანი.

ერთი ასეთი საშუალებათაგანია შეფობა.

შეფობა უზრუნველყოფს პროლეტარულ ხელმძღვანელობას ქალაქისას სოფელზე.

მაგრამ რაში მდგომარეობს, ან უკეთ რომ ვსთქვათ, რაში უნდა მდგომარეობდეს ეს პროლეტარული ხელმძღვანელობა?

საშეფო მუშაობას უნდა შეჰქონდეს თავისი წვლილი სოფლად კოოპერატიულ ორგანიზაციის, გლეხკომების, „რეპედსის“, სხვადასხვა საზოგადოებრივ ორგანიზაციების ჩასახვის და განვითარების საქმეში. ის უნდა ამტკიცებდეს ადგილობრივად ახალ ყოფა-ცხოვრებას, აწარმოებდეს აგრო-პროპაგანდას და ამალგებდეს გლეხობის თვალში ადგილობრივ საბჭოთა ქვედა-აპარატების ავტორიტეტს. ასე რომ, საშეფო კომისიები თავიანთ სოფლებს უნდა უწევდნენ როგორც კულტურულ, ისე ნივთიერ დახმარებასაც.

კერძოთ და უმთავრესად კი, როდესაც ჩვენ ლაპარაკი გვაქვს კომკავშირის და შეფობის შესახებ, უნდა გვახსოვდეს, რომ შეფობა უნდა გადაიქცეს ისეთ ფაქტორად, რომლის საშუალებითაც შესაძლებელი გახდება კომკავშირულ სოფელთან უფრო მჭიდრო დაახლოება, მათ შორის მტკიცე, მუდმივი კავშირის დამყარება. უნდა გვახსოვდეს ისიც, რომ როგორც კომკავშირული ქალაქი, ისე კომკავშირული სოფელი ნაწი-

ლებია ერთ მთლიან ერთეულისა, ერთ მთლიან კავშირისა.

ასეთია საერთოდ როლი და ამოცანები საშეფო კომისიებისა.

მაგრამ როგორია დღეს-დღეობით ჩვენი საშეფო კომისიების პრაქტიკა?

აქ გარკვევით უნდა აღინიშნოს, რომ შეფობა არ ტარდება ისე, როგორადაც ეს საჭიროა.

ძალიან ხშირია ისეთი მოვლენები, როდესაც შეფობას ახდენს ესა თუ ის წარმოება ან დაწესებულება პარტიულ ორგანიზაციის ან კომკავშირის დამოუკიდებლად, და პირიქით.

ერთი სიტყვით, შეფობა არ ატარებს მასიურ მოძრაობის ელფერს.

აქ, სხვათა შორის, იმასაც ხაზი უნდა გაუსვათ, რომ ქალაქად, მართალია, კომკავშირის ორგანიზაციის თითქმის ყველა უჯრედებს აქვთ აღებული შეფობა სხვადასხვა ჩამორჩენილ და მივარდნილ კუთხეებზე, მაგრამ ამას მხოლოდ ფორმალური ხასიათი აქვს. რასაკვირველია, ეს უთუოდ არანორმალური მოვლენაა, რომლის აღმოსაფხვრელად საჭიროა ბრძოლა და სათანადო ზომების მიღება.

მაშ, რა გეშარტებს ჩვენ ამ შემთხვევაში?

უპირველეს ყოვლისა, აუცილებელია, რომ ჩვენ განსაკუთრებული ყურადღება მივაქციოთ იმას, რათა შეფობას მივსცეთ მასიური მოძრაობის ხასიათი. კომკავშირის ქალაქის უჯრედებმა არავითარ შემთხვევაში არ უნდა იმოქმედონ დამოუკიდებლად, მათ არავითარ შემთხვევაში არ უნდა აიღონ შეფობა მარტოდ, ცალკე, ამა თუ იმ სოფელზე.

კარგად უნდა ვიცოდეთ, რომ საშეფო მუშაობა—ეს არის კომუჯრედის ამა თუ იმ წარმოება-დაწესებულების მუშაობის საერთო ნაწილი, რომელშიაც აქტიური მონაწილეობა უნდა მიიღოს თავის წხრით კომკავშირმაც. პარალელურად საშეფო მუშაობაში ბოლო უნდა მოეღოს.

აი, მხოლოდ ასეთ პირობებში შეფობის მასიური მოძრაობის დროს შესაძლებელი იქნება: ერთის მხრივ—თავი დავაღწიოთ იმ ფორმალობას, როდესაც უმრავლეს შემთხვევაში კომკავშირის ქალაქის უჯრედების შეფობა

ამა თუ იმ სოფელზე მხოლოდ სიტყვიერი განცხადებით ან უნაყოფო დემონსტრაციით ამოიწურებოდა, ხოლო მეორე მხრივ—შესაძლებელი გახდება სავსებით გავატაროთ ჯერ კიდევ პარტიის მე-13 ყრილობის მიერ მიღებულ სოფლად მუშაობის შესახებ რეზოლუციის მე-5 პუნქტის ერთი ადგილი, სადაც ნათქვამია: „ჩვენ უნდა გავაძლიეროთ შეფებზე ხელმძღვანელობა, ამ მუშაობაში გვემანობის და სისტემატიურობის შეტანის მიზნით“—ო.

აქ ჩვენ საჭიროთ მიგვაჩნია, შეჩერდეთ აგრეთვე კიდევ ერთ ნაკლულოვანებაზე, რომელიც ახასიათებს ჩვენი უჯრედების საშეფო მუშაობას.

როგორც ვიცით, შეფობის ქვეშ აყვანილი სოფელი ხშირად, ძალიან ხშირად, საყვედურებით მიმართავს თავისი შეფს, როდესაც ეს უკანასკნელი მოეჩვენება სოფელს რამოდენიმე თვის განმავლობაში მხოლოდ ერთხელ და მაშინაც იწყებს მასზე ბრძანებლობას და სხვ.

ამის შესახებ ადგილობრივი ამხანაგები გაიძახიან, და სრულიად სამართლიანადაც: „აბა რა, ამოდენი ხნის განმავლობაში ერთხელ ჩამოვა, გააკრიტიკებს ჩვენი მუშაობას და შემდეგ ისევ უკან გაგვზავრება. ასეთ მუშაობას არავითარი ნაყოფი არ მოაქვს. განა ეს მუშაობაა? არ გვინდა ჩვენ ასეთი შეფი“—ო.

ქალაქის უჯრედმა, როგორც შეფმა, ამას უნდა გაუწიოს ჯეროვანი ანგარიში. არა ბრძანებლობა, ცარიელი ლაპარაკი, „საერთაშორისო და შინაურ მდგომარეობაზე“ მოხსენებების გაკეთება, უცხო და მრავალსართულიან სიტყვებით და სხვადასხვა „იშვებით“ დამძიმება სოფლის გლეხკაცობის ყურადღებისა, რომელსაც ჩვენი საშეფო კომისიები ძლიერ ხშირად მიმართავენ ხოლმე; არამედ ამხანაგური დახმარების გაწევა შეფობის ქვეშ აყვანილ სოფელზე, საქმიანი მზრუნველობა და მეტი ყურადღება მასზე.

აი, რას გვიკარნახებს შეფობა და სოფელთან დაახლოების ლოზუნგი.

მხოლოდ ასეთი გზით ჩვენ ხორცს შევასხამთ საყვარელ ბელადის—ამხ. ვ. ი. ლენინის ანდერძს იმის შესახებ, რომ: „უნდა უზრუნ-

ველეყოთ და განვამტკიცოთ ქალაქების მუშების მოსახლეობის შეფოხა სოფლის მცხოვრებლებზე“, მხოლოდ მაშინ ჩვენ უზრუნველყოფთ აგრეთვე მჭიდრო ურთიერთობას ჩვენს ქალაქსა და სოფელს შორის, როგორც ნაწილებისას ერთ მთლიან და განუყრელ კავშირისას.

ასე რომ, საშეფო ფრონტის გაძლიერება, ამ ფრონტზე მუშაობის გაცხოველება—აი საითკენ უნდა წარიმართოს განსაკუთრებით ზაფხულის პერიოდში ჩვენი მუშაობა, რომ მით გავამართლოთ ლოზუნგი—„პირი სოფლი-საკენ“.

შ. ანდლულაძე.

სააგიტაციო-საპროპაგანდო განუყოფილებათა გაგებაჲს თათბირის შედეგები.

გასული თვის 31-ს დასრულდა ჩვენი კავშირის ყველა საოლქო, სამაზრო და ტფილისის რაიონული კომიტეტების სააგიტაციო-საპროპაგანდო განუყოფილებათა გამგეების თათბირი.

თათბირი მრავალ მხრივ იყო ღირსშესანიშნავი. მათ შორის აღსანიშნავია შემდეგი:

1. თათბირი შეიკრიბა რ. ა. ლ. კ. კ. მე-4 საკავშირო კონფერენციის შემდეგ, რომელმაც აუარებელი ახალი ამოცანები წამოაყენა კავშირის წინაშე მიმდინარე ისტორიულ პერიოდთან და პარტიის ახალ ამოცანებთან შეთანხმებით. ამ მხრივ, სააგიტაციო-საპროპაგანდო მუშაობის დარგში თათბირს უნდა ეთქვა ახალი სიტყვა, დაესახა ახალი ამოცანები საქართველოს პირობების-და-მიხედვით.

2. მეორეს მხრივ თათბირი შეიკრიბა ზამთრის და გაზაფხულის პერიოდის შემდეგ, ე. ი. მას შემდეგ, რაც დასრულდა ერთიანი პოლიტ განათლების სისტემით მუშაობა. აქედან თათბირმა ჯამი გაუკეთა ჩვენი მუშაობის თითქმის ყველა მნიშვნელოვან დარგებს (პოლიტ-განათლების ერთიანი სისტემა, აქტივის თვითგანვითარება, კულტ-განმ. მუშაობა სოფლად და ქალაქად და დასასრულს პრესა).

3. თათბირის მნიშვნელობა კიდევ იმაში მდგომარეობს, რომ მან, გაუკეთა-რა ჯამი გასულ წელში წარმოებულ სააგიტაციო-საპროპაგანდო მუშაობას—ერთგვარი მოსამზადებელი მუშაობა დაიწყო, ახალი ამოცანები წამოიჭრა მომავალ შემოდგომა-ზამთრის პერიოდ-

ლისათვის, როდესაც კავშირმა კვლავ ხელი უნდა მიჰყოფს ღრმა აღმზრდელობით მუშაობას მთელს ორგანიზაციაში, აქტივის თვითგანვითარების მკვიდრ ნიადაგზე დაყენებას და ჩვენი პრესის მნიშვნელოვან გაფართოებას—ახლად წამოჭრილ ამოცანების განსახორციელებლად.

ასეთი იყო თათბირის მნიშვნელობა. მაგრამ თუ გადავავლებთ თვალს თათბირის მუშაობას, დავრწმუნდებით, რომ მან საესებით შეასრულა თავისი დანიშნულება.

შევვხოთ თათბირის უმთავრეს გადაწყვეტილებებს.

დამოკიდებულება ინტელიგენციასთან.

ეს საკითხი პირველად იქნა დასმული თათბირზე. აღსანიშნავია ის, რომ კოკავშირში—ინტელიგენციასთან დამოკიდებულების საკითხში ჯერ კიდევ დარჩენილია სამხედრო კომუნიზმის დროის „შებნედილი“ ანი. გარდა ამისა, კავშირის აქტივის დიდი ნაწილისათვის უცნობი იყო ის ხაზი, რომელიც პარტიამ აიღო უკანასკნელ ხანებში ინტელიგენციის მიმართ.

ამ საკითხზე თათბირმა კიდევ მოისმინა მეტად შინაარსიანი მოხსენება და მიიღო შესაფერი თეზისები. საერთოდ ამ თეზისებს უნდა გავცნოს ჩვენი კავშირის თვითეთული აქტიური მომუშავე. ყველა დადგენილებათა ჩამოთვლა აქ აღვილის უქონლობის გამო შეუძლებელია. აღვნიშნავთ მხოლოდ მთავარს: ინტელიგენციის საბჭოთა პლატფორმაზე გადასვლის სა-

კითხი რუსეთში უკვე გადაჭრილია, ჩვენში ის იმყოფება გადაჭრის პროცესში. პარტიის მთავარი ამოცანა ამ შემთხვევაში მდგომარეობს მასში, რომ ე. წ. უპარტიო ინტელიგენცია, გლეხობის ინტელიგენცია და ქალაქის წვრილბურჟუაზიული ინტელიგენცია, ჩამოაცილოს კონტრრევოლუციის გავლენას და გადაიყვანოს საბჭოთა პლატფორმაზე.

მართალია, აგვისტოს ავანტიურის შემდეგ ხსენებული ინტელიგენციის დიდ ნაწილში მოხდა გარდატეხა, მაგრამ მათი აქტიური ჩაბმა საბჭოთა და საზოგადოებრივ მუშაობაში ისე, რომ ისინი მტკიცედ და ხანგრძლივად დადგნენ საბჭოთა პლატფორმაზე—ჯერ კიდევ მომავლის ამოცანაა.

და აი ინტელიგენციის დაახლოების პროცესის დაჩქარებაში უდიდესი მნიშვნელობა აქვს მას, თუ რამდენათ გაატარებს ჩვენი კავშირი ინტელიგენციის საკითხში პარტიის ხაზს, რამდენათ ფრთხილი იქნება მისი დამოკიდებულება ინტელიგენციასთან და რამდენათ აღმოფხვრის ის თავის რიგებში სამხედრო კომუნიზმის ნაშთებს.

მოკლეთ, ამგვარად იდგა ეს საკითხი. თათბირმა ამ საკითხში მიიღო მთელი რიგი პრაქტიკული ღონისძიებებისა, რომლის ძირითადი აზრი მდგომარეობს შემდეგში: მოსპობა მგრძნებლობის და ხელი-ხელჩაკიდებული, მეგობრული მუშაობა ინტელიგენციასთან საზოგადოებრივ კულტურულ ფრონტზე, მისი მიზიდვა სხვადასხვა სამუშაოებში, განსაკუთრებით კი თათბირმა აუცილებელ საჭიროებათ აღიარა მუშაობის გაძლიერება მოწყაფეთა მასაში.

პოლიტ-განათლების მართიანი სისტემა

სისტემის საჭიროებაზე თათბირი საეცებით არ აყენებდა საკითხს. ეს იმთავითვე დადებითად იყო გადაჭრილი. საკითხი იდგა მხოლოდ გასული წლის მუშაობის შედეგების და პერსპექტივების შესახებ.

სულ ერთი წელია, რაც ეს სისტემა გატარდა ქალაქად და სოფლად. მიუხედავად მრავალი ნაკლისა, კავშირის აქვს მიღწევებიც ამ დარგში. აღსანიშნავია ის, რომ ერთიანპა სისტემამ ხელი შეუწყო კავშირის მასის დაინტერესებას სწავლისადმი, ინიციატივის განვითარებას და წესიერ, მიზანშეწონილ შრომას. განსაკუთრებით დიდ შედეგებს მივაღწიეთ ჩვენ 1 და 2 კატეგორიის წრეების მუშაობაში. მიღწევათა შორის ჩათვლილ უნდა იქნეს პროგრამული საკითხების მოწესრიგება, ხელმძღვანელთა კადრის შექმნა და სხვა. გასულ სამოსწავლო წელში საერთო რიცხვი სისტემაში ჩაბმულ წევრებისა უდრიდა 70 პროც.

მაგრამ სისტემას, როგორც ახალ დაწყებას, ჰქონდა აუარებელი ნაკლიც, მათ შორის აღსანიშნავია: ხელმძღვანელი კადრის სისუსტე, ლიტერატურის უქონლობა მესამე კატეგორიის—ლენინიზმის შესწავლელ წრეებში მუშაობის შეჩერება და მრავალი სხვა წვრილმანი ნაკლი წრეების შინა-მუშაობაში.

თათბირის უმთავრესი გადაწყვეტილებანი ამ დარგში მომავალი მუშაობის საწარმოებლად ასეთია:

1. სასკოლო სისტემაზე გადასვლა მსხვილ სამრეწველო ცენტრებში.
2. მოძრავი სკოლების მოწყობა ჩამორჩენილ მაზრებში.
3. პროგრამის გადამუშავების საჭიროება უახლოეს ხანებში.
4. წრეების ხელმძღვანელთა თვითური გადასამზადებელ კურსების მოწყობა ზაფხულის პერიოდში და შემდეგში ხელმძღვანელთა სემინარების სისტემატიური ჩატარება.
5. ქრესტომატიების გამოცემა რამდენიმე წრეებისათვის და სხვა.

აჭაბოვნიკის თვითგანვითარება.

დღევანდელ პირობებში, როდესაც იზრდება რიცხვობრივად კავშირი, როდესაც იზრდება კავშირის მასის მოთხოვნილებანი, როდესაც პარტია მოითხოვს ჩვენი აქტივისაგან უფრო მეტს და უკანასკნელათ იმ საშიშროებათა თავიდან აცილების მიზნით, რომელმაც შესაძლებელია კაპიტალიზმის ნაწილობრივი, დროებითი სტაბილიზაციის პერიოდში იჩინოს თავი—აქტივის თვითგანვითარების მომზადებას უაღრესათ დიდი მნიშვნელობა აქვს. საჭიროა თეორიის შესწავლის ამოცანა მთელი თავისი სიგრძე-სიგანით დაისვას აქტივის წინაშე.

თვითგანვითარების საქმე აქამდე მოიკოჭლებდა შემდეგი უმთავრესი მიზეზების გამო:

1. აქტივის ზედმიწევნითი დატვირთვა საკავშირო ვალდებულებებით.

2. თეორიის როლის დაუფასებლობა აქტივის დიდი ნაწილის მიერ.

3. აქტივის საგრძნობი ნაწილის უპასუხისმგებლობა კავშირის მასის წინაშე—თავის მომზადებაში.

4. ვერ მოხდენა კავშირის მასის საზოგადოებრივი აზრის მობილიზაციის იმ მიმართულებით, რომ მან მეტი მოსთხოვოს აქტივს.

5. გაურკვევლობა აქტივის თვითგანვითარების ფარგლებში და სხვა.

გამოსული აქედან, თათბირი აუცილებელ საჭიროებათ სცნობს ბრძოლას თეორიის როლის დაუფასებლობის წინააღმდეგ.

თვითეულმა აქტივისტმა უნდა შეიგნოს, რომ „რევოლიუციონური პრაქტიკა არ არსებობს რევოლიუციონური თეორიის გარეშე“ (ლენინი). გარდა ამისა, ბრძოლა უნდა გამოეცხადოს აქტივის ზედმიწევნით დატვირთვას, ზედმეტ ფორმალისმს, უშინაარსო და სრულიად უმიზნო კომისიების შექმნას და სხვ.

თათბირმა ამასთანავე ხაზი გაუსვა იმასაც,

რომ აქტივის თვითგანვითარების ხელმძღვანელობა ხელთ უნდა აიღოს პარტიამ, სადაც კი შესაძლებელი იქნება ეს.

ყოველივე ამ ზემოხსენებულ საკითხების გარდა თათბირმა გულდასმით გააჩნია აგრეთვე კულტურულ საგანმანათლებლო მუშაობის საკითხები ქალაქად, სოფლად და ჩვენი პრესის და ახკორთა მოძრაობის საკითხები. თათბირი შეეზო როგორც მიღწევებს, ისე ნაკლებოვანებებს ამ დარგში და დასახა მორიგი ამოცანები, პარტიის საერთო ამოცანებთან შეფარდებით.

დასასრულ, თათბირმა მიიღო გადაწყვეტილება—სააგიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილების—პოლიტ-განმანათლებელ განყოფილებათ შეცვლის შესახებ, რაც უფრო შეეფერება მუშაობის შინაარსს.

საერთოდ თათბირის მუშაობა ნაყოფიერი იყო. მის გადაწყვეტილებათა საფუძველზე ჩვენ მრავალი თვეები მოგვიხდება მუშაობა. კერძოდ აღვიღოთ ამხანაგებს დიდი ენერგიის გამოჩენა მართებს თათბირის გადაწყვეტილებათა გადაუხვევლად ცხოვრებაში გატარებისათვის.

გ. ძ.

აგ. სტალინი სოფლის ახალგ. ლ.-კომკავშირის აქტივის შესახებ

(სიტყვა წარმოთქმული ცეკას საორგანიზაციო ბიუროს სხდომაზე).

„პირველ ამოცანას წარმოადგენს ახალგაზრდობის კომკავშირის უზრუნველყოფა მთავარ პროლეტარულ ხელმძღვანელ კადრით. მუშათა ახალგაზრდობის ჩაბმა ახალგ. კომკავშირში წარმატებით მიმდინარეობს და შორს არ არის ის დრო, როდესაც კავშირი გააერთიანებს მთელი მუშათა ახალგაზრდობის არა ნაკლებ ცხრა მეათედისა.

მეორე ამოცანა მდგომარეობს იმაში, რათა სისწრაფით იქნან განაწილებული პროლეტარულ კადრის მუშაკები კავშირის მთავარ რაიონებს შორის და უზრუნველყოფილი იქნას ახალგაზრდობის გლეხური ნაწილისათვის რეალური ხელმძღვანელობის გაწევა. არის საფუ-

ძელი ვიფიქროთ, რომ ამ ამოცანის შესრულებას ახალგ. კომკავშირი შეუდგება დიდი ენერგიით და ჩქარა ამას მოჰყვება შესაფერი შედეგები.

მესამე ამოცანა მდგომარეობს იმაში, რათა ახალგ. კომკავშირი უზრუნველყოფილი იქნას სოფლის გლეხთა ახალგაზრდობის მრავალრიცხოვან აქტივით, პოლიტიკურად აღიზარდოს ეს აქტივი და რათა იგი გახდეს სოფლად პროლეტარულ პოლიტიკის გამტარებლად, გადაიქცეს იგი დუღაბად, რომელიც დააკავშირებს პროლეტარიატს გლეხობის მშრომელ მასებთან. უამისოთ არ შეიძლება ახალგაზრდობის კომკავშირის განმტკიცება და მუშათა და გლეხთა შორის კავშირის უზრუნველყოფა.

ამბობენ, რომ სოფლის უჯრედების მხოლოდ ერთი მდივნები შეადგენენ 27.000 კაცს. გარდა უჯრედთა მდივნებისა, მოიპოვებინ კიდევ აქტიური მუშაკები—ახალგ. კომკავშირელები კოოპერაციაში, საბჭოებში, გლეხკომებში, კულტურულ დაწესებულებაში.

ამბობენ, რომ ყველაფერი ეს მოგვცემს სოფლის ახალგ. კომკავშირის აქტივის 100.000 კაცს. თუ ეს მართალია, მე უნდა ვსთქვა, რომ ეს აქტივი მოხერხებულად მისი გამოყენების დროს შეიძლება გახდეს უდიდესი ძალა, რომელიც სასწაულის მოხდენას შესძლებს.

და აი ისმება ამოცანა: როგორ უნდა აღიზარდოს ეს მრავალრიცხოვანი აქტივი, რათა გახდეს იგი პროლეტარულ პოლიტიკის გამტარებლად სოფლად.

ამ ამოცანისათვის სისწორით მიდგომის პირობები ასეთია: საჭიროა, რათა ახალგაზრდობის სოფლის აქტივს მივაწოდოთ პოპულარული ბროშიურები და სახელმძღვანელოები, რომელთაც განპარტავს საბჭოთა ხელისუფლების მიერ გლეხთა ინტერესების დასაცავად გამოცემულ დეკრეტებს.

საჭიროა, რათა აქტივმა ზეპირად იცოდეს ეს დეკრეტები, შეეძლოს მათი განმარტება და ღარიბ-გლეხთა ინტერესების დაცვა ამ დეკრეტის საფუძვლებზე კულაკების ძალადობის წინააღმდეგ.

საჭიროა, რათა სოფლის აქტივმა შეისწავლოს სასოფლო მეურნეობა, გაეცნოს მის გამუმჯობესებელ ღონისძიებებს და შეეძლოს გლეხისათვის საჭირო ცნობების მიცემა ამ დარგში.

საჭიროა, რათა სოფლის კომკავშირის აქტივს მივაწოდოთ პოპულარული ბროშიურები სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის, ადგილობრივ ბიუჯეტის, ქვეყნის ფინანსიურ მდგომარეობის შესახებ. გადასახადი და ადგილობრივი ბიუჯეტი—პირველი საკმეა დღეს სოფელში, ამ ნიადაგზე ადგილი აქვს დღეს მრავალ ბოროტ-მოქმედებას.

საჭიროა, რათა აქტივს მივაწოდოთ პოპულარული სახელმძღვანელოები საბჭოთა აღმშენებლობის, საბჭოების გამოცოცხლების, მარ-

თვა-გამგეობის საქმეში გლეხობის ჩაბმის საკითხების შესასწავლად.

საჭიროა, რათა კომკავშირელმა აქტივისტმა ზეპირად იცოდეს ადგილობრივ საბჭოების გლეხთა უფლება-მოვალეობანი. უამისოთ ფიქრიც არ შეიძლება გლეხთა შორის ნდობის მოპოვებაზე, გლეხთა აქტივის გაფართოებაზე და სოფლად პროლეტარულ დემოკრატიის განმტკიცებაზე.

საჭიროა მივაწოდოთ სოფლის აქტივს პოპულარული ბროშიურები სასოფლო-სამეურნეო, საკრედიტო და სამომხმარებლო კოოპერაციის, არტელების და კოლექტიურ მეურნეობათა შესახებ, საჭიროა, რათა კომკავშირელ აქტივისტს შეეძლოს სოფლის კოოპერატიულ საზოგადოებრიობის გავრცელების საქმეში გლეხობის ჩაბმა.

საჭიროა, რათა ახალგ. კომკავშირელ აქტივს მივაწოდოთ საჭირო მასალა სოფლის კულტურულ აღმშენებლობისათვის, ქოხ-სამკითხველოებში მუშაობის გასაძლიერებლად და წერა-კითხვის უცოდინარობას მოსასპობად.

საჭიროა, რათა ახალგაზრდობის კომკავშირის აქტივს სისწორით მიეუთითოთ კომკავშირელების უფლება მოვალეობაზე, კომკავშირისა და პარტიას, საბჭოებსა და კომკავშირის შორის ურთიერთ დამოკიდებულებაზე, საჭიროა, რათა აქტივისტმა კომკავშირელმა უცქიროს თავის თავს, როგორც პარტიის და საბჭოთა ხელისუფლების თანამშემწეს სოფელში. ბრძანებლობა სოფლად, უწყსოვბანი და ხულიგანური გამოსვლები ანტირელიგიურ პროპაგანდის დროს—ქველაფერი ეს აღმოფხვრილი უნდა იქნას დაუყოვნებლივ.

აქტივისტი-კომკავშირელი არ უნდა შეეგუოს გლეხობის ცრუმორწმუნოებებს. ამ ცრუმორწმუნოებისათვის ანგარიშის გაწევა და შეგუება მათთან,—სწვადახვა საქმეა. ის უნდა ელაპარაკებოდეს გლეხებს კომუნისტის ენაზე. დაარწმუნოს გლეხი კონკრეტულ ფაქტზე, რომ სოციალიზმის გარეშე მისთვის ხსნა არ არის.

ასეთია პირობები, რომლის შესრულება საჭიროა იმისათვის, რათა პოლიტიკურად აღიზარდოს სოფლის კომკავშირის აქტივი და გახდეს იგი პროლეტარულ პოლიტიკის გამტარებლად სოფელში“.

ჩვენი კავშირის აქტივი^{*)}

საჭირო არის თვალი გადავავლოთ საქ. კომკავშირის ორგანიზაციის მდგომარეობას და მის ხელმძღვანელთა კადრს, ვაღიაროთ, რომ საკითხი ჩვენი აქტივის შესახებ ფრიად სერიოზული ზასიათის საკითხია და ამდენადვე ის მოითხოვს სათანადო ყურადღებასაც.

დღეს, ასე ვსთქვათ, ჩვენ განვიცდით „აქტივისტთა შიმშილს“, აქტივისტთა ნაკლებობას.

აქტივი, რომელიც ამ ჟამად ჩვენ გვყავს. ვერ აკმაყოფილებს ორგანიზაციას. აქტივისტთა კადრის სიმცირეს უფრო საგრძნობლად ვამჩნევთ მაზრებში, თუმცა არც ქალაქში გვაქვს ფრიად სახარბიელო და სანატრი მდგომარეობა. აქ ისიც უნდა აღენიშნოთ, რომ აქტივისტ-მომუშავეთა დიდი ნაწილი თავისი თვისებებით ძლიერ დაბალი ხარისხისაა, იმდენად დაბალი, რომ ზოგიერთ შემთხვევებში ჩვენი ორგანიზაციის ხელმძღვანელი მომუშავენიც კი თვით ვერ აკმაყოფილებენ იმ მოთხოვნილებებს, რომლებსაც კავშირის მასას უყენებენ. რასაკვირველია, ყოველივე ამას თავისი მიზეზები აქვს.

პირველი მიზეზი ის არის, რომ ჩვენი კავშირი ამ მოკლე ხანში მეტად გაიზარდა რიცხობრივად. კომკავშირის მოაწყდა აუარება ახალგაზრდობა, რომელსაც სწყურია ცოდნა და მუშაობა, რომელსაც ესაჭიროება კავშირის ახალ ამოცანებთან დაკავშირებით ახალი მეტოდებით აღზრდა, ჩვენი კავშირის აქტივი კი ორგანიზაციის ამ რიცხვობრივად ზრდის პროცესს ჩამორჩა, პარალელურად მას ვერ მიჰყვა.

მეორე მიზეზია ის, რომ დღეს კავშირის წინაშე დასმული ამოცანების პრაქტიკულად გადაჭრა მოითხოვს სულ სხვაგვარ ტაქტიკას და მიდგომას. კომკავშირელთა ფართე მასების ლენინურად, პოლიტიკური აღზრდა საჭიროებს უფრო სერიოზული მომზადებით და ცოდნით შეიარაღებულ კადრს. კერძოთ კი სოფლად მომუშავე ახანაგები სრულიად უნდა

ერკვევოდენ პარტიის და კომკავშირის საერთო მუშაობაში, რომ მით გაამართლონ ლოზუნგი „პირი სოფლისაკენ“. ჩვენი კავშირის აქტივი სოფლად უნდა იყოს მშრომელთა მასების დამცველის და მოამაგის ნამდვილი განსახიერება, რომ ამით ავტორიტეტი მოიპოვოს მან გლეხობაში, უფრო მეტათ გააძლიეროს თავისი გავლენა უპარტო მშრომელ ახალგაზრდობაზე და, რაც უმთავრესია, სწორი ხაზით წარმართოს თვით კომკავშირის მუშაობა.

მესამე მიზეზი იმაში მდგომარეობს, რომ ზოგიერთ ჩამორჩენილ კუთხეში ჩვენი ამხანაგები მუშაობენ 1921 წლიდან ერთ და იმავე თანამდებობაზე და ამავე დროს ერთ და იმავე რაიონში ან მაზრაში. ეს ამხანაგები იმრიგად შეეთვისენ ამ მდგომარეობას, რომ მათ თავიანთი მუშაობა წარმოდგენილი აქვთ როგორც მემკვიდრეობითი.

ამასთანავე ერთად ისინი ცოდნით ძლიერ დაბალ დონეზე სდგანან, ვერ ერკვევიან იმ ამოცანებში, რომლებიც წამოაყენა ცხოვრებამ და სწორედ ამით აიხსნება ის შეცდომებიც, რომლებსაც ჩვენ ვხედავდ ადგილებზე.

მეოთხე მიზეზათ უნდა ჩაითვალოს ის, რომ ჩვენ გვყავს კიდევ ერთი განსაზღვრული კატეგორია მომუშავე აქტივისტ-ამხანაგებისა, რომლებიც დღიდან საქართველოს გასაბჭოებისა კავშირში მუშაობენ შეუწყვეტილ და ამ მუშაობის პროცესში ისინი იმდენად მოიქანცენ ფიზიკურად, რომ არ ჰქონდათ საშუალება თვითგანვითარებისათვის მოეკიდათ ხელი. ამიტომ ისინი კიდევაც ჩამორჩენ. ამ ჟამად ამ ამხანაგებს სურთ დასვენება, სწავლა, მაგრამ არ ანთავისუფლებენ, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი თვით გრძნობენ, რომ ვერ გაუწევენ სათანადო ხელმძღვანელობას კავშირს, ვერ წარმართავენ მუშაობას ისე, როგორაც ეს საჭიროა, როგორაც ამას მოითხოვს კავშირის ინტერესები. ამ ნიადაგზე კი ამხანაგებში ფხვს იკიდებს ერთგვარი გულგრილობა მუშაობისადმი, რასაც თავის მხრივ მეტად დიდი ზიანი მოაქვს კავშირისათვის.

*) დისკ სიის წესით.

მეხუთე მიზეზი, ეს ის არის, რომ ჩვენ გადაჭარბებული სიფრთხილით ვეკიდებით ახალი აქტივის წამოყენების საქმეს. ზოგიერთი ჩვენი ამხანაგები ისეთი აზრით არიან გამსჭვალული, რომ მათ ვერ წარმოუდგენიათ, შეუძლია თუ არა ახალს ძველის შეცვლა. ეს ტენდენცია უთუოდ უარყოფით დაღს ასვამს ჩვენი აქტივის მომავალ ზრდა-განვითარებას.

და აი ყველა ეს ზემოთ ჩამოთვლილი მიზეზები: ე. ი. ჩვენი აქტივის ზოგიერთ ნაწილის მიერ ახალი ამოცანების ვერ გაგება; კომკავშირში სამუშაოდ მუშაკების ხანგრძლივად, თითქმის „მუღმივად“ დატოვება, რაც ხელს უწყობს „კომკავშირის ჩინოვნიკების“ შექმნას; კავშირში მომუშავეთა ცოდნის ძლიერ დაბალი დონე; მუშაობით დაღლილ, მოქანცულ ამხანაგების დისციპლინის ძალით კავშირში სამუშაოდ იძულება; გადაჭარბებული სიფრთხილე ახალი აქტივის შესახებ, — ქმნიან ისეთ პირობებს, რომელშიც ჩვენ დღეს ვიმყოფებით. დღეს კი, როგორც ზემოდ აღვნიშნეთ, ჩვენი კავშირი ერთის მხრით განიცდის ეგრეთ წოდებულ „შიმშილს“ აქტივისტებისას და მეორე მხრით აქტივისტების საგრძნობი ნაწილი სრულიად შეუფერებელი არის კავშირის მუშაობისათვის.

რომ მართლაც ეს ასეა, ამისათვის საჭიროა გადავხედოთ სიღნაღის, დუშეთის, რაჭის, ნაწილობრივად ლეჩხუმის და სხვა მაზრების ორგანიზაციებს და ჩვენ დავრწმუნდებით, რომ აქ ჩვენი მდგომარეობა ჩვენი აქტივის სახით ძლიერ ცუდია. ასეთ პირობებში მყოფი აქტივი, ცხადია, ვერ წასწევს წინ ჩვენი კავშირის მუშაობას, ვერ გაუწევს მას ღირსეულ ხელმძღვანელობასაც.

აი აქ ისმის საკითხი იმის შესახებ, შეიძლება თუ არა ჩვენი კავშირის აქტივის ასეთ მდგომარეობაში დატოვება?

პასუხი ერთია—არა.

მაშ რა არის საჭირო იმისათვის, რომ თავი დავადწიოთ ამ არანაშრომალობას და აქტივი გამოვაჯანსაღოთ?

უპირველესად ყოვლისა, კავშირის აქტივი ერთხელ და სამუდამოდ უნდა გაიწმინდოს.

უნდა მოხდეს მისი გენერალური „ჩისტკა“, მას უნდა მოსცილდეს ისეთი ელემენტები, რომლებიც სახელს უტეხენ და ავტორიტეტს უცემენ კავშირს და მუშაობის კი არაფერი გაეგებათ.

ასეთები კი ჩვენ რიგებში არიან.

ამასთანავე ერთად, როგორც ქალაქის, ისე მაზრის მასშტაბით აუცილებელია განთავისუფლება კავშირიდან იმ ამხანაგებისა, რომლებიც დაიღალნენ მუშაობით.

ჩვენის აზრით კავშირის სამუშაოდან უნდა განთავისუფლდნენ ისეთებიც, რომლების შესახებაც ამხ. ზინოვიევი ამბობდა: „Они вам подоели и вы им тоже“-ო. ასეთი ამხანაგები ჩვენს კავშირში მოიპოებიან, მხოლოდ მათ კი დიდი სარგებლობის მოტანა კავშირისათვის არ შეუძლიათ.

უნდა მიღებული იქნეს აგრეთვე ყოველგვარი ზომები იმისათვის, რომ ახალი აქტივი ამოვადივტივოთ, გამოვიყვანოთ. ის, შევაჩვიოთ მუშაობას. მაშინ ჩვენ გვეყოლება ახალი ძალები, რომლებიც სათანადოთ უხელმძღვანელებენ კავშირს. არ კმარა ახალი აქტივის ნეკლი ტემპით წამოყენება, როგორადაც ეს ეხლა სწარმოებს. საჭიროა უფრო გაბედული ნაბიჯები ამ მიმართულებით. მაზრებში მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად, იქ მუშაობის გამოსაცხოველებლად და სწორი ხაზის უზრუნველსაყოფად ყოველგვარი გადახრებისაგან თავის დაღწევის მიზნით—აუცილებელ საჭიროებას წარმოადგენს ადგილებზე მუშა-აქტივისტების გადასროლა. ეს ყოველ მიზეზს გარეშე მიჩნეული უნდა იქნეს გადაუდებელ ამოცანად, თუმცა ამის შესახებ უკვე დიდიხანია და ბევრსაც ვლაპარაკობდით, მაგრამ ან მხრივ ჯერჯერობით არაფერი გაკეთებულა.

ასე რომ, ჩვენ ვფიქრობთ, თუ ყველა ამ მითითებებს, ღონისძიებებს გავატარებთ ცხოვრებაში და ამასთანავე საკითხს აქტივის შესახებ მივაქცევთ სერიოზულ ყურადღებას—უთუოდ სწრაფი ნაბიჯებით წავალთ წინ და საგრძნობ მიღწევებთანაც გვექნება საქმე.

ლ. სალუქვაძე.

„შეტივზი“ აჭთივზი.

ბოლო ხანებში კავშირის პრესა დიდ ადგილს უთმობს აქტივის წამოყენების და მომზადების საკითხს. ესოდენი ყურადღება სავსებით გასაგებია, თუ მხედველობაში ვიქონიებთ კავშირის ზრდას, პარტიის პოლიტიკის ახალ მოხვევას (поворот) სოფლისაგენ, აქედან გამომდინარე კავშირის მუშაობის ძველი მეთოდების შეცვლის საჭიროებას და პარტიისაგან დაკისრებული ამოცანების პრაქტიკულად გადაჭრის აუცილებლობას. მუშაობა რთულდება, აქტივის მოვალეობა და პასუხისმგებლობა, დიდდება და სრულიად არ არის გასაკვირი, თუ კავშირის საკომანდო შემადგენლობის ზრდის შერჩევის და მომზადების საკითხი კომკავშირელთა აზროვნების ყურადღების ცენტრი ხდება.

მხოლოდ საკითხი ეხება იმას, რომ ამ „ძიებაში“ ზოგერთი ჩვენი ამხანაგები მიდიან ძლიერ შორს და ისეთ ბრალდებას უყენებენ ჩვენი კავშირის დღევანდელ საკომანდო შემადგენლობას, რომელსაც ცუდით თუ კარგათ მიჰყავს ორგანიზაცია წინ, რომ განცვიფრებაში მოდიხარ, თუ როგორ უძღვება ეს „აქტივისტ-მომუშავეთა დიდი ნაწილი, თავისი თვისებებით ძლიერ დაბალი ხარისხით“ (იხ. ამავე ნომერში ამხ. ლ. სალუქვაძის წერილი). კავშირის ხელმძღვანელობის, ამ მეტად ზომიერ მოვალეობის შესრულებას.

ან და ა.ხ. გ. საგინაძის აზრი (ჩემს წერილზე გაკვრით საპასუხოდ), რომ „მის (აქტივის) აქვს გამოცდილება, ჩვეულება (навык) და საუბედუროთ მეტი არაფერი“.

ხოლო ცოტა ზევით კი „... ჩვენი ადგილობრივი აქტივისტები საკმაოდ ხელმძღვანელობენ ჩვენს კავშირს“. თითქოს საკმაოდ ხელმძღვანელობა გამოიხატება, მაგ. ამხ. გ. საგინაძის მიერ ბათუმში პოლიტწრეების ორგანიზაციულად ჩამოყალიბებაში, მამასახლისის არჩევაში ან და „ფოსტალიონის მიტანილ პაკეტზე“ იყოს დამოკიდებული აქტივისტთა მუშაობა. კარგი ხუ „ოსტრობ“, ამხ. გრიშა!

აი აქ ჩვენ კატეგორიულად უნდა ვაღიაროთ,

რომ ვინც ვერ ხედავს უკანასკნელ წლებში კავშირის აქტივის ორგანიზაციულ და პოლიტიკურ ზრდას, ვინც ვერ აჩნევს იმას, რომ ნაცვლად ჯგუფ ხელმძღვანელ მომუშავეთა, რომელზედაც დამყარებული იყო კავშირის მთელი მუშაობა წინეთ, ამ ჟამათ კავშირის წამოგზარდა აქტივისტთა ფართო კადრი, მას ვერაფერი გაუგია ჩვენი კავშირის მოძრაობაში. სრული უაზრობაა იმის მტკიცება, რომ თითქოს დღეს ჩვენი აქტივი ვერ ერკვეოდეს კავშირის, პარტიის საერთო ამოცანებში, იმ პროცესების გაგებაში, რომელსაც ადგილი აქვს სოფლად და სხვა.

ერთ ადგილას (იხ „აქტივისტი“ № 2) ვიცავდი აზრს და ეხლა კიდევ ვიმეორებ, რომ ორგანიზაციულათ, პრაქტიკულ გამოცდილებათა დაგროვების მიხედვით, და პოლიტიკურათ კომკავშირის აქტივი საგრძნობათ წაწეულია წინ, რომ ის ხშირად პარტიის ახალ ამოცანებს, პარტიის საშუალო წევრებზე უფრო ადრე ითვისებს. მაშ რაში არის საქმე? მართალია აქტივის არა აქვს საკმაოდ თეორეტიული ფუნდამენტი, რომლის შესათვისებლათ მას არც დრო ჰქონდა და არც შეძლება.

მაგრამ გავყვეთ ქვევით. ამხ. ლ. სალუქვაძე ამტკიცებს, რომ „კავშირი მეტათ გაიზარდა, რიცხოვბრივათ, აქტივის ზრდა კი ამ პროცესს ჩამორჩა“. მაშასადამე, აქტივის ზრდისათვის საჭიროა, რომ კავშირი ერთ ადგილზე იტყუპნებოდეს, რიცხოვბრივათ არ იზრდებოდეს. მაგრამ, რომ არ დაინახონ აქ სიტყვების უბრალო თამაში, ვსვამ საკითხს, განა კავშირის ზრდა თვით არ არის უდიდესი ფაქტორიც და სტიმულიც აქტივის ზრდისათვის? ვისაც სურს, დაამტკიცოს წინააღმდეგი. მხოლოდ ამ ამხანაგებმა კეთილ ინებონ დაესწრონ სამაზრო კონფერენციებს, მაზრკომის პლენუმებს და შეხედონ არა ძველ აქტივის, რომელიც უმთავრესათ მოწაფეთაგან შესდგებოდა, არამედ გლეხური წრეებიდან გამოსულ აქტივისტებს, რომელთა ზრდა ექვს გა-

რეშეა არა მარტო საქართველოში, არამედ სომხეთშიაც და აზერბეიჯანშიაც. მუშების და გლეხების წრისაგან გამოსული აქტივი იზრდება, კიდევ მეტი, ის იწევს კავშირის ხელმძღვანელობისათვის.

რა დასკვნა უნდა გამოვყვანოთ აქედან? ყოველ მიზეზს გარეშე საჭიროა ამ აქტივის ზრდის გამოყენება, მისი ჩაბმა მუშაობაში. არაფრათ არ ვაზგა ის მდგომარეობა, როდესაც ყველა მნიშვნელოვანი საკითხები მხოლოდ პასუხისმგებელ მომუშავეთა ვიწრო წრეში ირჩევა; აუცილებელია, რომ მთელი აქტივი ჩათრეულ იქნას კავშირის მუშაობის ყველა საკითხების განხილვაში, რომ მით კომკავშირის აქტივი ყველა მტკივნეულ საკითხების კურსში იყოს.

კიდევ ერთი ამონაწერი. ამხ. ლ. სალუქვაძე ამბობს, რომ „ჩვენი ამხანაგები 1921 წ. ერთ და იმავე თანამდებობაზე და იმავე დროს, ერთ და იმავე რაიონში ან მაზრაში“ მუშაობენ. მართალია ეს? არა მგონია. ზოგ გან აქვს ადგილი ერთგვარ კონსერვატიულობას მუშაკების შეცვლაში, მაგრამ უფრო სწორათ, მას წინეთ ჰქონდა ადგილი. კიდევ მეტიც, ბევრ ადგილას მეტის მეტათ ხშირათ იცვლება მომუშავენი. მხოლოდ არც ერთი მაზრა არ ვიცი, რომ 1921 წლიდან ერთ და იმავე თანამდებობაზე (!), ერთ და იმავე რაიონში, რომ იყოს ერთ და იგივე მომუშავე. ეს შეცდომა უბრალო შედეგია ფაქტების „ძებნის“.

სწორათ ისმება საკითხი, როდესაც ყველა

ჩვენი ამხანაგები მოითხოვენ აქტივის თვითგანვითარების სათანადო სიმაღლეზე დაყენებას და ამ მიმართულებით მუშაობის გაძლიერებას. ექვს გარეშეა, რომ დღეს აქტივის თეორეტიკული ცოდნაც სჭირია, მეტი მომზადება. მარტო ჟურნალ-გაზეთების და ბროშურების კითხვა საკმარისი არ არის. ხელმძღვანელმა აქტივმა სქელტანიან, ფუნდამენტალურ წიგნებს უნდა მოჰკიდოს ხელი, ის უნდა მიეჩვიოს სისტემატიურ მეცადინეობას.

მიმდინარე წელს ამ მხრივ ნაკლები მიღწევანი გვაქვს, მესამე კატეგორიის წრეებიც კი სუსტად მეცადინეობდნენ. სხვა მიზეზებთან ერთად, აქ იმასაც ჰქონდა მნიშვნელობა, რომ წელს მთავარი ყურადღება პოლიტიკანთალების სისტემის გატარებას ექცეოდა. მეორე მხრით, პარტიამაც ვერც ძალების მოწოდებით, ვერც ხელმძღვანელობით გაგვიწია დახმარება. საჭირო და აუცილებელია, რომ საზაფხულო პერიოდი (ეს განტვირთვის პერიოდი აქტივისათვის), შევებულეებში, აქტივისტებმა გამოიყენონ თავისი გონებრივი განვითარების ღონის ასამ ღლებლათ. ხოლო შემოდგომიდან კი პარტიულ (უკეთესია პარტიულ) წრეებში ჩაებას და ერთგულათ მოჰკიდოს წიგნს ხელი.

თუ ვიკონიებთ ასეა პერსპექტივას, სრულიათ არ არის საჭირო ფაქტების ისე გაზვია, დება და გადამეტება, რომელსაც ზოგჯერ მართლაც აქვს მნიშვნელობა, მაგრამ ამ შემთხვევაში კი, ზედმეტ ხმაურობათ ჩაითვლება.

3. გოგეშვილი.

აჭთივისი განტვირთვისათვის

როგორც ვიცით, ყველა ყრილობები და კონფერენციები, რომელთაც უშუალოდ აინტერესებთ ჩვენი კავშირის ყოფა-ცხოვრება, ამ უკანასკნელ ხანებში გამოსთქვამენ იმ აზრს, რომ ჩვენი აქტივი ძლიერ, ზომაზე მეტად დატვირთულია, ხოლო ამ მდგომარეობიდან თავის დაღწევის მიზნით აუცილებლად საჭიროა აქტივისტ კომკავშირელების სათანადო განტვირთვაო.

ცხადია, რომ ამ საკითხს განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიაქციოს, უპირველესად ყოველისა, ჩვენმა (სოფლად სამაზრო და ქალაქად სარაიონო) აპარატმა და მან ეხლავე უნდა შეიმუშაოს კონკრეტული ღონისძიებებიც ამ საქმის მოგვაოებისათვის.

საერთოდ კი აღსანიშნავია ის მდგომარეობა, რომ ჩვენს ყოველდღიურ-პრაქტიკულ მუშაო-

ბაში ხშირად არავითარი სისტემა არ არსებობს. ვიმუშავეთ უზარმაზარ გეგმებს, ვკიდებთ ერთად ხელს აუარებელ საქმეს, ვწვალობთ, ვმუშაობთ დღე და ღამე და ბოლოს ყველაფერი ერთმანეთში ირცევა, არც ერთი საქმე დასრულებული არ რჩება და თანაც არც ერთი წუთი დრო თავისუფალი არა გვაქვს.

მართალია, დიდძალი საქმეა საკეთებელი. აქ თავისუფალ დროზე პირველ შეხედვით არც კი შეიძლება ვილაპარაკოთ, მაგრამ ეს მხოლოდ პირველი შეხედვით. სინამდვილეში კი, თუ სათანადო სისტემა იქნება ჩვენი მუშაობაში და თუ ჩვენს განკარგულებაში მყოფ თავისუფალ დროს რაციონალურად გამოვიყენებთ,—ვეძიებოთ, რომ საქმეც მეტი გაკეთდება და ამასთანავე საკმაო დროც დარჩება ჩვენს აქტივის დასვენებისთვის, რომელიც აუცილებელ საჭიროებას წარმოადგენს, ჩვენს ისედაც დასუსტებულ და მოქანცულ ორგანიზმის ჯანმრთელობისათვის.

ავიღოთ კონკრეტული მაგალითი კომკავშირის ტფილისის ორგანიზაციის ცხოვრებიდან. თითქმის არცაა საჭირო ბევრი ლაპარაკი იმის შესახებ, თუ რამდენ საათს მუშაობს საშუალო აქტივისტი მთელი დღის განმავლობაში. თამამად შეგვიძლია ვსთქვათ, რომ ის, დაწყებული დილის რვა საათიდან, გათავებული ღამის თორმეტ საათამდე, თუ აქ არ ჩავსთვლით იმ დროს, რომელიც მიდის სადილზე (ხშირად არც ასეთი რჩება), ჩაბმულია სხვადასხვა სამუშაოებში.

ჯერ ოფიციალური მუშაობა დღის სამ საათამდე, რომელიც უკვე საგრძნობლად ღალავს ადამიანს, შემდეგ საკავშირო დღე, რომელიც ყოველ კვირაში ართმევს აქტივისტს დაახლოებით ოთხ საათს, (თუმცა ორკვირეული სისტემა დიდი ხანი არ არის, რაც შემოღებულ იქნა, მაგრამ ჯერ ესეც სრულიად არ გავავტარებია), ვინაიდან საშუალო აქტივისტი აუცილებლად ერთ-ორ-სამ უჯრედზე მაინც აკეთებს მოხსენებას. აქ უნდა მივიღოთ მხედველობაში უჯრედის ბიუროს სხდომაც, რომელსაც დაახლოებით მიაქვს ორი-სამი საათი და ხშირად კი უფრო მეტი დროც.

ამას უნდა მიუმატოთ კიდევ რაიკომის ბიუროს სხდომები, რომლებიც კვირაში იმართება ორჯერ და გრძელდება არა ნაკლებ ოთხი საათისა.

სხვათა შორის, რადგან კავშირში ლტოლვა ძლიერ დიდია, ამ სხდომებზე ხშირად გვიხდება სხვა ძრავალ საკითხებთან ერთად თითქმის ასი ანკეტის გარჩევა ანკეტის შემვსებელის პირად დაკითხვასთან ერთად, რის შემდეგაც ყველაფერზე უარს ანმოვს ჩვენი ნერვიული სისტემა.

ესლა ის დროც, რომელიც სჭირდება ჩვენს აქტივისტს ერთიან პოლიტგანათლების სისტემისათვის.

ხშირი იყო ისეთი შემთხვევა, როდესაც თვითნებულ ამხანაგს ორ ორი პოლიტ სკოლა ჰქონდა აღებული. მაგრამ თუ ამას თავს დავანებებთ და მარტო თითო სკოლას დავჯერდებით, მაშინ თითო ამხანაგს პოლიტწირის სამეცადინეო კვირაში ესაჭიროებოდა ოთხი საათი რაც შეეხება წინასწარ მომზადებას, თემაების დამზადებას წრეებში მეცადინეობისთვის, რა თქმა უნდა, აქ უფრო მეტი დრო იხარჯებოდა, ვინემ ოფიციალურ მეცადინეობას უნდოდა.

ზოგ ამხანაგს შეიძლება კიდევ გაუკვირდეს, რომ პოლიტ-მეცადინეობის შესახებ შევჩერდით, ვინაიდან უკვე ერთი თვეა მას შემდეგ რაც პოლიტ-სკოლებმა დაამთავრეს თავიანთი მუშაობა, მაგრამ უნდა აღვნიშნოთ, რომ ამ ერთი თვის განმავლობაში პოლიტ-გამოცდებმა არა ნაკლები დრო წაიღო, ეს ერთი და მეორეც ის, რომ ამა წლის თითქმის მთელს მანძილზე ჩვენი აქტივი სულ ზემო აღნიშნულ მდგომარეობაში იმყოფებოდა და ამასთანავე არა ნაკლებ დროს გვართმევს მომავალი საინოსწავლებლო წლისთვის მოსამზადებელი მუშაობა და ის მთელი რიგი მუშაობისა, რომელიც ზაფხულის პერიოდში უნდა გაკეთდეს.

თუ ყოველივე ამას დაუმატებთ აგრედვე სხვადასხვა კომისიების სხდომებს, რომელთა რიცხვიც აუარებელია და რომლებზედაც დასწრება აუცილებელია,—ჩვენ წინ უკვე სრულიად დამთავრებული სურათი იქნება იმის შესახებ, თუ რამდენად არის დატვირთული ჩვენი აქტივისტი.

შედგენი ყოველივე ზემოთქმულისა ცხადია. საუბედუროდ ხელთ არა გვაქვს გამომრკვევ კომისიის უკანასკნელი ციფრები, რომელიც ნათლად გვეუბნება თუ როგორი ჯანმრთელობის პატრონია ჩვენი აქტივი და როგორია მისი ცხოვრების პირობები, მაგრამ თუ არ ვცდებით, ამ მხრივ მდგომარეობა ისეთივეა, როგორც რუსეთში, ესე იგი ამხანაგ აქტივისტების დაახლოებით 80 პროცენტი შეპყრობილია სხვადასხვა ქრონიკულ ავადმყოფობით, დაწყებული ფილტვების ავადმყოფობიდან და გათავებული ნევრასტენიით და სასტიკ სისხლნაკლულობიანებით.

აი ნაყოფი ჩვენი აქტივის ასეთი უზომო და უსისტემო დატვირთვისა.

რასაკვირველია, ფიზიკურად დაძაბუნებული ახალგაზრდა კომკავშირელი ბევრს ვერაფერს გამოადგება რევოლუციას, თუ ეხლავე არ მივაქციეთ, ჩვენს წინაშე გადაშლილ მეტად დამაფიქრებელ სურათს, სერიოზული ყურადღება და ეხლავე არ მივიღეთ ჩვენი აქტივის მრავალ სამუშაოებისაგან განტვირთვისათვის სათანადო პრაქტიკული ზომები.

აქეთვე მოგვიწოდებს ჩვენ პე-14 პარტკონფერენციაც.

გ. ჯავახიძე.

პიონერთა კომუნისტური მოქარაოების პარსპექტივაები.

(ახლანან დამთავრებულ პიონერ-მუშაკთა სრულიად საკავშირო მე-2 თათბირის გამო)

პიონერთა კომუნისტური მოძრაობა განსაკუთრებით ჩვენი კომკავშირის მე-6 ყრილობის და პიონერ მუშაკთა პირველი თათბირის შემდეგ არაჩვეულებრივი სისწრაფით გაიზარდა და განვითარდა.

ლოზუნგი: „თვითეულ კომკავშირელზე ერთი პიონერი“ არამც თუ გავატარეთ ცხოვრებაში, არამედ მას კიდევაც გადავაჭარბეთ.

კერძოდ და უმთავრესად, რა მიღწევებთან გვაქვს ჩვენ საქმე ამ დარგში?

პიონერთა ორგანიზაცია კავშირის მასშტაბით რიცხოვნობრივად გაიზარდა 1.300.000 წევრამდე, პიონერთა შორის გაძლიერდა საზოგადოებრივ-პოლიტიკური აქტივობა, გადატანილი იქნა მუშაობა სოფლადაც, გაღრმავებულ იქნა მუშაობა სკოლებში, რაც გამოიხატა ფორპოსტების მასიურ ჩამოყალიბებაში, (ამ ჟამად უკვე არსებობს 19.000 ფორპოსტი), საგრძნობლად გაძლიერდა კომკავშირის ხელმძღვანელობა პიონერთა მოძრაობაზე, პიონერების კომკავშირში გადაცემამ მიიღო სისტემატური ხასიათი, ამასთანავე ერთად აღსანიშნავია ისიც, რომ ამ ერთი წლის განმავლობაში კომკავშირმა პიონერების ორგანიზაციაში სამუშაოთ შესძლო მასწავლებელთა ჩაბმაც.

მაგრამ ამ ზემოაღნიშნულ მიღწევებთან ერთად უნდა ვსთქვათ, რომ ჩვენს მუშაობაში გვაქვს სხვა მრავალი უარყოფითი მხარეებიც, რომლებიც ხელს უშლიან პიონერთა მოძრაობის შემდეგი ზრდისა და განვითარების საქმეს.

მაგალითად, ძლიერ სუსტადაა დაყენებული პიონერთა შორის შინა-აღმზრდელობითი მუშაობა.

სუსტათ იზრდება პიონერთა ორგანიზაციები ჩვენს სოფლებში. თუ სოფლად, საკავშირო მასშტაბით, ჩამოყალიბებულია 30.000 კომკავშირის უჯრედი, პიონერთა ორგანიზაციაში კი ჯერჯერობით მხოლოდ 10.000 კოლექტივია.

კოლექტივებში ადგილი აქვს მუშაობის მოუწესრიგებლობას, პიონერთა ძალზე დატვირთვას.

სკოლების და პიონერთა ორგანიზაციების შორის შენჩეულია ნაწილობრივი შეუთანხმებლობა, პარალელიზმი მუშაობაში.

ეს ორი უკანასკნელი კი საფუძვლათ ედება იმას, რომ პიონერთა შორის ფიზიკური აღმზრდელობითი მუშაობაც ვერ სდგას სასურველ სიმაღლეზე.

მოიკოჭლებს აგრეთვე პიონერ-მუშაკთა მე-

მადგენლობაც, როგორც თავისი სოციალური მდგომარეობის, ისე მომზადების მხრივ.

მართალია მასწავლებლობაში მონდა დიდი გარდატეხა და ის დღეს კიდევ არის ჩაბმული პიონერთა ორგანიზაციაში სამუშაოდ, მაგრამ აქ უნდა აღინიშნოს, რომ მასწავლებელთა პიონერების ორგანიზაციის მუშაობაში მონაწილეობის ფორმა დღემდე ჩვენ არ გვქონია.

ასეთია მოკლეთ ჩვენი პიონერთა ორგანიზაციების საერთო მდგომარეობის ის ძირითადი მომენტები, რომლებიც თავისი მხრივ განსაზღვრავენ კომკავშირის ჟახლოს ამოცანებსაც ბავშვთა კომუნისტური მოძრაობის საქმეში.

მაგრამ რაში მდგომარეობს ჩვენი მორიგი ამოცანები ამ მიმართულებით?

პიონერთა ორგანიზაციების ზრდა არ უნდა შეჩერდეს.

პიონერთა ორგანიზაციები კიდევ უფრო მეტად უნდა გაიზარდონ. როგორც ეს ჯერ კიდევ პარტიის მე-13 და რუსეთის ახალგაზრდათა კომკავშირის მე-6 ყრილობებმა აღნიშნეს საჭიროა, რომ „პიონერთა ორგანიზაციები გარდაიქმნენ ყველაზე უფრო მასიურ ორგანიზაციებად.“ რასაკვირველია, პიონერთა ორგანიზაციაში არ შეიძლება, როგორც ამას წინეთ ყველგან ჰქონდა ადგილი, ეგრედ წოდებულ „პროცენტებს“ დაწესება იმის შესახებ, თუ რამდენი უნდა მიღებული იქნენ ორგანიზაციაში მუშების, რამდენი გლეხების და რამდენი მოსამსახურეების ბავშვები ამა თუ იმ ხნის განმავლობაში. ეს შეხედულება, როგორც ვიცით, უარყო პარტიამ და ამასთანავე აღნიშნა, რომ ასეთი შეხედულება „ვიწრო კლასობრივი თვალსაზრისია“. —ო. მაშ, რა გვმართებს ჩვენ ამ შემთხვევაში? ის, რომ მუშების შვილების პიონერთა ორგანიზაციაში 100 პროც. ჩათრევასთან ერთად, სოფლებშიაც გავაფართოოთ პიონერთა ორგანიზაციები, რომლებშიაც უნდა გავაერთიანოთ გლეხთა ბავშვების ფართო მასები.

სრულიად მე-2 საკავშირო თათბირმა პიონერ-მუშაკებში გადმოისროლა მეტად რთული ლოზუნგი: „თვითეულ კომკავშირის უჯრედზე—ერთი პიონერ-კოლექტივი“. ამ ლო-

ზუნგის ხორცშესხმისაკენ უნდა იყვეს მიპყრობილი პიონერ-მუშაკთა და კომკავშირის ძალ-ღონე.

პიონერთა შორის მუშაობაში ჯეროვანი ყურადღება უნდა მიქცეული ექნას აგრეთვე ნაციონალური მომენტის ანგარიშის გაწევას. საჭიროა ნაციონალურ უმცირესობათა ბავშვების მთელი მასის ჩაბმა პიონერთა ორგანიზაციაში. ამისთვის კი აუცილებელია, რომ ნაცუმცირესობათა ბავშვების შორის სამუშაოთ, მოვამზადოთ კომკავშირის მუშაკები.

კომკავშირის ორგანიზაციაში ქალთა პროცენტიც, მეტადრე საქართველოში, უმნიშვნელოა. ეს მდგომარეობა გვაკლებს, რომ ჩვენს, პიონერთა ორგანიზაციაში გავზარდოთ და გავადიდოთ ქალთა რიცხვი.

პიონერთა ორგანიზაციებში საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობას უნდა მივცეს უინაარსიანობა.

დღემდე პიონერების მუშაობას საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებაში ჰქონდა მეტათ ზერელე ხასიათი. პიონერების მუშაობა ამ დარგში გამოიხატებოდა საბჭოთა ხელისუფლების და კომუნისტური პარტიის მიერ სხვა და სხვა პოლიტიკურ კამპანიებში მონაწილეობის მიღებით, რომელიც მიმდინარეობდა თითქმის სრულიად უგეგმოთ, წინასწარ მოუზნადებლად. და ეს იმიტომ, რომ პიონერთა მასას მთლიანად არ ჰქონდა შეთვისებული ამ კამპანიების მნიშვნელობა. მაგრამ იმისათვის, რომ პიონერებში სათანადო სიმაღლეზე დადგეს საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მუშაობა, საჭიროა შემდეგი ღონისძიებათა გატარება:

პიონერთა კოლექტივებმა ქალაქად მუშაობის მთავარ ბაზად უნდა გარდააქციონ ფაბრიკა-ქარხანა. ჩვენ უნდა შევცდეთ, რომ პიონერთა მთელი მასა ცხოვრობდეს ქარხნების მუშებთან მჭიდრო კავშირში, რომ პიონერებმა მთელი თავისი ყოფა-ცხოვრება შეუფარდონ და წარმართონ ჩვენი წარმოების საერთო მუშაობასთან. პიონერების ყოველივე საზოგადოებრივი საქმიანობა ქალაქად უნდა ჰპოულობდეს თავის მთავარ გამოხატულებას წარმოების გაუმჯობესების ხელისშეწყობაში,

წარმოების შინაგან აგებულობის პიონერთა მიერ შემუშავებაში. აუცილებელია, რომ პიონერებმა აქტიური მონაწილეობა მიიღონ წარმოებაში კულტურულ - განმანათლებელ მუშაობის ხაზითაც.

სოფლად პიონერთა საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მუშაობის მთავარ ცენტრებათ უნდა გარდავაქციოთ სკოლები და ქოხ სამკითხველოები. პიონერები, არამც თუ უნდა დაუახლოვდნენ ქოხ-სამკითხველოებს, არამედ უშუალოდ უნდა მიიღონ მონაწილეობა ქოხ-სამკითხველოების მოწყობისა და გაძლიერების საქმეში.

პიონერების საშუალებით ჩვენ უნდა შევსძლოთ გლეხობის წერა-კითხვის უცოდინარობის ლიკვიდაციის საქმის დამთავრება. სათანადო აგიტაციის წარმოების მეოხებით პიონერებმა უნდა შეიგნონ ილიჩის მთავარი ანდერძი — „არც ერთი წ.კ. უცოდინარი რევოლუციისათვის წლის თავზე“, პიონერები ახალგაზრდა კომკავშირთან ერთად ხელს უნდა უწყობდნენ ამ ლოზუნგის ცხოვრებაში გატარებას.

ამავე დროს პიონერებმა სოფლად უნდა მიიღონ მხურვალე მონაწილეობა უღარიბეს გლეხების ცხოვრების გაუმჯობესების საქმეში, მათი კოლექტიური დახმარებით, მათი ყანების, ბაღების, ხე ტყის გაუმჯობესებაში და სხვა და სხვა.

დიდი ყურადღება უნდა მიექცეს, როგორც ქალაქად, აგრეთვე სოფლად, პიონერების მიერ ჩასატარებელ კამპანიებში შინაარსიანად მონაწილეობის საქმესაც; უკეთესია პიონერებმა სრულიად არ მიიღონ ამა თუ იმ კამპანიაში მონაწილეობა, თუ წინასწარ არ აუხსნიოთ მათ ამ კამპანიების მნიშვნელობას და შინაარსს. კამპანიების ჩატარების მომენტამდე პიონერებს უნდა ვაძლევდეთ ყოველგვარ საჭირო მასალებს, როგორაა საუბრები, კამპანიებში მონაწილეობის გეგმები და სხვა.

ამასთანავე ერთად უნდა გავაძლიეროთ კოლექტივების თვითმოქმედება, პიონერთა მთელი მასის აქტივობა.

დღემდე კიდევ ერთ არა სასურველ მოვლენასა აქვს ადგილი პიონერ-ორგანიზაციის მუშაობაში. ესაა პიონერთა დატვირთვა სხვა და სხვა სამუშაოებით. დატვირთვა ყველაზე უფრო ემჩნევა პიონერ-აქტივს, რომელიც ზოგიერთ შემთხვევაში კომკავშირის აქტივზე მეტადაც დატვირთულია.

აქედან ცხადია, რომ, უპირველესად ყოვლისა, ჩვენი მთავარი ამოცანა იმაში მდგომარეობს, რომ მივიღოთ ყოველივე ზომები პიონერთა აქტივის განტვირთვისა და პიონერთა მთელი მასის აქტივობის ამაღლებისათვის.

ალ. მდივანი.

(გაგრძელება შემდეგ).

მე-2 ქ. მ. დ. კ. კ. შორის მომუშავე ჯგუფების ორგანიზატორთა თათბირების შედეგები.

მე-2 ქ. მ. დ. ყველა ლეგიონებში ჩატარებულ იქნა კ. კ. შორის მომუშავე ჯგუფების ორგანიზატორთა თათბირები, რომელთა მიხედვით ჩვენ საშუალება გვქმნება არსებითად გავცნოთ კომკავშირის მუშაობას ჯარში.

მე-2 ქ. მ. დ. ტერიტორიულ სისტემის ხასიათის მატარებელი დივიზიაა, ამისათვის წერილის დანიშნულებას შეადგენს გააცნოს კომკავშირის აქტივი და ფართე მასა კავშირის მუშაობას ქართულ ჯარში ცვალებად

ბად შემადგენლობის ტერარმიელების გაწვევამდე, რომელიც დაიწყო ა.—წ. ივნისის 15-დან.

კ. კ. ჯგუფები და მისი ძხაულის გაზარდოთაბის საპითისი ჯარში.

ამ ქაშათ დივიზიაში ითვლება 12 კ. კ. ჯგუფი და 7 სამხედრო სასწავლებელი უჯრედი. აქედან 5 უჯრედი დაარსებულია უმფროსს მეთაურთა შეერთებულ სკოლაში, რომელზედაც ცალკე წერილში გვექნება ლაპარაკი.

კი და ქვემოლ მოყვანილ ცნობებში მასზე არ შევჩერდებით.

უნდა აღინიშნოს, რომ ჯგუფები არსებობენ ათასეულების მასშტაბით. არის თუ არა კ. კ. ჯგუფების ქსელის ასეთი გაშლა დამაკმაყოფილებელი? ცხადია არა, რადგან ამ პირობებში წითელ-არმიელთა ფართო მასა მოკლებულია კომკავშირის უშუალო ხელმძღვანელობას.

თავისი მხრივ კი ეს მდგომარეობა აიხსნება, უპირველესად ყოვლისა, წითელ-არმიელების ძირითად შემადგენლობის საერთო სიმცირით და ნეორეს მხრივ კ. კ. წევრების სიმცირითაც. კომკავშირის ფართე გასაქანი და გაძლიერებული ხელმძღვანელობა უპარტიო წითელ-არმიელთა მასაზე შესაძლებელია მხოლოდ მაშინ, როდესაც მას თავისი ჯგუფები ექნება დაარსებული ასეულებში კომუჯრედების პარალელურად. ამას კი მივალწევთ 1902 წ. დაბადებულების ცვალებად შემადგენლობის გაწვევის დროს. უნდა ვიმედოვნოთ, რომ მაშინ ზემოაღნიშნული დეფექტიც აღმოფხვრილი იქნება და კ. კ. მთელი თავისი არსებით დაუახლოვდება წითელ-არმიელთა ძირითადს და ტერარმიელთა ფართე მასას.

კომკავშირის ავტორიტეტის და მისი ნორმალური ზრდის შესახებ ჯარში.

ნუ მიიღებენ საწყენათ ჯარში მყოფი კომკავშირელები, მაგრამ უნდა ითქვას, რომ ძლიერ ხშირად კ. კ. ჯგუფების მუშაობა ატარებდა შაბლონურ ხასიათს. ჯგუფებში მეცადინეობა წაგავდა პოლიტწრეების მეცადინეობას, თვით დღის წესრიგიც სრულიად არ მზადდებოდა, და ეს იმ დროს, როდესაც მრავალი კითხვები, კავშირის, საზოგადოებრივ-პოლიტიკური, აღმშენებლობითი და ბოლოს ადგილობრივი ხასიათისა გაურჩეველი და განუხილველი რჩებოდა. შემდეგისათვის საჭიროა, რომ მეტი ყურადღება მიექცეს ჯგუფების მუშაობის შინაარსის გაუმჯობესების საქმეს, რადგან მასზედაა დამოკიდებული იმ აქტივის ზრდა, რომელიც თავის მხრივ განსაზღვრავს კ. კ. ორგანიზაციის ნორმალურ ზრდასაც. მაგრამ, მიუხედავად მრავალგვარი დაბრკოლე-

ბებისა, უნდა აღინიშნოს, რომ კომკავშირისაკენ ლტოლვა მაინც დამაკმაყოფილებელია.

მე-2 დივიზიაში კომკავშირის ორგანიზაციის დღევანდელი სურათი, თუ არ მივიღებთ მხედველობაში უმფროს მეთაურთა შეერთებულ სკოლას, რომელიც აერთიანებს 5 კ. კ. უჯრედს, ასეთია:

მდგომარეობა სტაჟის მხრივ:

1917 წლიდან	— 0,4 პროც.
" 18 "	— 1,2 "
" 19 "	— 1,7 "
" 20 "	— 2,5 "
" 21 "	— 24 "
" 22 "	— 13,4 "
" 23 "	— 38,4 "
" 24 "	— 5 — "
" 25 "	— 13,4 "

ამ ცხრილიდან მკითხველი დაინახავს, რომ ჩვენ 1924 და 1925 წ.წ. კომკავშირში მიღება არ გვიწარმოებია მაინც და მაინც სასურველად. ამის დამაბრკოლებელი მიზეზები კი, უმთავრესად შემდეგში მდგომარეობს:

კ. კ. წევრების სიმცირე, რაც არ გვიწყობდა ხელს გავვეშალა ჯგუფები ასეულებში, ნაკლებ შინაარსიანი, უსისტემო მუშაობა ჯგუფებში, რაც ბევრად აფერხებდა აქტივის ზრდის საქმეს კომკავშირში და უპარტიო წითელ არმიელების სუსტათ მიზიდვა კავშირის საერთო სამუშაოებში. მომავალში აუცილებლად საჭიროა, რომ ყველა ეს ნაკლებლოვანებანი დაძლეულ იქნენ და მუშაობის სათანადოთ წარმართვით გაეზარდოთ ჯარში კომკავშირის ორგანიზაცია.

ჩვენი ორგანიზაციის ზრდის საუკეთესო პერიოდი კი მიჩნეული უნდა იქნეს ათასეულების და ლეგიონების შეკრების დრო.

რაც შეეხება ჯარში ჩვენი ორგანიზაციის სოციალურ შემადგენლობას, ამ მხრივ მდგომარეობა იხატება ანაირად:

მუშები	— 11,7 პროც.
გლეხები	— 79,1 "
სხვები	— 9,2 "

აქედან ნათელია, რომ დღეს ჩვენს წინაშე პირველხარისხოვანი კითხვაა წითელ ჯარში მყოფ მუშათა ახალგაზრდობის 100 პროც.

დაპყრობა და შემდეგ კი გლეხური ახალგაზრდობის საუკეთესო ნაწილისა.

წლოვანების მიხედვით ორგანიზაციას აქვს შემდეგი სახე:

დაბადებულნი	1900 წლამდე	— 1,7 პროც.
"	1900 წელში	— 5,4 "
"	1901 "	— 11,7 "
"	1902 "	— 62,8 "
"	1903 "	— 8,8 "
"	1904 "	— 4,6 "
"	1905 "	— 4,6 "
"	1906 "	— 0,4 "

როგორც აქ ვხედავთ, 45 კაცი, ე. ი. 18, 8 პროც., კომკავშირის ჰასაკს გადაშორებულია. ამას უნდა მიეკცეს ნაწილებისა და დივარტკომისიის მიერ განსაკუთრებული ყურადღება, რათა საუკეთესო ნაწილი კომკავშირელ ამხანაგებისა გადარიცხულ იქნას პარტიაში.

ნაციონალურ მომენტის მხრივ ორგანიზაცია იძლევა ასეთს სურათს:

ქართველები	—	— 94 პროც.
რუსები	—	— 0,8 "
სომხები	—	— 3,4 "
ოსები	—	— 0,4 "
აფხაზები	—	— 0,4 "
სვანები	—	— 0,4 "

აქ მოყვანილ ციფრებიდან პირველის შეხედვით იქნება ისეთი შთაბეჭდილება, ვითომც ჩვენ არ გვიწარმოებია ნაციონალურ უმცირესობათა შორის მუშაობა, მაგრამ აქ ხაზი უნდა გაესვას იმ გარემოებას, რომ ნაციონალური უმცირესობა საერთოდ ძლიერ ცოტა პროცენტია ჩვენი ჯარის ძირითად შემადგენლობაში. ნაცუმცირესობაში მუშაობას ფრიად დიდი ყურადღება უნდა დაეთმოს ცვალებად შემადგენლობის შეკრების დროს, რომელსაც მოჰყვება საგრძნობი რაოდენობა სხვადასხვა ეროვნების ახალგაზრდობისა. ამ შემთხვევაში ჩვენს ამოცანას უნდა შეადგენდეს, რომ ის ნაცუმცირესობა, რომელიც გვეყოლება ჯარში და თავისი ჰასაკით შეეფერება კ. კ., მივიზიდოთ და დავრაზმოთ ის კომკავშირში.

პარტია და კომკავშირი ჯარში.

თქმა იმისა, რომ კავშირი პარტიას და კ. კ. შორის არ არსებობს, არ შეიძლება, რადგან

თვით კომკავშირის სტრუქტურა წითელ ჯარში ისეთია, რომ ის ამის გარეშე ვერ წარმოიდგინება. მაგრამ სხვა კავშირი და სულ სხვა პარტიის გავლენა ან და ბოლშევიკური ხელმძღვანელობა კომკავშირზე. დღეს მე-2 დივიზიაში პარტიული კადრი კომკავშირში უდრის არა უმეტეს 8,8 პროც. ეს უთუოდ არანორმალური მოვლენაა. რომ უზრუნველყოთ კომკავშირში ბოლშევიკური აღზრდა, — საჭიროა კომკავშირის რიგებში გავზარდოთ პარტიული კადრი, რადგან პარტიული ხელმძღვანელობის ძირითადი ფორმა ეს პარტიული კადრია კომკავშირში. სწორედ ამისათვის ნაწილებმა ამ უახლოეს დროში მიზნად უნდა დაისახონ, რომ კ. კ. წევრების საუკეთესო ნაწილი გადაიყვანონ პარტიაში.

სერიოზული ყურადღება უნდა მიექცეს კ. კ. წევრების პარტიულ აქტივის პრაქტიკულ მუშაობაში ჩაბმის საქმესაც. ამასთანავე ერთად პარტუჯრედების დღის წესრიგებში უნდა ისმებოდეს ისეთი კითხვები, რომლებიც დაინტერესებენ კომკავშირელებს, გამოიწვევენ მათში ერთგვარ სიცხოველეს და მით ენერგიულ მონაწილეობას მიიღებენ წამოჭრილ საკითხების გადაჭრაში.

ნაწილებმა აგრეთვე კურსი უნდა აიღონ ცოტათ თუ ბევრათ ჯგუფების და ლეგიონების ორგანიზატორების ეგრედწოდებულ სტაბილიზაციაზე. მათი ხშირი ცვალებადობა მუშაობას ვერ მიმართავს ნაყოფიერი გზით, მეორეც ის, რომ ხელმძღვანელ ორგანოებში საჭიროა წამოყენებულ იქნას შესაძლებლობისა და მიხედვით პარტწევრები ან კანდიდატები კ. კ. რიგებიდან.

კავშირი აღზიდულობის კ. კ. კომიტეტთან.

ცნობების მიხედვით სამხედრო კ. კ. 19 ძირითად ერთეულს (კ. კ. 12 ჯგუფს და 7 უჯრედს) კავშირი აქვს 18 კ. კ. სამოქალაქო უჯრედთან, მათ შორის 9 მუშათა უჯრედთან, 4 სასოფლო უჯრედთან და 5 მოსწავლეთა უჯრედთან. მაგრამ რაც მთავარია, დღემდის მჭიდრო, ორგანიული კავშირი მათთან მაინც არ არის დამყარებული. აი, ამ ორგანიულ კავშირის განმტკიცებას უნდა მიექცეს სათანადო ყურადღება. გარდა ამისა, თათბირზე

გამომჟღავნდა ისიც, რომ ადგილობრივი კ. კ. კომიტეტები სუსტათ ხელმძღვანელობენ კ. კ. ჯგუფებს და ორგანიზატორებს ჯარში. ცხადია, აუცილებელია მეტი პასუხისმგებლობა და მეტი ცხოველმყოველობა ამ მხრივ. კერძოდ კი ჯგუფების ორგანიზატორების პრეზიდენტების სხდომებზე უნდა ისმებოდეს ანგარიშები და მოხსენებები თავიანთ მუშაობაზე და კ. კ. კომიტეტიდან უნდა ეძლეოდეს პრაქტიკული ხასიათის წინადადებები მუშაობის გასაუმჯობესებლად.

პოლიტ-განათლების შესახებ.

ჩვენ მოგვყავს აქ კ. კ. წევრების პოლიტ-განათლების ცხრილი, რომელიც გაგვიადგილებს ამ მხრივ საკითხის გამოკვევას.

საშუალო ცოდნა	—	—	13,7 პროც.
დაბალი	"	—	59,6 "
შინაური	"	—	26 "

პარტგანათლება წითელ ჯარში ღრმავდება 1 და 2 საფეხურის პარტწევრების შემწეობით. მაგრამ აქ ისმის საკითხი: შეუძლია თუ არა კომკავშირი დააკმაყოფილოს პარტწრის 1 ან 2 საფეხურმა, შეეგუება თუ არა ეს წრეები იმ განათლებას, რომელიც აქვს კ. კ. ჯარში? ცხადია, არა. კ. კ. ორგანიზაციის 85,6 პროც.

დაბალი და შინაური მომზადება აქვს. ამიტომ იყო, რომ ჩვენ შევქმენით პარტწრის 1 საფეხურისათვის მოსამზადებელი წრე, რომელსაც ვეძახით „ახ. მოძრაობის შემსწავლელი წრე“. ასეთი წრე ჯერ-ჯერობით სამია. მაგრამ ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ ამ წრეების ქსელი უფრო გაფართოვდება 1902 წ. დაბადებულების ცვალებად შემადგენლობის გაწვევით და ამ წრეებში მათი ჩაბმით.

სხვათა შორის, ისიც უნდა ვსთქვათ, რომ წრეების პროგრამა შეიცავს 14 საუბარს. ზაფხულის პერიოდში ეს წრეები იმეცადინებენ კვირაში ერთხელ. რაც შეეხება პოლიტიკურათ უფრო მომზადებულ კ. კ. წევრებს, ისინი მიიღებენ მონაწილეობას პარტწრის 1 საფეხურში რამდენიმე საუბრების დამატებით ახალგაზრდათა მოძრაობიდან.

დასასრულ, აქ ჩვენ გვსურს აღვნიშნოთ კიდევ ერთი რამ. ნაწილების კ. კ. ორგანიზაციებმა შეკრების დროს მეტი ყურადღება უნდა მიაქციონ ლენკუთხეებში, კლუბებში, კედლის გაზეთებში, მუშაობის გაცხოველების და საკმაო ლიტერატურის უქონლობის დაძლევის საქმეს.

პატარაია.

კომკავშირის სოფლად მუშაობის ზოგიერთი საკითხები.

კომკავშირის სოფლად მუშაობის საერთო გაძლიერება აშკარაა ყველასათვის.

კავშირი სოფლად გაიზარდა არა მარტო რიცხოვნობრივად, არამედ მან გააუმჯობესა თავისი მუშაობის შინაარსი და ფორმაც. ამას გარდა, კომკავშირის ავტორიტეტი გლეხობის ფართო მასების თვალში მრავალ ადგილას საგრძნობლად გადიდდა. აფხაზეთის მთელ რიგ სოფლებში გლეხები თავის კრებებს არ დაიწყებენ იმ დრომდე, სანამ არ გამოცხადდება ა. ლ. კ. კ. უჯრედი. ამ კრებებზე გლეხებს ხშირად გამოუტანიათ რეზოლიუცია, რომელშიაც სთხოვდნ ა. ლ. კ. კ. საოლქო კომი-

ტეტს მოეწყო მათ სოფელში უჯრედები.

ამ უთუოდ კარგი დადგენილების ძირითადი მიზეზი მგდომარეობს კომკავშირის უჯრედის საზოგადოებრივ-პრაქტიკულ მუშაობაში.

მეორეს მხრივ, იქ, სადაც კავშირის მუშაობა სუსტია, ადგილობრივი ამხანაგები ხშირად გატაცებული არიან ადმინისტრაციული მართვა-გამგეობით, იქ გლეხთა მოსახლეობაც იმსკვალება უნდობლობით კავშირის მიმართ.

სამხრეთ-ოსეთის ზოგიერთ რაიონებში კომკავშირელები აპატიმრებდნ და ასამართლებდნ გლეხებს, რასაც შედეგად მოჰყვა გლეხთა მოსახლეობის დაუსრულებელი საჩივრები;

თვით გლეხთა ახალგაზრდობაც აღარ მიდიოდა კავშირში.

ამრიგათ, მუშაობის სათანადო პირობები და ავტორიტეტი გლეხთა შორის შეიძლება შექმნილი იქნეს მხოლოდ თვით უჯრედის მიერ. საქმე იმაშია, რომ სოფლის უჯრედის მუშაობას საფუძვლათ უნდა ედევას კავშირის ღირებულებები. კავშირის სწორათ დაყენებული საზოგადოებრივ-პრაქტიკული მუშაობა სოფლად უეჭველად დიდ როლს ითამაშებს იმ მხრივ, რომ იგი განმტკიცებს თანაგრძნობას და დახმარების გაწევას საბჭოთა ხელისუფლებისათვის გლეხთა ფართო მასების მხრიდან.

კავშირის სოფლის უჯრედების მთელი მუშაობის ერთ-ერთი ძირითადი საწინდარი მდგომარეობს იმაში, რომ განმტკიცებული და გაძლიერებული უნდა იქნას კავშირი ა. ლ. კ. უჯრედებსა და კომუჯრედებს შორის და აგრეთვე მოგვარებული უნდა იქნეს მათ შორის სწორი ურთიერთობა. ზოგიერთ სოფლებში ეს აშკარათ უნდა ითქვას, პარტიის უჯრედები უფრო სუსტი და მცირერიცხოვანია, ვიდრე კომკავშირის უჯრედები. არის შემთხვევები, როდესაც ა. ლ. კ. უჯრედების მდივნები თავისი განვითარების მხრივ არაფრით არ ჩამოუვარდებიან პარტუჯრედების მდივნებს, ხშირათ სჯობნიან კიდევ მათ.

მთელ რიგ სოფლებში, უმთავრესათ ყველაზე უფრო ჩამორჩენილ სოფლებში, კომპარტიის უჯრედები სრულებით არ არის და ერთად-ერთი პოლიტიკური ორგანიზაციაა სოფლად ა. ლ. კ. უჯრედი.

საჭიროა ამ მოვლენის გათვალისწინება და სწორი ურთიერთობის დამყარება ყველგან კომუჯრედებსა და კომკავშირის უჯრედებს შორის.

გლეხობის ერთად-ერთი პოლიტიკური ხელმძღვანელია ჩვენი პარტია და მისი უჯრედები ადგილებზე. ა. ლ. კ. უჯრედები თავის თავზე იღებენ პარტუჯრედების ფუნქციებს მხოლოდ იმ სოფლებში, სადაც ასეთები არ არის. დანარჩენ ადგილებში ხელმძღვანელია პარტია, კავშირის უჯრედები მუშაობენ მისი ხელმძღვანელობის ქვეშ. ეს დებულება ჯერ კიდევ ვერ აქვთ საკმაოდ შეთვისებული ად-

გილობრივ ამხანაგებს, ამაზე უნდა დაფიქრდეს კავშირის სოფლის აქტივი.

ამასთანავე საჭიროა ყველა სოფლებში განმტკიცებული იქნეს ნამდვილი ცოცხალი კავშირი პარტიასთან; ეს კავშირი უნდა გამოიხატებოდეს არა ფორმალურ წარმომადგენლობაში, რასაც ჩვენ ხშირად ვხედავთ, არამედ ა. ლ. კ. და კომპარტიის უჯრედების შეერთებულ მუშაობაში; საჭიროა კომკავშირელები ჩაბმული იქნენ პარტიულ მუშაობაში, კომუჯრედებმა დახმარება უნდა გაუწიონ კომკავშირელების ყოველდღიურ მუშაობას.

ჩვენი ორგანიზაციის მორიგი ამოცანა უახლოესი პერიოდისათვის მდგომარეობს იმაში, რომ საბოლოოთ აღმოვეფხვრათ სოფლის უჯრედების ადმინისტრაციული გადახრის ნაშთები. ამ მხრივ ცენტრალურ და სამაზრო კომიტეტების მტკიცე კურსი ასევე მტკიცეთ უნდა იქნეს გატარებული ადგილებზე.

კავშირის მუშაობა გლეხკომებში, სოფლის საბჭოებში და კოოპერაციაში, მართალია, საგრძნობლად გაუმჯობესდა. სოფლის საბჭოების უკანასკნელმა გადარჩევამ დღევანდელი კომკავშირელების დიდი პროცენტი მოგვცა. იზრდება კომკავშირის მონაწილეობა სოფლის კოოპერაციის და გლეხკომების აღმშენებლობაშიც.

მაგრამ ალაგ-ალაგ (სამხრეთ-ოსეთის ზოგიერთი რაიონები) ჩვენ ვხედავთ ა. ლ. კ. უჯრედების არა თახაბარ მონაწილეობას კოოპერატივებში და სოფლის საბჭოებში; არის უჯრედები, სადაც კომკავშირელები აქტიურ მონაწილეობას იღებენ სოფლის საბჭოს მუშაობაში, კოოპერატივში კი არც ერთი კომკავშირელი არ არის. არის საწინააღმდეგო მოვლენებიც. საჭიროა ამის წინააღმდეგ ბრძოლა. ჩვენ უნდა მივალწიოთ იმას, რომ ყველა უჯრედებმა აქტიური მონაწილეობა მიიღონ სოფლის ყველა საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ორგანიზაციებში.

კავშირის სასოფლო მუშაობაში განსაკუთრებული მნიშვნელობა ეძლევა ამ ჟამათ ინტელიგენციაში მომხდარ იდეოლოგიურ გადახრასთან დაკავშირებით სოფლის კულტურული ძალების, პირველ რიგში მასწავლებლის და აგრონომის, გაერთიანებას.

ორი თვის წინათ კავშირში ჩატარებული იქნა კამპანია მასწავლებლობასთან დამოკიდებულების შესახებ, რომელშიაც მონაწილეობა მიიღეს კავშირის ფართო მასებმა. ამ კამპანიამ მასწავლებელთა ყრილობასთან ერთად ხელი შეუწყო იმას, რომ ორივე მხრიდან დაიძრა ყინული. მასწავლებელთა და კომკავშირელთა ფართო მასებმა ხელი გაუწოდეს ერთმანეთს შეერთებული მუშაობის საწარმოებლათ. ამას წინათ ს. ა. ლ. კ. კ. ცეკამ შეინუშავა აგრეთვე დირექტივა იმის შესახებ, რომ კომკავშირელთა ჰასაკის სოფლის მასწავლებლებს გაუადვილდეს კომკავშირის რიგებში შესვლა. ამ ქაბათ კომკავშირელ მასწავლებელთა რიცხვი მთელ საქართველოში დაახლოებით უდრის 1.000 კაცს. ეს უკვე დიდი მონაპოვარია. შემდეგში კავშირმა კიდევ უფრო მეტის ინტენსივობით უნდა ჩააბას მასწავლებლობა საერთო მუშაობაში.

მეგობრული, შეერთებული მუშაობა მასწავლებლობასთან უკვე იწყება; ჩვენ ღრმად დარწმუნებული უნდა ვიყოთ, რომ მასწავლებლობის და კომკავშირელთა შემდგომი დაახლოვება გახდება საქართველოს სოფლების

კულტურული აღორძინების უდიდეს ფაქტორათ.

ამავე დროს სერიოზულათ სდგას საკითხი ქობ სამკითხველოებში მუშაობის შესახებ. კომკავშირმა მთელი თავისი კულტურულ-განმანათლებელი მუშაობა უნდა აწარმოოს ქობ სამკითხველოს გარშემო. იქ, სადაც არის ა. ლ. კ. კ. კლუბები, საჭიროა მათი მუშაობა მჭიდროთ დაკავშირებული იქნეს ქობ-სამკითხველოების მუშაობასთან. კომკავშირმა აქ უნდა იკისროს მუშაობის ინიციატივა და ამ მუშაობაში უნდა ჩააბას სოფლის ყველა კულტურული ძალები.

სოფლის ისედაც ღარიბი კულტურული ძალების დანაწილება ქობ-სამკითხველოსა და კომკავშირის კლუბს შორის, რომელსაც ადგილი აქვს ზოგიერთ სოფლებში, ერთხელ და სამუდამოდ ბოლო უნდა მოელოს.

კომკავშირის კლუბის და ქობ-სამკითხველოს მუშაობის მჭიდროთ დაკავშირება, მათი შეერთებული მუშაობა,—აი რა სჭირდება სოფელს და რა შეუწყობს ხელს მისი კულტურული ძალების რაციონალურათ გამოყენებას.

-გ.-ი.

მოკრიბი ამოცანები ფიზკულტურის დარგში

ზაფხულის პერიოდში ფიზკულტმუშაობის ხვედრი წონა ჩვენი ორგანიზაციის საერთო მუშაობაში დიდათ იზრდება. პოლიტიკანათლების სისტემა უძველესად შესუსტდება. სამაგიეროდ კომკავშირლები, მშრომელი ახალგაზრდობა ფართოდ ჩაებმებიან ფიზკულტურის წრეებში. გაფართოვდება აგრეთვე კავშირის საექსკურსიო მუშაობა, რომელიც საჭიროა მჭიდროთ დაუკავშიროთ კომკავშირის საერთო ფიზკულტმუშაობას.

რომ კომკავშირის მუშაობა ფიზკულტურის დარგში წარმატებით იქნება ჩატარებული, ამის თავდება ის, რომ ფიზკულტურის საბჭოები ადგილებზე იჩენენ დიდ სიმტკიცეს და მუშაობის უნარიანობას. უკვე წელიწადნახევარია, რაც ჩვენ ვაწარმოებთ ფიზკულტ-

მუშაობას ფიზკულტურის საბჭოების საშუალებით და მათ დაგვანახვეს თავისი სიძლიერე. ისინი აკავშირებენ და ხელმძღვანელობენ ფიზკულტმუშაობას, რომელსაც აწარმოებენ ყველა უწყებები და ორგანიზაციები.

მაგრამ ჩვენი ფიზკულტურის საბჭოები მეტწილ მაზრებში ჯერ კიდევ სუსტად მუშაობენ, მათი საშუალებებიც ძალიან მცირეა.

მათი მუშაობის წარმატება, პირველყოვლისა დამოკიდებულია მათ შემადგენლობაზე. კომკავშირის სამაზრო კომიტეტებმა უნდა გამოჰყონ ფიზკულტურის საბჭოებში არა მარტო ავტორიტეტული ანხანაგები, არამედ უბრალო წევრებიც, რათა მათ ამავე დროს შეეძლოთ საკმაო ყურადღების მიქცევა საბჭოებში მუშაობისათვისაც. ასევე უნდა მოიქცენ სხვა და-

ნარჩენი ორგანიზაციებიც, რომლებიც შედიან საბჭოს შემადგენლობაში. საბჭოს მუშაობის ნაყოფიერება დამოკიდებულია აგრეთვე იმაზედაც, რომ მასში შეთანხმებულად, მეგობრულად უნდა მუშაობდნენ ყველა უწყებები და ორგანიზაციები, პირველყოვლისა, პროფკავშირები და კომკავშირი. ამისათვის საჭიროა არა მარტო სურვილი, არამედ ფუნქციების სისწრაფით განსაზღვრა მუშაობაში და ყოველგვარი პარალელიზმის აღმოფხვრა. უნდა ვებრძოლოთ როგორც კომკავშირის ჩამოცილებას ხელმძღვანელობისაგან ფიზკულტურაში, ისე პროფკავშირების დიდი როლის უყურადღებოდ დატოვებას.

ჩვენმა ორგანიზაციებმაც ადგილებზე ხელი უნდა შეუწყონ სამაზრო ფიზკულტურის საბჭოების ავტორიტეტის ამიღებას და განმტკიცებას, რომლებიც მართლაც უნდა წარმოადგენდნენ ხელმძღვანელ, სახელმწიფო ორგანოებს მოსახლეობის ფიზიკური აღზრდის საქმეში. ჩვენ სასტიკი წინააღმდეგობა უნდა გაუწიოთ იმ ცალკე უწყებათა ყოველგვარ სეპარატიზმს, რომელთაც სურთ მუშაობა მხოლოდ თავ-თავის ნაქუშში, ფიზკულტურის საბჭოს ხელმძღვანელობის გარეშე. მხოლოდ ასეთ პირობებში შეუძლიათ ადგილებზე ფიზკულტურის საბჭოებს სავსებით ნაყოფიერი მუშაობის წარმოება და კომკავშირელების ფართო მასების ჩაბმა ფიზკულტურულ მუშაობაში.

საჭიროა ახლო მომავალში ჩავატაროთ ფიზკულტურის წრეებში ჩაწერის კამპანია როგორც კავშირის შიგნით, ისე მშრომელი ახალგაზრდობის ფართო მასებს შორის. ზამთრის განმავლობაში ჩვენი წრეები რამოდენიმედ შემცირდნენ, რაც ბუნებრივია. ეხლა კი ვამჩნევთ ახალ ლტოლვას წრეებისაკენ. შარშან მაისში ჩვენ ჩავატარეთ (პართალია, ცოტათი სუსტად) „ფიზკულტურის კვირეული“. წელს გაცილებით უფრო მეტი წარმატებით შეგვიძლია „კვირეულის“ ჩატარება. საჭიროა მთელ რიგ მოხსენებების წაკითხვა კომკავშირის უჯრედებში, მშრომელი ახალგაზრდობის კრებებზე, ფიზიკურ მოვარჯიშების გამოსვლების, შეჯიბრებების მოწყობა, ფურცლების და ლოზუნგების გამოშვება. ეს „კვირეუ-

ლი“ დიდათ წინ წასწევს ფიზკულტურის წრეების მუშაობას. ეს ამავე დროს საკმაოდ ხელს შეუწყობს ფიზკულტურის საბჭოს და ფიზკულტურის წრეების მატერიალური ბაზის განვითარებას.

ფიზკულტურაში მშრომელ ახალგაზრდობის მასიური ჩაბმის საქმეში დიდი მნიშვნელობა აქვს წრეების მეცადინეობის პროგრამას. ის დიდათ საინტერესო უნდა იყოს, მაგრამ ამავე დროს მისი ინტერესი ზიანს არ უნდა აყენებდეს ჯანმრთელობას. ამ მხრივ, განსაკუთრებით ზაფხულის განმავლობაში ჩვენ უნდა დავისახოთ მიზნად მსუბუქი „ატლეთიკის“ განვითარება-გაფართოება.

მსუბუქი „ატლეთიკა“ არის ყველაზე უფრო იაფი, ყველაზე უფრო საღი, სასარგებლო და საინტერესო დარგი ფიზკულტურისა.

მსუბუქი „ატლეთიკის“ განვითარებას საჭიროა მთელი მეცადინეობა გადატანილ იქნეს სასპორტო მოედნებზე. შარშან ჩვენ მთელი მაზრებში დავიწყეთ სპორტმოედნების მოწყობა. ეს კიდევ ყველგან არ დამთავრებულია. ამ ზაფხულში უნდა მივაქციოთ ადგილობრივ აღმასკომების, სამეურნეო ორგანოების, საადგილ-მამულო განყოფილებების ყურადღება ამ მოედნების დამთავრებისაკენ. ვარჯიშობა სპორტმოედნებზე, სუფთა ჰაერზე მიიზიდავს ფიზკულტურისაკენ მშრომელთა ფართო მასებს.

საჭიროა მთელი მეცადინეობა გადატანილ იქნეს სასპორტო მოედნებზე. შარშან ჩვენ მთელი მაზრებში დავიწყეთ სპორტმოედნების მოწყობა. ეს კიდევ ყველგან არ დამთავრებულია. ამ ზაფხულში უნდა მივაქციოთ ადგილობრივ აღმასკომების, სამეურნეო ორგანოების, საადგილ-მამულო განყოფილებების ყურადღება ამ მოედნების დამთავრებისაკენ. ვარჯიშობა სპორტმოედნებზე, სუფთა ჰაერზე მიიზიდავს ფიზკულტურისაკენ მშრომელთა ფართო მასებს.

მსუბუქი „ატლეთიკის“ განვითარებას ჩვენში აფერხებს უმთავრესად ის გარემოება, რომ არ გვყავს საამისოდ საკმაოდ მომზადებული ინსტრუქტორების კადრი.

შარშან ჩვენ მოვაწყვეთ კურსები სპორტ-ინსტრუქტორების გადამამზადებლად. წელსაც დიდ სამსახურს გაგვიწევნენ ეს კურსები. ამავე დროს ჩვენმა ორგანიზაციამ უსათუოდ უნდა

დასვას ფიზკულტურის საბჭოს წინაშე საკითხი კომკავშირელებისაგან სპორტინსტრუქტორების მომზადების შესახებ. ამას ჩვენ დღემდე ნაკლებ ყურადღებას ვაქცევდით. თუ ამიერკავკასიის ფიზკულტურის ინსტიტუტის გახსნა დაგვიანდა, ჩვენ უნდა გავხსნათ სპორტინსტრუქტორების მოსამზადებელი სკოლა საქართველოს მასშტაბით.

ამ ზაფხულმა ხელი უნდა შეუწყოს აგრეთვე ფიზკულტმუშაობის გაფართოებას სოფლად. რასაკვირველია, სოფლად ამ მუშაობისათვის საუკეთესო დროა გაზაფხული და შემოდგომა (დრო მინდვრად მუშაობის დაწყებამდე და გათავების შემდეგ). მაგრამ გაზაფხული ჩვენ უკვე გამოგვეპარა.

საჭიროა ზაფხულში სოფლად ნიადაგი მომზადოთ ფიზკულტურის განვითარებას შემოდგომაზე. ამ ზაფხულში კომკავშირის უჯრედებთან და ქოხ-სამკითხველოებთან სოფლებში უნდა დავაარსოთ ფიზკულტურის წრეები. მათი მოწყობის ინიციატივა უნდა იკისროს კომკავშირის უჯრედებმა. განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა აქვს სოფლის წრეებში გლეხქალიშვილების ჩაბმას. სოფლად ფიზკულტურას ექნება დიდი მნიშვნელობა ახალი ყოფაცხოვრების შექმნისათვის. სოფლად ფიზკულტურის საქმეს ხელი უნდა შეუწყოს სამხედრო ნაწილებმა. ყოველმხრივ გამოყენებული უნდა იქნენ სოფლად მათი სასპორტო ძალები. ფიზკულტურის ხაზით შეგვიძლია განვამტკიცოთ წითელი არმიის კავშირი გლეხურ ახალგაზრდობასთან და სოფლის კომკავშირთან.

დაბოლოს, ქალაქის ფიზკულტურის წრეები უნდა დაეხმარონ სოფლის წრეებს. საჩვენებელი ექსკურსიები, შეჯიბრებაზე გამგზავრება სოფლებში ხელსშეუწყობს სოფლის ფიზკულტურის წრეების მოწყობას და მუშაობის განვითარებას. ამასთან ერთად ჩატარებული უნდა იქნეს ქარხნებთან არსებულ სპორტწრეების შეფოხვა სოფლის სპორტწრეებზე, რაც უსათუოდ უნდა მოქცეულ იქნეს საერთო

საშეფო მუშაობის კალაპოტში. ქალაქის წრის ინსტრუქტორი რეკულიარულად ეწვევა სოფელს, მისცემს იქაურ წრეებს რჩევა-დარიგებებს და განმარტებებს. სოფლის წრე იმუშავებს ქალაქის უფრო განვითარებულ წრეების მითითების თანახმად, გამოიყენებს მის გამოცდილებას.

უკანასკნელი საკითხი, რომელსაც ჩვენ გვინდა შევეხოთ, ეს არის ფიზკულტმუშაობის დანერგვა მუშურ-გლეხური ახალგაზრდობის ყოფა-ცხოვრებაში. „ფიზკულტურა 24 საათი დღე და ღამეში“, ეს ლოზუნგი ჯერ კიდევ ფიზკულტურის წრეების მიერ არ არის გატარებული ცხოვრებაში. ჩვენ არა თუ უნდა ვამცადინოთ მხოლოდ 2 ან 3 საათი წრეში, არამედ უნდა დავიცვათ ცხოვრების სწორი რეჟიმი—მუშაობის, დასვენების, კვების და სხვა მხრივ.

კომკავშირელების განტვირთვის კამპანია, რომელსაც ჩვენ ეხლა ვატარებთ, არის ამავე დროს აქტივის ფიზიკური გაჯანსაღების კამპანია. ამასვე უნდა ვცდილობდეთ მთელი ახალგაზრდობისთვისაც. უნდა დავაწესოთ ყოველი ახალგაზრდა მუშის და გლეხის ცხოვრების სასტიკი რეჟიმი. საჭიროა ფიზკულტურის წესების ფართოდ გავრცელება მშრომელი ახალგაზრდობის მასებში. უნდა ვებრძოლოთ ალკოგოლიზმს, ფუფუნებას. ეს არის არა უბრალო ლაპარაკი, არამედ რეგოლიუციონური აუცილებლობა.

ფიზკულტურის იდეების პროპაგანდა მოსახლეობის ფართო მასებში,—ეს არის უდიდესი და გადაუდებელი ამოცანა, რომელიც დასმულია ჩვენი კავშირის წინაშე. ამ ზაფხულში ჩვენ შევსძლებთ ამის ნაწილობრივ განხორციელებას.

ფიზკულტმუშაობის წარმატების თავდებია მუდმივი და შეუსუსტებელი ყურადღება მისდამი მთელი ჩვენი ორგანიზაციის მხრივ.

უმნიშვნელო უფა-ცხოვრების საპითხეზე პოპავური

საჭიროა სასტიკი ბრძოლა ახალი უფა-ცხოვრების დამახინჯების წინააღმდეგ

რამოდენიმე ხნის წინად ყოფა-ცხოვრების საკითხების შესახებ წერა კომკავშირის გამომცემლობის თითქმის ყველა ფურცლებზე „მოდათ“ გარდაიქცა.

ახალი ყოფა-ცხოვრება, ახალი ოჯახი, ძველი ოჯახის ნგრევა, ახალი კლასობრივი ნორმები და ჩვენი დამოკიდებულება მასთან—აი უმთავრესად მთელი რიგი იმ კითხვებისა, რომელთა გარშემო სწარმოებდა მსჯელობა. ცხადია, ამას წინათაც ჰქონდა და დღესაც აქვს თავისი გამართლება, რადგან ჩვენი კომუნისტური ახალგაზრდობა ისტორიულად მოწოდებულია ახალი ქვეყნის, კომუნისტური საზოგადოების შენებისათვის, რადგან კომკავშირი ახალი ყოფა-ცხოვრების პიონერია, რომელმაც დღეს ერთხელ და სამუდამოთ უნდა დაასამაროს ძირმომპალი, მეშჩანური ოჯახი და მის ნაცვლად შექმნას ისეთი, რომელიც ამხ. კრუჰსკაიას თქმით: „პირად ცხოვრებას სრულიად შეუთანხმებს საზოგადოებრივ ცხოვრებას და მოთხოვნილებას“-ო. და შემდეგ: „...კომუნისტები არ არიან სექტანტები. თვითნებური კომუნისტი ვალდებული უნდა იყოს თავისი თავისუფალი დრო მთავარად ოჯახს, ბავშვს. ეს მით უმეტეს კარგად უნდა ახსოვდეს ჩვენს ახალგაზრდობას, რომელიც ეხლა იწყებს ცხოვრებას“-ო.

ცხადია, ამხ. კრუჰსკაიას ეს სიტყვები, რომელიც წარმოთქმული იქნა კომკავშირის მე-6 ყრილობაზე, ტყუილა-უბრალოდ არ იყო თქმული. ამ სიტყვეს ესაჭიროება თავისი გამართლება და შესრულება.

მაგრამ, საუბედუროთ უნდა ითქვას, რომ ბევრმა ჩვენმა კომკავშირელმა ამანაგებმა სრულიად ვერ გაიგეს ახალი ყოფა-ცხოვრების ძირითადი პრინციპები და ის საშინლადაც დამახინჯეს. მაგალითისათვის შეგვიძლია მოვიყვანოთ საკითხი ე. წ. „სქესობრივი დამოკიდებულების“ შესახებ, რომელიც დღეს კომ-

კავშირის რიგებში მთელი თავისი სიგრძე-სიგანით სდგას. როგორ სჭრის პრაქტიკულად ამ საკითხს ჩვენი ამანაგებების თითქმის საგრძნობი ნაწილი? იშვიათად შეხედებით ისეთ კომკავშირელებს, რომლებიც ტრამპოზით და რიხით არ აცხადებდნენ: „მან ქალი დასტოვა“ ანდა „მე ცოლს „რაზვოდი“, „შეგბულება“ მივეციო“. ამანაგები აუცილებლობად, რაღაც კანონად სთვლიან, რომ რამოდენიმე ცოლს რამოდენიმე „შეგბულება“ მისცენ. და მართლაც ამ უკანასკნელ ხანებში ეს „შეგბულებები“ იმდენად გახშირდა, რომ საჭიროა შეიხედოთ ჩვენი კავშირის ხელმძღვანელ კომიტეტებში და შემდეგ სურათებს წააწყდეთ, ქალი აცხადებს: „მე ქმარი მაგდებს სახლიდან, არ ვიცი რისთვის“, „მე ქმარი მცემს სრულიად უდანიშაულოდ“, „ქმარმა მითხრა შეგბულებას მოგცემ და ცოტას ავანსაცო“, „ექვსი თვე არ არის რაც „ზაქსში“ ჯვარი დავიწერეთ, გვიყვარდა ერთმანეთი, ეხლა კი არ უნდია-რო“, „მოსთხოვეთ პასუხი მას, ის თქვენი ორგანიზაციის წევრია“-ო და სხვა.

ეკითხები ვაქვს, რაშია საქმე? ის გიპასუხებს: „Однообразие надоело“, „ესცემე კი იმიტომ, რომ მიჩვილს და გავშორდეთ“, „ახალი ყოფა-ცხოვრება იმაში მდგომარეობს, რომ ახალ-ახალი ქალები მოიყვანო“, „არ მინდა, სამი თვეა ვცხოვრობ მასთან და მომწყინდეთ“.

აი ვაჟების, კომკავშირელების ასეთი პასუხები, მეტად საგულისხმეოა. ისინი ნათლად ამბობენ იმის შესახებ, თუ როგორ ცუდათ გაუგიათ და შეუთვისებიათ მათ ახალი ყოფა-ცხოვრება.

სხვათა შორის, აქ ისიც უნდა აღვნიშნოთ, რომ აქა-იქ ჩვენ ვხედავთ, რომ ზოგიერთი პასუხისმგებელი მუშაკიც გაზნდარან მხევრპლი ასეთი მოვლენებისა.

ჩვენ ყოველგვარად უნდა ვებრძოლოთ ახა-

ლი ყოფა-ცხოვრების ასეთ გაგებას, რადგან თვითნებური კომკავშირელისათვის ცხადი უნდა იყოს, რომ ასეთი გაგებით შორს ვერ წავალთ და ვერ შევქმნით საზოგადოების სასარგებლოდ იმ ძლიერ და ურყევ ოჯახს, რომელზედაც მიგვითითებდა ამხ. კრუჰსკაია. კიდევ მეტი. ამ საკითხის სასურველად მოგვარებას ჩვენ გვმართებს მივაქციოთ ფრიალ სერიოზული ყურადღება სწორედ იმიტომ, რომ ზემოაღნიშნული მდგომარეობა დიდ საფრთხის წინაშე აყენებს და მთელ რიგ დაბრკოლებებს¹ ჰქმნის თვით კომკავშირის საორგანიზაციო მუშაობაში: მაგ., როგორც არის ახალგაზრდა ქალების ჩაბა კომკავშირში,

მათი გამოყვანა საზოგადოებრივი მუშაობის ასპარეზზე და სხვ.

ყველა ზემო ნათქვამიდან გამოსული, ჩვენ ვამბობთ, რომ აუცილებელია სათანადო ღონისძიებების გამომუშავება და ფართო აგიტაცია-პროპაგანდა კომკავშირის ორგანიზაციებში ამ საკითხის გარშემო. ნათელი და სწორი გაგება ახალი ყოფა-ცხოვრების საკითხებისა—უნდა გახდეს კომკავშირის გადაუდებელ ამოცანად. ჩვენიმუშ აოხრებს ამ უახლოეს პერიოდში უნდა წარიმართოს შემდეგი ღონისძიებები: „სასტიკი პროლა ახალი ყოფა-ცხოვრების დამახინჯების წინააღმდეგ“.

ისორვალ.

მეორე მტკივნეული საკითხი

ლაპარაკია ყოფა-ცხოვრების საკითხზე.

საუკეთესო მაგალითს იმისა, რომ ზემოხსენებული საკითხი ჯერ-ჯერობით მოუგვარებელია, წარმოადგენს ის ფაქტი, რომ ეს საკითხი ხშირად ისმის პარტიის ხელმძღვანელ ორგანოებში.

ყოფა-ცხოვრების საერთო საკითხებში, უდიდესი მნიშვნელობა აქვს სქესობრივ დამოკიდებულების საკითხს, რომელშიაც ჩვენი ახალგაზრდობა, ჩვენი კომკავშირის წევრები ვერ ერკვევიან და ვერ სწყვეტენ მას იმ რიგად, როგორადაც ეს საჭიროა.

ახალგაზრდობა დღეს საზოგადოდ გაურბის ქორწინებას. ხშირად გაიგონებთ მოწითულ კომკავშირელსაგან: „სულელი ხომ არა ვარ, ცოლს როგორ შევირთავ“² ო. მიზეზი კი საკითხის ასეთი მიდგომისა აუცილებელი უნდა ვეძიოთ ეკონომიურ ფაქტორებში. როგორც ვიცით, ქალი ეკონომიურად ჯერ კიდევ უმთავრესად მამაკაცისაგანაა დამოკიდებული, ცოლი უმრავლეს შემთხვევაში ქმრის კმაყოფილება იმყოფება. ცხადია, ასეთ პირობებში, როდესაც „ოჯახის უფროსობა“ მამაკაცს აწევს კისერზე, ის კიდევ გაურბის „მძიმე ტვირთის აკიდებას“, ქალის შერთვას, ოჯახის შექმნას.

ეს მდგომარეობა კი თავის მხრივ შედეგად

იწვევს იმას, რასაც ჩვენ ვამჩნევთ დღეს, სახელდობრ, თავზე-ხელაღებულ ყოფა-ქცევას.

არიან ახალგაზრდა ამხანაგები, რომელთაც პროფესიით გაუზღიათ ახალგაზრდა ქალების მოტყუება. „მიყვარხარ“, „ვეგიულები“, „შემიბრალებ“ და სხვა,—აი ასეთი შემპარავი თვალთმაქცობის ხარჯზე ხდება ქალიშვილების გაბრკელება, რასაც მოსდევს არა სასიამოვნო შედეგები: სინანული, ცრემლები და ხშირად თვითმკვლელობის აქტიც.

ასეთი მაგალითები ხშირია ქალაქად და სოფლადაც.

ვინც დააკვირდება ჩვენი ცხოვრების მახინჯ სურათებს, აშკარად დაინახავს ამას.

რევოლუციამ ქალს იურიდიული, პოლიტიკური თავისუფლება მიანიჭა, მხოლოდ ფაქტურად ის ჯერ კიდევ საცხებიტ არ არის განთავისუფლებული. არ შეიძლება იმის თქმა, რომ ქალს ისევ თავის ზურგზე არ გადაჰქონდეს ძველი ოჯახის ის მძიმე ტვირთი, რომელიც ყოველ მხრივ ხელფებს უბორკავდა მას და უსპობდა თავისუფლად გაქანების შესაძლებლობას. ხელისუფლების ღონისძიება დედაკაცის მამაკაცის გავლენისაგან გასანთავისუფლებლად მაშინ შეისხამს ჩორცს და იქცევა სინამდვილედ, როდესაც საბჭოთა აღმშენებლობა თავის განვითარების გზაზე გაანადგურებს მოკრძალების და მეშჩანობის კულტს ქალთა სა-

ზოგადობაში. ეს კი მოხვედრა მაშინ, როდესაც ქალი საზოგადოებრივ მუშაობაში ისე ჩაებმე-
ბა, როგორც მამაკაცი. მაგრამ ეს დიდი ხნის
საქმეა. ამას კი ჩვენ ვერ დავუცდით. სქესობ-
რივი დამოკიდებულების ასე თუ ისე მოკ-
ვარებისათვის, აუცილებლად საჭიროა რაიმე
დროებითი პრაქტიკული ღონისძიებების გამო-
ნახვა. ამ ქამად ჩვენს ხელშია მხოლოდ ორი
საშუალება.

ერთი, საქმიანი პრობანდით და საერთოდ
კულტ.-მუშაობით სოფლად ნიადაგის მომზა-
დება იმისთვის, რომ შრომა ქალისათვის არ
იყოს სათაკილო და დამამცირებელი რამ.

მეორე, სანამ გავაჩაღებდეთ ამ მიმართუ-
ლებით მუშაობას და ის გამოიღებდეს თავის

ნაყოფს, უნდა მივიღოთ სათანადო ზომები
და საკავშირო დისციპლინის ცხელი შანთით
ჩვენს წევრებში ამოვწვათ ქალების თავმოყვა-
რეობის ხარჯზე უპასუხისმგებლო ნაფარდი
გლეხის ოჯახში.

კომკავშირელი დღეს სოფლად გავლენიანი
პირია, მას შეუძლია მცირე ძალადობით და
თვალთმაქცობით ნაცარმტვრად აქციოს გლე-
ხის ოჯახის თავმოყვარეობა და პატივი. ამას
კი, სამწუხაროდ ადგილი აქვს და თუ ასეთი
მოვლენა ძირ-ფესვიანათ აღმოფხვრილი არ
იქნა, ის დიდ ზიანს მოუტანს ლოზუნგს „პირი
სოფლისაკენ“.

აკ. ჭოჭუა.

სარედაქციო კოლეგია:

3. დარახველიძე

ა. კეკელიძე

ზ. ანდლულაძე

5439

1925